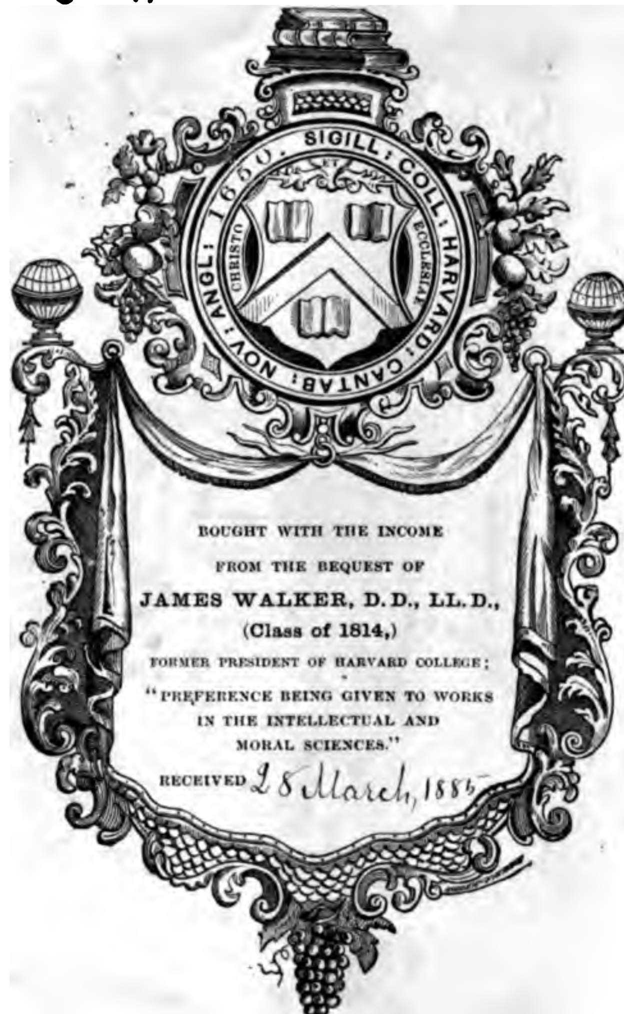
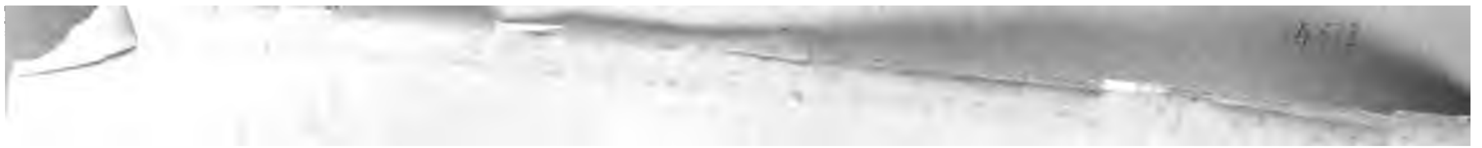

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY.


SIGILL : COLL : HARVARD : CANTAB : NOV : ANGL : 1650.
CHRISTO ET ECCLESIAE
BOUGHT WITH THE INCOME
FROM THE BEQUEST OF
JAMES WALKER, D.D., LL.D.,
(Class of 1814,)
FORMER PRESIDENT OF HARVARD COLLEGE;
"PREFERENCE BEING GIVEN TO WORKS
IN THE INTELLECTUAL AND
MORAL SCIENCES."
RECEIVED 28 March, 1885







EVSEBII CANONVM EPITOME

EX DIONYSII TELMAHARENSIS CHRONICO PETITA

SOCIATA OPERA VERTERVNT NOTISQVE ILLVSTRARVNT

CAROLVS SIEGFRIED ET HENRICVS GELZER



LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXXIV

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

ADOLFO SCHMIDT

VIRO OMNIS ANTIQVITATIS PERITISSIMO

IN STVDIIS CHRONOLOGICIS HOC IPSO TEMPORE STRENVE VERSANTI

DIEM AVSPICATISSIMVM

QVO ANTE HOS QVINQVAGINTA ANNOS

PHILOSOPHIAE DOCTORIS ET AA. LL. MAGISTRI HONORIBVS RITE ORNATVS EST

EX ANIMO GRATVLANTES

OPVSCVLVM HOCCE CHRONOLOGICVM

MERITO SACRVM ESSE VOLVERVNT

EDITORES.

Praefatio Editorum.

Dionysius Telmaharensis[1]), praeclarus inter Syros rerum scriptor, inde ab a. Gr. 1129 (p. Chr. 828) usque ad a. Gr. 1156 (p. Chr. n. 845) Orthodoxorum[2]) patriarcha Antiochenus fuit. Qui priusquam summum pontificatus munus suscepit, cum vitam monachicam professus in compluribus Syriae orientalis coenobiis aetatem degeret, annales conscripsit ab orbe condito usque ad suam aetatem (a. Gr. 1086, p. Chr. n. 775) perductos. Cuius chronici duplex circumfertur editio, altera explicatior, altera brevior. Et brevioris editionis pervetustum exemplar Assemanus in Scetensi Deiparae Syrorum monasterio nactus Romam attulit, ubi extat in bibliotheca Vaticana. Ex eodem libro textum transcripsit notisque illustravit O. F. Tullberg, Professor Upsaliensis Upsaliae a. 1850. Sed priorem tantum chronici partem exhibuit, qua res ab orbe condito usque ad Constantini Magni tempora gestae enarrantur. Ipse autem Dionysius fol. 122 (B. O. II pg. 100) de singulis operis sui partibus explicat haec: „Incipit haec supputatio seu chronicon ab exordio mundi et percurrit usque ad ortum Abrahae regnumque Nini qui Niniven condidit, regnavitque in ea annos LII: anno enim XLII Nini natus est Abraham patriarcha teste Eusebio, ex quo isthaec omnia descripsimus usque ad aetatem fidelis Constantini. Hinc vero usque ad Theodosium iuniorem Socratem Novatianum secuti sumus. A Theodosio autem ad Iustinianum imperatorem, h. e. ad a. 885., ducem habuimus S. Ioannem episcopum Asiae. Hinc vero usque ad praesentem annum, in quo sumus, usque ad annum Alexandri 1086., qui est Hegirae 158., neminem nacti sumus, qui antiquorum scriptorum exemplo res a maioribus gestas, calamitatesque tum patrum nostrorum memoria, tum nostra aetate ingruentes, hanc praesertim amaritudinis et tribulationis tempestatem, quam propter peccata nostra ab Assyriis et Barbaris patimur, accurate descripserit etc." Eusebium igitur prioris partis fontem esse disertis verbis Dionysius affirmat idemque rebus Constantini enarratis (pg. 198 ed. Tullb.): „Finitus est", inquit, „liber quem ab Eusebio desumpsimus cum aliis rebus, quas collegimus e multis ad peragendam viam qua ingressi sumus."

Neque illa quidem, quae XX prioribus editionis Tullbergianae paginis continentur, ad Eusebium ullo modo spectant; Syrorum enim sunt de spelunca thesauri similibusque rebus ridicula commenta. Sed quae deinceps sequuntur ab extrema pg. XX ad finem usque, Eusebiana omnia esse videbis nonnullis tamen aliunde admixtis. Atque quod pauculis ex paginis facillime intellegitur, id Aemilium Roediger, virum linguae Syriacae peritissimum, in Eusebii editione Schoeniana adornanda plane effugisse non possumus non mirari. Idque eo mirabilius est, quod chronicon quoddam Syriacum a. 636 p. Chr. n. conscriptum in altero Eusebii chronicorum volumine ad verbum ille convertit, quamquam nullius fere pretii est, quippe quod res tantum perpaucas annis non adscriptis enarret. Longe alia est Dionysiani chronici ratio, quod ad quem Abrahami annum „historia" quaeque pertineat, exactissime plerumque denotat. Ac vellemus eadem semper diligentia usus esset ille chronographus! Sed fit, ut unius facti anno definito alia proferat incertius addens: „eodemque tempore floruerunt" vel „per idem tempus accidit" vel similia. Fila regnorum ita exhibet, ut unius tantum regis annum ultimum ascribat. Atque primum reges Assyrios a Nino usque ad Balaeum recenset, dein Aegyptios ab Apophi usque ad Mosis aetatem, tum Persarum reges, Ptolemaeos, Romanorum imperatores. Summa autem industria in spatio historico

1) cfr. I. S. Assemani B. O. T. II. pg. 98 sq. et pg. 344 sq. et Barhebraei chron. eccles. ed. Abbeloos et Lamy I pg. 343 sq. 2) quibus Romani et Graeci Monophysitarum notam adiciunt.

describendo usus est, atque saepissime versionem Syriacam conspirare videmus cum optimis Hieronymi libris, raro cum Armenia versione. Interdum Dionysius solus sana exhibet. Exempla afferamus: Libro I Euseb. chron. pg. 71 ed. Schoene legimus: „diluvium ab Ebraeis enarratum, ab illis temporibus distans MCC ferme annis prius quam Ogigis tempora.“ Quam rem cum maior pars codicum Hieronymianorum habeat ad a. Abr. 260 (942 + 260 = 1202), Bongarsianus autem et Middlehillensis ad a. Abr. 263 (942 + 263 = 1205), Dionysius collocat a. Abr. 258 (942 + 258 = 1200).

Nonnumquam in definiendis annis facit cum interprete Armenio, cfr. notas ad a. Abr. 578, 1282, 1565, 1720, 1808, 1944 alias. Deinde quod ad a. Abr. 981 adscribit (Samos urbs condita est), neglectum ab Hieronymo, ad eundem annum referunt Armenii, itemque, quae in Tochatensi solo videntur ad a. Abr. 1260 de Selinunte et Zancle urbibus conditis scripta, eadem ad eundem annum narrantur a Dionysio. Sed multo saepius de anno consensio inter Hieronymum et Syrium interpretem existit Armenio errante, cfr. ann. ad a. Abr. 1416, 1569, 1583, 1755, 1871 etc. Ubi vero Syrus et ab Armenia versione et ab Hieronymo Schoeniano recedit, easdem saepius temporum notas praebet, quas Hieronymi codices praestantissimi. Habeas exempla.

		eidem anno factum adscribunt:
1363.	urbes Lampsacus et Abdera conditae sunt.	AMPRF.
	—	
1358.	Byzantium urbs condita est.	AMPF.
1360.	urbs Asturas in Ponto condita est.	APRM.
1370.	Borysthenes urbs in Ponto condita est.	APRM.
1520.	Pythagoras moritur.	APRF.
	—	
514.	Creta condita est et ibidem rex fuit Apteros qui ipse eam condidit.	FRM.
900.	Eli sacerdos mortuus est, eodemque anno Philistini filios Israel trucidaverunt et arcam Dei secum abstulerunt.	RPF.
1282.	Sanherib ascendit contra Ierusalem et Catana et Syracusae conditae sunt eodemque anno Lacedaemonii Messanam expugnaverunt.	APM.
1419.	urbs Massalia condita est.	MPF.
1708.	Cyprus a Ptolemaeo subacta est.	APR.
1708.	Theodorus ille atheus floruit.	PFM.
	—	
528.	Epaphus filius Ionis et Iovis Memphin condidit, cum esset rex utriusque Aegypti.	RM.
540.	Dardanus condidit Dardaniam.	AR.
592.	conditae sunt urbes Melos et Paphos et Thasos et Kalliste.	PM.
1310.	Parthenii condiderunt Tarentum et Corinthii condiderunt Corcyram.	RP.
1642.	Plato et Xenophon et Isocrates rhetor floruerunt.	PM.
1665.	Aegyptus ab Ocho rege subacta est.	F.

Quod si versio Syriaca ad a. Abr. 237 cum P et ad a. Abr. 502 cum R sola consentit, hoc casu evenisse quispiam dicat. Verumtamen saepius Middlehillensis et Dionysius eundem uterque annum praebent, cfr. ad a. Abr. 731, 1030, 1746, 1824, 1826. Denique Freherianus conspirat cum Dionysio in definiendis annis Abr. 611, 965, 968, 971, 1304, 1591. Qua ex re paullo maiorem eximii illius codicis auctoritatem esse colligas, quam vult vir harum rerum peritissimus Alfredus de Gutschmid.[1]) Atque haec quidem de Eusebio; nunc explicandum est, quibus praeterea Dionysius fontibus usus sit. Quorum prae ceteris commemorandi sunt hi:

I) Quae ad historiam sacram spectant, quae sunt permulta, ea, quoniam in Chronico Paschali inveniuntur, Dionysius et Chronici auctor ex uno fonte hausisse putandi sunt.

1) Fleckeiseni annal. XIII. 1867 pg. 680.

II) Nonnulla habet quae eadem vel a Syncello vel a Gregorio Abulpharagio afferuntur. Velut ad a. Abr. 176 enarrat, Antiochiam a Caso et Belo, Inachi filiis, conditam esse, quod et Syncellus pg. 237 et Epitome Syria pg. 223 memoriae produnt. Anno Abr. 1285[1]) teste Dionysio conditae sunt in Sicilia Leontini, Megara, Martonia urbes et Abulpharagius pg. 25 exhibet: „Hoc tempore Syracusae, Catana, Leontium, Maglara, Marathonia et Baronisus (= Cherronesus) in Sicilia conditae sunt". Perinthum urbem conditam ad a. 1416 Dionysius refert, quod cum neque apud Hieronymum neque apud Armenium extet, et Freherianus codicesque interpolati praebent ad a. 1415 et Syncellus pg. 453, 9. Quae omnia Panodoro deberi vel simiae eius Anniano, cuius scrinia prae ceteris Syrorum chronographi compilaverunt, luce clarius est. Eiusdem vestigiis apud Dionysium deprehensis, minus fit probabilis Alfredi de Gutschmid sententia, Annianum aeque ac Syncellum et Epitomen Syriam annos canonum omisisse opinati.[2])

III) Regum Edessenorum seriem exhibet ex chronico fortasse Edesseno, quam publici iuris fecit I. S. Assemanus in primo Bibliothecae Orientalis tomo.

IV) Permulta inseruit Dionysius ex ecclesiastica Eusebii historia.

V) Frequenter etiam usus est libro Syriaco, Spelunca Thesauri inscripto.

VI) Inseruit etiam Alexandri historiam, narrationes nonnullas apocryphas de magis, de VII dormientibus, Iosephi relationem de excisis Hierosolymis, id genus alia, quae maximam partem omisimus, ne libri ambitus nimis augeretur. Et quid ad Eusebium blateronum Syriorum nugae?

Editionem ita disposuimus, ut in parte sinistra verba Dionysii, a Carolo Siegfried latine versa, ponerentur, media columna Hieronymi versionisque Armeniae anni continerentur, in dextra parte Eusebiana ex Cyrillo, Chronico Paschali, Eclogario Crameriano, Syncello petita conferrentur.

---

1) A Syrio igitur infimae aetatis monacho memoriae proditum est cui anno Eratosthenes Leontinorum κτίσιν adscripserit. 2) Fleckeiseni ann. XIII, 1867, pg. 677.

Conspectus signorum.

*	stellulae indicant paginas Syriacas.
. . . . . .	puncta singula indicant in contextu Syriaco nonnulla deesse.
[ ]	uncis rectis inclusa sunt verba a Tullbergio suppleta.
( )	uncis rotundis inclusa sunt verba a Carolo Siegfried addita.
⟨ ⟩	uncis fractis inclusa sunt ea, quae Dionysius ex aliorum scriptis praeter canonem Eusebianum mutuatus est.
(G.)	Hac litterula in Siegfriedii commentario ea notantur, quae Gelzer addidit.

Sp. Th.	Spelunca Thesauri. Die Schatzhöhle übersetzt von C. Bezold. Leipzig 1883.
Cyr.	B. Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini contra Iulianum L. I (T. VI, 2 ed. Aubert. Parisiis 1638).
H.	Hieronymus.
A.	Amandinus.
B.	Bongarsianus.
F.	Freherianus.
M.	Middlehillensis.
P.	Petavianus.
R.	Regius.
S.	Fragmenta Petaviana.

Dionysii Telmaharensis chronici liber primus.	anni Hieronymi	Eusebius
Textum e codice MS. Syriaco bibliothecae Vaticanae transscripsit notisque illustravit Otto Friedericus Tullberg. Upsaliae MDCCCL.		
p. 20, l. 12. Ab Adamo usque ad diluvium sunt MM annorum et [CCXLII anni] et a diluvio usque ad Abrahamum sunt DCCCCXLII anni.		
[Primus rex] totius Asiae excepta India fuit Ninus, Beli filius per LII annos.	H. a.	Cyr. p. 9 E. *πρῶτος Ἀσσυρίων ἐπιφανῶς βασιλεῦσαι λέγεται Νῖνος.*
p. 21. Et anno quadragesimo *tertio natus est Abraham. Et hic est primus annus Abrahami,	H. a.	Cyr. p. 10 A. *Νίνου τοίνυν τὴν Ἀσσυρίων διέποντος βασιλείαν, Εὐρώπου δὲ τὴν Σικυωνίων, γενέσθαι φασὶ τὸν μακάριον Ἀβραάμ.*
et VI Abr. anno Ninus aedificavit Ninum urbem in terra Assyria ad Tigridem (sitam) eamque nomine suo Ninum appellavit.	H. 1.	
VII Abr. anno bellum erat inter Ninum Nini urbis regem et Sudastarem[1]) magum, regem Bactrianorum[2]).	H. 7. F.	
Et X Abr. anno Ninus rex Nini urbis mortuus est et Semiramis uxor eius loco eius regina facta est per XLII annos.	H. 10.	
Multae de illa historiae narrantur. Expugnavit enim Asiam et ob inundationem aggeres exstruxit.	H. 11. AB. 12.	
Anno XXII Semiramis Babylona urbem aedificavit.	H. 11.	
Anno XLV erat principium Iubilaei XLI secundum numerum Hebraeorum. Iobel autem apud eos vocatur (spatium) L annorum, ita ut ab Adamo usque ad hunc annum secundum illorum supputationem II milia annorum praeterierint.	A. 49. PBRM. 50.	Sync. pg. 185, 3. *Ἀρχὴ τοῦ μα' Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις. Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρὶς, ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ με' ἔτος Ἀβραὰμ ἔτη ͵βν'.*
⟨Hoc est quod dixi illos in supputatione inter se discordare, cum alter		

1) Hieron.: Zoroastres. 2) Hieron. Bactrianorum. In textu syriaco Dionysii legitur ܕܗܪܘܝܐ Tullbergius: „quod nescio „inquit" an sit ܗܢܕܘܝܐ legendum".

Dionysius	anni Hieronymi	Eusebius
minorem alter maiorem (numerum) ponat.〉		
Anno Abr. LII Semiramis regina Nini urbis mortua est et Ninyas filius eius post illam per annos XXXVIII regnavit.	H. 52.	
Anno Abr. LXXV hic Dei revelatione dignus habitus est et promissione, quae ad eum fiebat. Et hic erat primus annus	H. 75.	Chr. Pasch. 94, 6. *πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας.*
p. 22. repromissionis; 〈et ipso *(hoc anno) Abraham e domo patris sui ex (urbe) Haran profectus est et Euphraten (fluvium) transiit cum Sara uxore sua.〉	H. 75.	
〈Anno LXXVI erat fames magna et Abraham descendit in Aegyptum cum Sara uxore sua.〉		〈Chr. Pasch. 94, 13. *τούτῳ (πε') αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ λιμοῦ μεγίστου γενομένου ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαναναίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.*〉
Anno LXXXVI Abrahamo ab Agare Ismael, pater Arabum (Tajensium), natus est.	R. 86. F. M. 87. H. 88.	Chr. Pasch 94, 18. *τούτῳ (πϛ') τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγὰρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαὴλ, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν γένος. Οἱ δ' αὐτοί εἰσιν Ἀγαρηνοὶ οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι.*
Anno XLC Ninus[1]), rex Nini urbis mortuus est et loco eius Arjus[2]) rex factus est per XXX annos.	H. 90.	
Anno Abr. C natus est Isaac.	H. 100.	Chr. P. 98, 8. *τούτῳ τῷ ρ' ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαὰκ, ᾧ ἐπέζησεν ἔτη οε'.*
Anno Abrahami, prophetarum principis, CI verbum Dei in figura hominis apparuit et vocationem gentium annuntiavit[3]), signum[4]), quod nostro tempore verbum Messiae ad finem perduxit per praedicationem evangelii apud omnes gentes.	H. 101.	Chr. P. 98, 10. *πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραὰμ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος φανεὶς ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν θεσπίζει, ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.*
Anno Abr. CXX Arjus, rex Nini urbis, mortuus est et loco eius Aralius[5]) per XL annos regnavit.	H. 120.	
〈Anno Abr. CXL et Isaaci XL hic Rebeccam in matrimonium duxit.〉		〈Chr. P. 104, 2. *τούτῳ τῷ ἔτει (μ') τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτῶν ρμ'.*〉
Et anno CLX Isaaco a Rebecca filii gemini geniti sunt: prior Esau, id est	H. 160.	Chr. P. 104, 9. *τούτῳ τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς*

1) In T. S. scriptum est ܢܝܢܘܣ, emendandum est ܢܝܢܣ Ninyas (cf. p. 21 lin. 14 et supra p. 1 ad H. 10). 2) ܐܪܝܘܣ. 3) ܘܥܠ ܡܪܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܟܪܙ. 4) ܐܬܐ. 5) ܐܪܠܝܘܣ.

	Dionysius	anni Hieronymi.	Eusebius
	Edom, a quo [Edom]itae nomen ceperunt, alter Iacob, ex quo Israelitae, qui sunt [I]udaei, oriundi sunt.		*Ῥεβέκκας, πρῶτος Ἠσαῦ ὁ καὶ Ἐδώμ, ἀφ' οὗ τὸ Ἰδουμαίων ἔθνος, δεύτερος Ἰακὼβ ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραήλ, ἀφ' οὗ Ἰσραηλῖται οἱ καὶ Ἰουδαῖοι.*
	⟨Hoc tempore Melchisedec, rex Salem, floruit[1]), (qui) erat sacerdos dei summi.⟩		
	Anno C [(LX) mortuus est Aralius rex] Assyriae. Et loco eius regnavit Achshirash[2]) per XXX annos.	H. 160.	
	Hoc tempore autem Aegyptii imagines Ionis[3]) fecerunt, eamque adoraverunt nec non fluvium nomine illius Ionem[4]) appellaverunt.*	H. 161.	
p. 23.	Praeterea hoc tempore clarus fuit Castor scriptor de temporibus.[5])	H. 166.	
	Anno CLXXV, qui est annus C repromissionis, decessit [Abraham de] hoc [mundo], CLXXV annos natus.	H. 175.	
	⟨Anno CLXXVI Antiochia ad Orontem fluvium a [Caso] et Belo[6]), Inachi filiis, aedificata est, quae prima illius urbis aedificatio est.⟩		⟨Sync. 237, 12. *Κάσος καὶ Βῆλος Ἰνάχου παῖδες πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ καὶ τὴν νῦν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας πόλιν ἔκτισαν.* cfr. Epitom. Syr. pg. 205.⟩
	Anno CXC rex Assyriae mortuus est et regnavit loco eius Armamithros[7]) per XXXVIII annos.	H. 190.	
	Praeterea hoc tempore Aegyptii Apis simulacra posuerunt eaque venerati sunt atque deum quendam, quem Serapim appellaverunt.	H. 180. F. 181. R. 182.	
	Anno CCXXVIII rex Assyriae mortuus est et loco eius Balachus[8]) per XXXV annos regnavit.	H. 228.	
	Hoc vero tempore floruit Phoroneus[9]) filius Inachi et Niobes. Is primus leges et aedificia iudicialia[10]) condidit, de quibus temporibus eadem narrat quasi de antiquissimis celeberrimus Plato in libro, cui Timaeus inscribitur, et cum sibi proponeret, ut progrederetur ad pertractanda ea, quae ab antiquis hominibus in quaque civitate veterum acta sint, conatus est disserere de Foroneo,*	H. 211.	Sync. 236, 15. *Φορωνεὺς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρῶτος λέγεται νόμους καὶ κριτήρια παρ' Ἕλλησι θέσθαι.*
p. 24.	qui primus (ita) appellatus est et de		

1) ܡܠܟܝܙܕܩ. 2) ܐܟܫܝܪܫ. 3) ܐܝܘ. 4) sc. Nilum, quum Io sit Isis. 5) chronographus. 6) ܟܣܘܣ. 7) ܐܪܡܡܝܬܪܘܣ. 8) ܒܠܟܘܣ. 9) ܦܪܘܢܝܘܣ. *Φορωνεύς.* 10) ܒܝܬ ܕܝܢܐ.

Dionysius	anni Hieronymi	Eusebius
Nioba et de omnibus illis, qui post cataclysmum (vixerunt).		
Anno CCXXXI bellum moverunt Thelcines[1]) et Caroiates[2]) contra Foroneum et Parusios.[3])	H. 230. M. 229. F. 233.	Sync. 238, 12. *Τελχῖνες καὶ Καρσιάται πρὸς Φορωνέα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.*
Anno CCXXXVI aedificata est Atnes[4]) urbs et Eleusina[5]) ab Ogyge.	H. 236. A. 234. F. 222. PM. 237. R. 239.	⟨Sync. 238, 8. *Ὤγυγος πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς νῦν Ἀττικῆς.*⟩
Anno CCXXXVII Iacob descendit in Mesopotamiam et apud Labanum XIV annos servivit.	R. 236. P. 237. H. 238. F. M. 240.	
Anno CCXLVI natus est Ruben primogenitus Iacobi filius.	AP. 245. H. 246. F. 247.	
Anno CCXLVII Iacobus Simeonem et Levi[6]) ..... procreavit.	H. 247. H. 248.	
Anno CCXLVIII Iacob Iudam procreavit et ab hoc Iudaei nomen ceperunt.	H. 249.	Chr. P. 109, 8. *Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν ἐξ οὗ Ἰουδαῖοι.*
Anno CCLII Iacob Iosephum procreavit et erat in primo Iosephi anno Iacob XCII annos natus.	H. 252. R. 251.	cfr. Chr. P. 109, 16. *ϙβʹ (ἔτει) τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβγ εννᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τῆς Ῥαχήλ.*
⟨Et repromissionis CLXXVIII anni (praeterierant).⟩		
Anno CCLVI Messana[7]) aedificata est.	H. 260.	
Anno CCLVIII erat cataclysmus, qui erat in diebus Ogygis.	H. 260. BM. 263.	
Anno CCLXII mortuus est rex Assyriae et loco eius Balaeus[8]) per LII annos regnavit.	H. 263.	
Anno CCLXVIII Ioseph a fratribus suis venditus est et in Aegyptum descendit.	H. 268.	
p. 25. Anno CCLXXVI aedificata est *Memphis in Aegypto ab Api[9]) rege Argivorum[10]).	P. 279. R. 280. M. 281. H. 282.	⟨Sync. 282, 5. *τότε Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρόνους.*⟩
⟨Anno CCLXXIX in Aegypto Apophis[11]) rex factus est. Hic vidit somnia illa, quorum Iosephus interpres fuit, et hic Iosephum regem iuxta se constituit.⟩		
⟨Anno CCLXXXII Apophis somnia vidit, qui erat Pharao.⟩		⟨Chr. P. 111, 19. *ρκβʹ ἔτει τοῦ Ἰακὼβ* (160 + 122 = 282) *γενόμενος Ἰωσὴφ ἐτῶν λά παρέστη τῷ Φαραὼ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκρινεν αὐτῷ τοὺς*
Et eodem anno Ioseph princeps Aegypti factus est.	H. 282.	

---

1) ܛܠܟܝܣ. 2) ܩܪܘܐܛܣ. 3) ܦܪܘܣܝܘܣ. 4) ܐܛܢܣ. 5) ܐܠܘܣܝܢܐ. 6) Hoc loco sequuntur: ܒ . . . ܒܪܘܡܐ, quae litterae ex parte mutilae explicari non possunt. 7) ܡܣܢܐ. 8) ܒܠܐܘܣ. 9) ܐܦܝܣ ܡܢ. 10) ܐܪܓܐ. 11) ܐܦܘܦܝܣ Apophis regnat a. XIV Euseb. Schoene I, 143, 19. Itaque scribendum erat: Anno CCLXXIX in Aegypto mortuus est rex Archles et Apophis rex factus est. (G.)

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
			ὀνείρους αὐτοῦ.〉 καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσὴφ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου.
〈Et hic est primus annus ubertatis〉.			Chr. P. 112,5. *α′ ἔτος ἡγεμονίας Ἰωσὴφ 〈καὶ α′ τῆς εὐθηνίας〉.*
Anno CCLXXXVI Isaac decessit de hoc mundo, CLXXXV annos natus.	H. 281.		
〈Anno CCLXXXIX magna fames ista, qua Ioseph clarus factus est, coepit esse in terra.〉			〈Chr. P. 112, 10. *τούτῳ τῷ μϛ′ ἔτει* (160 + 83 + 46) *τοῦ Λευὶ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.*〉
Anno CCXC Iacob in Aegyptum intravit 〈anno CCXVI repromissionis.〉	H. 290. B. 288. A. M. 289.		
〈Anno CCXCIII mortuus est Apophis rex Aegypti, qui erat Iosephi rex〉 et loco eius Amosis[1]) per XXV annos regnavit.	H. 293.		
Anno CCXCIX Sparta condita est a Sparto filio Foronei.	H. 300.		Sync. 282, 7. *Σπάρτα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως.*
Anno CCCV Iacob decessit de hoc mundo, CXLVII annos natus, postquam vaticinatus est de Messia et de vocatione gentium auxilio eius (peragenda).	B. 305. A. 306. H. 307.		Ch. P. 113, 6. *τούτῳ τῷ ἔτει* (*ιζ′ τοῦ Καὰθ*: 160 + 83 + 47 + 17 = 307) *ρμζ′ ἔτος ἄγων Ἰακὼβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως διὰ Χριστοῦ.*
Anno CCCXVII rex Aegypti mortuus est et Chebron[2]) regnavit 〈cum Iosepho〉 per XIII annos.	H. 318.		
Et anno CCCXXXI mortuus est Chebron et regnavit Amenophis XXI (annos).	H. 331.		
p. 26. Hoc *tempore floruit Prometheus. Hic est, qui narratur in historia homines finxisse; cum enim sapiens esset, illos varietate disciplinae ab inscitia liberavit[3]), itaque illum homines finxisse tradiderunt.	H. 332.		〈cfr. Cramer Anecd. Par. II pg. 188, 3. *ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἱστοροῦνται Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς καὶ Ἄτλας αὐτάδελφοι. καὶ Προμηθεὺς μὲν πλάττειν ἀνθρώπους ἐμυθεύετο. σοφὸς γὰρ ὢν ἀπὸ τῆς ἄγαν ἰδιωτείας μετέπλαττεν αὐτοὺς εἰς φιλοσοφίαν.*〉
Anno CCCLII rex Aegypti mortuus est et alius 〈cum Ioseph〉 (nomine) Maphres[4]) XII annos regnavit.	H. 352.	353.	
Anno CCCLXI Abr. Ioseph decessit de hoc mundo, CX annos natus, 〈e quibus per annos LXXX rex fuit. Idem annus est CCLXXXVI repromissionis,〉 et ab hoc inceperunt anni servitutis filiorum Israel.	H. 361. B. 359. PR. 360.	361.	Chr. P. 114, 10. 〈*πα′ ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας*〉 *Ἰωσὴφ καὶ ρια′ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον. Μετὰ θάνατον Ἰωσὴφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕτερα ἔτη ρμδ′.*

1) ܐܡܘܣܝܣ. 2) ܟܒܪܘܢ. 3) ܠܒܪ̈ܢܫܐ ܡܦܨܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܗܕܝܘܛܘܬܐ. 4) ܡܐܦܪܝܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno CCCLXIV mortuus est Maphres, ⟨amicus Iosephi⟩ et loco eius rex Aegypti factus est Mispharmutoses[1]) ⟨inimicus Iudaeorum per XXVI annos⟩.	H. 364.	365.	
Anno CCCXC ille mortuus est et rex factus est Thutmoses per IX annos.	H. 390.	391.	
Anno CCCXCVI floruit Syrus rex Syrorum, cuius nomine Syria appellata est.	H. 400. B. 398.	400.	⟨cfr. Africani verba ap. Sync. 283, 12, unde sua desumpsit Eusebius: *τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενής, οὗ ἐπώνυμος ἡ Συρία.*⟩
Anno CCCC rex Aegypti mortuus est et eius loco regnavit Amenophis per XXXI annos.	H. 399.	400.	
Hoc tempore vero Aethiopes[2]) ab Indo flumine demigraverunt et iuxta Aegyptum consederunt.	H. 404. RM. 403.	405.	Sync. 286, 13. *Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.*
⟨Eodemque tempore cum in Aegypto multi reges essent, in regione Heliopolis p. 27. Palmanteus[3]) rex factus est et erat* iste inimicus Iudaeorum. Erat ei autem filia, cui nomen erat Merris et dedit eam Chenferae[4]), regi Memphidis (in matrimonium). Haec vero erat princeps, quae Mosen inter filios suos recepit.			⟨Chr. P. 116, 1. *καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Παλμανωθὴς ἐβασίλευσεν τῶν περὶ Ἡλιούπολιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φαύλως τοῖς Ἑβραίοις προσεφέρετο. καὶ γεγόνει τούτῳ τῷ Παλμανωθῇ θυγάτηρ ὀνόματι Μερρί, ἣν ἐξέδοτο Χενεβρῶν βασιλεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μερρὶ στεῖρα οὖσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἱόν.*
Postquam Moses adolevit, Hermopolin[5]) condidit et bella cum Aethiopibus gessit per decem annos.			Chr. P. 116, 19. *τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει (λα') Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ἑρμούπολιν, καὶ Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι'.*
Ac post mortem Merris quae Mosen adoptaverat, Chenfera coniux eius Mosi insidias paravit, eumque interficere studuit. Merris autem sepulta est in Aegypto et nomine eius urbs Meroë appellata est.			Chr. P. 117, 1. *Τοῦ δὲ Χενεφρῶν βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσεῖ, καὶ τῆς Μερρίνης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς υἱὸν ἑαυτῆς τελευτησάσης καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον τόπους, ἔκτισε πόλιν [Ἑρμούπολιν[1])] Μωϋσῆς, ἥντινα Μερρὶν κληθῆναιπαρεσκεύασεν.*
Moses vero Chenferae dolum animo praesagiens Chananatum[6]) se interficere conantem interfecit. Tum in Arabiam ad Reguelem confugit eiusque filiam in			Chr. P. 117, 7. *Εἶτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρῶν ἐπιβουλὴν φονεύει Χανεθώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ οὕτω φεύγει εἰς Ἀραβίαν*

1) ܡܣܦܪܡܘܬܘܣܝܣ. 2) ܟܘܫܝܐ. 3) ܦܠܡܢܛܝܘܣ. 4) ܟܢܦܪܐ. 5) ܗܪܡܘܦܘܠܝܣ. 6) ܟܢܢܬܘܣ.

1) Ineptum librarii additamentum.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
matrimonium duxit ⟨uti Artamnus[1]) narrat⟩.			πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα καὶ ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ῥαγουὴλ πρὸς γάμον. ταῦτα ἱστορεῖ Ἀρτάβανος.⟩
p. 28. Amram Mosen LXX annos natus anno CCCCXXIV procreavit. Hic est annus gravis servitii[2]) filiorum Israelis.*	H. 425. FM. 426. AP. 428. B. 429.	425.	Cyr. p. 10 C. ἔτους μὲν γὰρ διαγεγονότος υκε' μετὰ τὸν θεσπέσιον Ἀβραὰμ τίκτεται μὲν ἐν Αἰγύπτῳ Μωσῆς.
Anno CCCCXXV Epidauros[3]) urbs condita est.	F. 428. H. 429.		Cramer Anecd. Paris. II 188, 9. οἷς χρόνοις καὶ Ἐπίδαυρος πόλις κτίζεται εἰς τὸ Ἄργος.
Anno CCCCXXX rex Aegypti mortuus est et loco eius regnavit Horos per XXXVIII annos.	H. 430.	431.	
Anno CCCCL condidit Chsantus[4]) Triopa[5]) Lesbum[6]) urbem.	H. 451. F. 447.		
Hoc tempore floruit primus Heracles et Cecrops.	H. 443. F. 444. B. 445. (Her.) H. 460. (Cec.)	461.	Cyr. p. 10 D. λε' ἔτει Μωσέως (= 460 a. Abr.) πρῶτος βεβασίλευκεν Ἀθήνῃσι Κέκροψ ὁ ἐπίκλην διφυής.
Anno CCCCLXVI Moses Aegyptum reliquit et ad Reguelem se contulit.	R. 465. M. 467. H. 468. F. 469. B. 470.	468.	Chr. P. 118, 1. Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλιπὼν διατριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.
Anno CCCCLXVIII rex Aegypti mortuus est et regnavit Achencheres[7]) ⟨filia Hori⟩ per duodecim annos.	H. 468.	468.	
Anno CCCCLXXV Chaldaei ascenderunt et Phoenicibus bellum intulerunt.	H. 478. R. 479.	481.	Sync. 290, 5. Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν.
Anno CCCCLXXX regina Ae[gypti] mortua est [et regnavit] ⟨frater eius⟩ Athurius[8]) per novem annos.	H. 480.	480.	
Anno quadringentesimo .... et ... et ... urbs Athnus[9]) condita est a Duaro.[10])	AF. 488. M. 489. H. 490. R. 492.	481.	Sync. 290, 8. Κέκροψ Ἀθήνας τὰς καὶ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν.
Anno CCCCLXXXIII erat inundatio in Thessalia[11]) quae erat in diebus Phaetontis.	A. 490. FR. 491. PM. 492.	477.	Sync. 297, 7. ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ. Cyr. p. 10 E ξζ' ἔτει Μωσέως (= 492) τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν ἐν Θεσσαλίᾳ γενέσθαι φασὶν καὶ μὴν ἐν Αἰθιοπίᾳ τὸν, ὡς αὐτοί φασι, Ἡλίου παῖδα καταφλεχθῆναι Φαέθοντα. Cramer Anecd. P. II. 10. γίνεται ὁ κατὰ Δευκαλίωνα κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ.

1) ܐܪܛܡܢܘܣ. Artapanus. 2) ܦܘܠܚܢܐ ܩܫܝܐ cf. Ex. 6, 9 עֲבֹדָה קָשָׁה. 3) ܐܦܝܕܘܪܘܣ. 4) ܟܣܢܛܘܣ apud H. Xanthus. 5) ܛܪܝܘܦܐ. 6) ܠܣܒܘܣ. 7) ܐܟܢܟܪܝܣ. 8) ܐܬܘܪܝܘܣ Arm. Athoris. 9) ܐܬܢܘܣ Athenae. 10) ܕܘܐܪܘܣ. 11) ܬܣܠܝܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno CCCCLXXXVIII in Aethiopia[1]) magnae clades erant, uti Plato scribit.	AM. 494. PF. 495. R. 496.	477.	Sync. 297, 8. *πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι γεγόνασιν Ἕλλησι τοπικαὶ φθοραί, ὡς Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.* Cramer l. c. II 189, 11. *καὶ πολλαὶ φθοραὶ γεγόνασι τοπικαί, ὥς φησι Πλάτων.*
Anno CCCCXC rex Aegypti mortuus p. 29. est et regnavit Chencheres[2]) per XVI annos. ⟨Hic erat aequalis[3]) *Mosis, Iannis et Iambris magorum. Ad hunc spectant quae Moses enarrat: Pharaonem et exercitum eius in sinum Arabicum demersos esse.⟩	H. 489.	489.	
Anno CCCCXCVI urbs Kurnetos[4]) condita est.	R. 502. H. 503. M. 505.		Sync. 288, 15. *Κόρινθος η πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη.*
Anno DI Deus Mosi ad montem Sinai apparuit ⟨et ille in Aegyptum missus est; et bellavit cum Pharaone quinque annos, quoque anno duo miracula faciens⟩.	H. 503.	505.	Chr. P. 118, 13. *Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἠξιοῦτο.*
Anno DII templum in Delo insula[5]) Apollini dicatum[6]) conditum est ab Erisychthone.[7])	FM. 505. AP. R. 506. B. 507.	500.	
Anno DVI populus ex Aegypto profectus est; Mose vero LXXX annos natus erat, cum dux constitueretur in exitu filiorum Israel ex Aegypto, et erat cum illis in deserto, cum illis leges daret per XL annos.	H. 505.	505.	
Hoc tempore autem floruit Heracles qui Dionysus[8]) vocatur eiusque ope vitis cultura inventa est.	M. 507. RAP. 508. (Hercules) H. 510 (Dionysus)	508. 508.	Sync. 290, 19. *Ἡρακλέα τινές φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Διcανδὰν ἐπιλεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων καὶ Ἰλίων (Ἠλείων).* Sync. 290, 12. *Ἀμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης.*
Anno DX tribunal Areopagi exstructum est.	H. 509. R. 506.		Sync. 290, 13. *Ἄρειος πάγος ἐκλήθη καὶ δικαστήριον κατέστη.*
Anno DXI Aaron munus sacerdotale suscepit: hic est primus sacerdos.	H. 510.	511.	Chr. P. 141, 15. *ς′ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ . . . Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς Μωϋσέως ⟨πθ′ ἔτος κατάγων⟩ πρῶτος Ἑβραίων ἀρχιερεὺς κατέστη.*
Anno DXIV Creta condita est et ibidem rex fuit Apteros[9]), qui ipse eam condidit.	FRM. 514. P. 515. H. 518.	513.	Sync. 296, 19. *Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, ὃς καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.*

1) 'in Aethiopia' Hieronymus aeque prave cum sequentibus coniungit, verba finem faciunt notae ad a. Abr. 490/1/2. (G.) 2) ܟܢܟܪܝܣ. 3) ܗܘ ܕܒܚܕ ܙܒܢܐ. 4) ܩܘܪܢܝܛܘܣ. 5) ܕܝܠܘܣ. 6) ܐܦܠܘܢ. 7) ܐܪܝܣܘܟܬܘܢ. 8) Dionysius notitias ad a. Abr. 508 et 510 prave contaminavit. (G). 9) ܐܦܛܪܘܣ.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	Anno DXXVI templum Delium conditum est ab Erisychthone, filio Cecropis.	ARM. 526. H. 528.	525.	Sync. 290, 3. τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἱδρύνθη.
p. 30.	Anno DXXVIII Apaphus[1]), filius Ionis et Iovis[2]), Memphim condidit, cum esset rex* utriusque Aegypti.	H. 529. RM. 528.	529.	Sync. 288, 13. Ἔπαφος Ἰοῦς [καὶ Διὸς] τῆς δευτέρας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου καὶ Μέμφιν ἔκτισε.
	Anno DXXX Cadmea[3]) condita est a Cadmo[4]), filio Semelae.	H. 530.		
	Anno DXL Dardanus condidit Dardaniam.	H. 538. F. 539. AR. 540.	538.	Sync. 298, 10. Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. Cyr. p. 11 A. ρκʹ ἔτει (= 545) Μωσέως Δάρδανος κτίζει Δαρδανίαν.[1])
	Hoc tempore vero rex Aegypti fuit Aegyptus, a quo terra Aegypti cognomen duxit.	R. 534. FM. 536. H. 537.	534.	Cyr. p. 11 A. (Ῥαμεσῆς) ἐκαλεῖτο δὲ καὶ αὐτὸς καὶ Αἴγυπτος ὁ Δαναοῦ ἀδελφός.
	Anno DXLV Aaron sacerdos summus ex hoc mundo decessit ⟨et in monte Hor sepultus est⟩; et sacerdotium eius occupavit Eleasar filius eius.	H. 546.		Cyr. p. 11 B. τελευτήσαντος δηλονότι τοῦ Ἀαρὼν Ch. P. 141, 19 Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ἐλεάζαρος υἱὸς Ἀαρών.
	Anno DXLVI etiam Mose mortuus est ⟨et in monte Hor[5]) sepultus est⟩; et locum eius obtinuit Iosua filius Nun. ⟨Mortuus est autem CXX annos natus, e quibus XL annos populum duxit.⟩	H. 545.	545.	
	Hucusque quinque libri Mosis, qui res gestas annorum IIIMDCCXXX secundum LXX interpretum computationem[6]) enarrant.	H. 545.	545.	
	Hoc tempore autem Danaus bellum movit per L filias suas et interfecit L filios fratris sui Aegypti, excepto Lynceo[7]), qui post se regnum occupavit. Neque est dubitandum de multitudine filiorum apud barbaros propter multitudinem pellicium quas sibi asciscebant.	H. 550.	551.	Sync. 288, 3. ⟨ἔνυδρον τὸ Ἄργος κατεστήσατο ὁ Δαναὸς διὰ τῶν λεγομένων Δαναΐδων. αὗται δὲ ἦσαν αὐτῷ⟩ θυγατέρες νʹ, αἳ τοὺς νʹ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχρήσαντο χωρὶς ἑνὸς τοῦ Λυγκέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτόν. οὐκ ἄπιστον δὲ ἐν βαρβάροις ἡ πολυτεκνία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παλλακῶν.
	⟨Atque anno DXLVII filii Israel Iordanem transgressi sunt et in regione filiorum terrae huius habitaverunt.⟩			
	Anno DLIII Iosua terram Palaestinensem inter filios Israelis secundum agellos distribuit.	H. 555.		
p. 31.	Anno DLXXII Iosua filius Nun* CX annos natus mortuus est ⟨et (in urbe)	H. 572.	572.	

1) ܐܦܘܦܝܘܣ Epopheus. 2) ܐܝܐ ܘܐܘܣ. 3) ܩܕܡܣ. 4) ܩܕܡܣ. 5) ܒܛܘܪܐ ܕܗܘܪ. Sic. lin. 8 scriptum est; sed videas Dt. 34, 1—6. 6) ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܒܥܝܢ. 7) ܠܘܢܩܘܣ.

1) addit Cyrillus: βασιλεύοντος Ἀσσυρίων Ἀμύντα, Ἀργείων δὲ Σθενέλου, Αἰγυπτίων Ῥαμεσῆ. Inde vides, erroneum esse S[tu] Cyrilli numerum, nam ultimus Stheneli annus est 542.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Thimnat-Serach quae ad montem Abarim (sita) est anno DLXXIII sepultus est.〉 〈Israel populus a gentibus oppressus est et serviebant illis VIII annos. Tum surrexit Othniel et liberavit eos.〉 〈[Hucusque liber] Iosuae filii Nun (pertinet) qui agit de viginti .... de rebus gestis et de distributione agrorum regni [filiorum] Israel.〉			
Anno DLXXVIII Eleasar summus sacerdos mortuus est et suscepit sacerdotium eius Pinehas filius eius.	H. 580.	578.	Cyr. p. 11 AB. ρξ' ἔτει (= 585) μετὰ Μωσέα ... διεδέξατο δὲ τὸ τηνικάδε τὴν παρ' Ἑβραίοις ἱερωσύνην Φινεὲ υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρών. Chr.P. 144, 20. Ἑβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεές.
Anno DLXXXI surrexit Othniel et liberavit populum suum et regnavit cum illis octo[1]) (annis), quibus gentes in eos dominabantur, XL annos.	H. 573 + 8 = 581.	573 + 8 = 581.	
Anno DXCII conditae sunt urbes Melos[2]) et Paphos[3]) et Thasos[4]) et Caliste[5]).	F. 589. H. 590. A. 591. PM. 592.		Sync. 299, 5. Μῆλος καὶ Θάσος καὶ Ἀλκισθὴ (γρ. Καλλίστη) ἐκτίσθησαν καὶ Πάφος. Cramer Anecd. Paris. II 190, 11. οἷς χρόνοις Μῆλος καὶ Θάσος καὶ Καλλίστη πόλεις κτίζονται.
Anno DXCIII Bithynia[6]) condita est a Phoenice[7]).	H. 593.		Sync. 299, 6. Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος, ἡ πρὶν Μαριανδυνὴ καλουμένη. Cramer Anecd. Paris. II 190, 12. ἐν οἷς καὶ Βιθυνία ὑπὸ Φοίνικος Μαριανδυνὴ πρὶν καλουμένη.
Anno DCXI in Sicilia[8]) Cadmea[9]) et Sida[10]) condita est.	F. 611. APM. 612. H. 613. R. 617.		Sync. 300, 1. Καδμεία ἐκτίσθη καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ.
Anno DCXII mortuus est Othniel et in illos dominabantur gentes XVIII annos et isti etiam cum Ehud (temporibus) coniunguntur.			
Anno DCXVII Achaia[11]) urbs ab Achaeo[12]) condita est.	PFM. 619. R. 620. H. 622.		Sync. 299, 20. Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη.
Anno DCXXX Ehud filius Gerae surrexit et populum liberavit et regnavit LXXX annos cum illis octodecim, quibus gentes in illos dominabantur.	H. 612 + 18 = 630.	612 + 18 = 630.	

1) Vide supra lin. 3 T. syr. 2) ܡܝܠܘܣ. 3) ܦܦܘܣ. 4) ܬܐܣܘܣ. 5) ܩܠܝܣܛܐ 6) ܒܝܬܘܢܝܐ. 7) ܦܘܢܝܩܣ. 8) ܣܝܩܠܝܐ. 9) ܩܕܡܝܐ. 10) ܣܝܕܐ. 11) ܐܟܝܐ. 12) ܐܟܝܘܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
p. 32. Anno DCLXX *Perseus[1]) magno cum exercitu contra Persas[2]) ad bellum (gerendum) profectus est.	H. 670.	670.	Sync. 305, 19. *Περσεὺς τὰς στρατείας ἐπετέλει καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε.* Cramer Anecd. Paris. II 190, 28. *παρ' Ἕλλησιν ἱστορεῖται Περσεύς, ὃς ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε.*
Anno DCLXXXII Cyrena[3]) urbs in Libya[4]) condita est.	F. 680. APRM. 681.	683.	Sync. 306, 7. *Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ.* Cramer A. P. II 191, 5. *ἐν δὲ Λιβύῃ κτίζεται πόλις Κυρήνη.*
Anno DCXC Dionysios[5]) ad bellum (gerendum) profectus est contra Indos[6]), et urbem Nysam[7]) condidit ad Indum flumen.	F. 684. R. 686. APM. 687. H. 691.	689.	Sync. 306, 10. *Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.*
Anno DCXCII Ehud mortuus est et gentes dominabantur in Hebraeorum populum XX annos. Atque etiam hae pugnaverunt cum Debora et Barak.	H. 692.	692.	
Anno DCCXI Ilium[8]) urbs ab Ilo condita est.	H. 709. R. 713.	709.	Sync. 305, 15. *Ἴλιον ὑπὸ Ἴλου ἐκτίσθη.*
Anno DCCXX templum Eleusinium[9]) aedificatum est.	H. 715. PR. 716.		Sync. 306, 15. *Ὁ ἐν Ἐλευσῖνι νεὼς ἐκτίσθη.*
⟨Eodemque anno[10]) fuit proelium Deborae et Baraci cum Sissera duce regis Ammonitarum[11]), Nabin[12]) ad montem Tabor. Et dominus confregit Sisseram coram Baraco.[13]) Et regnavit Barac XL annos cum illis Nabini.⟩			Cramer A. P. II 193, 29. *τὸν ἐν Ἐλευσῖνι ναὸν οἰκοδομῆσαί (γρ. οἰκοδομηθῆναί) φασι.*
Anno DCCXXXI Miletus urbs condita est.	H. 730. M. 731.	719.	Sync. 306, 14. *Μίλητος ἐκτίσθη πόλις.* ⟨Cramer A. P. II 193, 29. *Μίλητον ὑπὸ Μιλήτου αὐτόχθονος κτισθῆναί (φασι.)*⟩
Anno DCCXXXII mortua est Debora et Barac et dominabantur in populum Midianitae VII annos et pugnaverunt cum Gideone.	H. 732.	732.	
⟨Anno DCCXXXIX bellum Israelitis intulerunt Oreb et Seeb et Sebah et Zalmuna[14]) et omnes hi reges congregati sunt et consederunt in valle Iesreel cum	H. 732 + 7 = 739.	732 + 7 = 739.	

1) ܦܪܣܘܣ. 2) ܦܪܣܝܐ. 3) ܩܘܪܢܐ. 4) ܠܘܒܝܐ. 5) ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ. 6) ܗܢܕܘܝܐ. 7) ܢܘܣܐ. 8) ܐܝܠܘܢ. 9) ܗܝܟܠܐ ܗܘ ܕܐܠܘܣܝܢܝܐ. 10) Cum Ehud a. 692 mortuus sit, Dionysius haud dubie a. DCCXII aedificatum esse templum Eleusinium scripsit, quod propius accedit ad numeros Hieronymianos. (G.) 11) ܡܠܟܐ ܕܒܢܝ ܥܡܘܢ; hac in re erravit Dionysius, nam Sissera fuit dux regis Canaanitorum. cf. Iud. 4, 2. 12) ܢܒܝܢ; sed in Hebraeo legitur יָבִין Iud. 4, 2 sqq. 13) ܘܬܒܪ ܡܪܝܐ ܠܣܝܣܪܐ ܩܕܡ ܒܪܩ cf. Iud. 4, 23 וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֵת יָבִין מֶלֶךְ כְּנָעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. 14) cf. Iud. c. 7. 8.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
omnibus exercitibus suis. Et surrexit Gideon filius Ioae et trucidavit omnes acie gladii. Et regnavit in Israel XL (p. 33.) annos cum *illis VII (annis) Midianitarum.〉			
Anno DCCXLIV Tyrus urbs condita est, eodemque anno etiam Cyzicus[1]) urbs condita est.	H. 735. RM. 736. F. 737. AP. 739. (Tyrus.) A. 742. P. 745. MR. 746. (Cyzicus.)	745 (Tyrus). 740 (Cyzicus).	Cramer A. P. 194, 14. *Τύρος δὲ πόλις ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ ὡς ἔτεσι σ' καὶ μ', ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηπος ἐν γ' λόγῳ.* Chr. P. 148, 19. *Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼ ἔτεσι τνά* (Euseb. *σμ'*). Chr. P. 148, 16. *Κύζικος* 〈*Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου*〉 *ἐκτίσθη* 〈*μετὰ λδ' ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον κτισθῆναι* (=711)〉. 〈Cramer A. P. 194, 9. *ἐν δὲ Ἀσίᾳ Κύζικος πόλις κτίζεται ὑπὸ Κυζίκου αὐτόχθονος, τοῦ καὶ τὸν τόπον διέποντος.*〉[1])
Anno DCCLXXII Gideon mortuus est et rex factus est Abimelech filius eius. 〈Anno DCC[2])III interfecit Abimelech LXX fratres suos.〉	H. 772.	772.	
Anno DCCLXXV 〈cum Abimelech Thebez oppugnaret, mulier fragmentum lapidis molaris[3]) in eum deiecit et eum interfecit et〉 mortuus est.	H. 775.	775.	
Et post eum surrexit Thola, filius Phuae et regnavit in Israel XXII annos.	H. 776.	776.	
Anno DCCXCVII Thola mortuus est et regnavit in Isra[el Iair XX]II annos.			
Anno DCCCII Carchedon[4]) [urbs condita est ab] Azuro[5]) et Carchedo[6]). 〈Hoc tempore autem Minos leges dedit.〉	F. 798. H. 803. R. 807.		Sync. 324, 2. *Καρχηδόνα φησὶ Φίλιστος κτισθῆναι ὑπὸ Ἀζώρου καὶ Καρχηδόνος τῶν Τυρίων κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον.*
Anno DCCCXVIII Iair mortuus est et regnavit Nefta[7]) VII annos. 〈Eodemque tempore Nefta bellum gessit contra Ammonitas et Moabitas et devicit eos ab Aroer usque ad intro-	H. 819.	819.	〈cfr. Sync. 308, 2. *Μίνως ἐθαλασσοκράτει καὶ Κρησὶν ὡς παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει.*〉 〈Cramer A. P. 194, 18. *Μίνως ὁ Εὐρώπης ἐθαλασσοκράτει καὶ Κρήταις ἐνομοθέτει.*〉

1) ܩܘܙܝܩܘܣ. 2) certe deest numerus: „septuagesimo", quamvis non in codice MS. sit lacuna. 3) ܐܒܢܐ ܕܪܟܒܐ ܕܪܚܝܐ cf. Iud. 9, 53 אַחַת פֶּלַח רֶכֶב. 4) ܩܪܟܝܕܘܢ. 5) ܐܙܘܪ. 6) ܩܪܟܝܕܘܣ = Carchedus. 7) ܢܦܬܚ: in Hebraeo habetur: יִפְתָּח cf. supra p. 32 lin. 20. Nabin. Iabin.

1) *ὑπὸ Μιλήτου αὐτόχθονος* et *ὑπὸ Κυζίκου αὐτόχθονος* desunt in versione Hieronymi et Armenii; inde suspicor, eclogarium sua ex Dexippi chronicis deprompsisse.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
itum[1]) Machir[2]) viginti vicos[3]) et usque ad Abel Keramin clade maxima et filii Ammon fugerunt filios Israel.〉			
Anno DCCCXXV Nefta mortuus est et regnavit post eum Chesbon[4]) VII annos.	H. 825.	825.	
p. 34. 〈Hic habuit XXX filias et XXX *filios et XXX filias dedit foras et XXX nurus foris intulit (in domum suam).[5])〉			
Anno DCCCXXXII Ibzan[6]) mortuus et Bethlehem (in urbe) sepultus est.	H. 832.	832.	
Et post eum regnavit in Israel Elon Sebulonensis[7]) VIII annos.			
Diebus illius Ilion expugnata est ab Alexandro.[8])	H. 835.	835.	Chr.P. 152, 3. *Τρίτῳ ἔτει τοῦ Λαβδὼν τὸ Ἴλιον ἥλω.* Cyr. p. 11 C. *νδ' ἔτει μετὰ Μωσέα* (= 835) *πεπόρθηται τὸ Ἴλιον.*
Anno DCCCXL Elon[9]) mortuus est et est sepultus in urbe Elon[10]) et post eum regnavit in Israel Abdon X annos.	H. 840.	840.	
〈Hunc non affert Eusebius in chronico suo, et quamvis illum enumeret liber iudicum[11]), tamen eum omittit. Hic habuit XL filios et tres filias.〉			〈Sync. 65, 9. *ἔτι δὲ καὶ Ἀώδων τὸν κριτὴν οὐκ ἐστοιχείωσε κρίναντα τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ι'. οἱ δὲ ο' ἑρμηνευταὶ ια' κριτὴν αὐτὸν ἔταξαν* ex Anniano.〉
〈Post eum Philistini in filios Israel dominati sunt XL annos et cum iudicibus pugnaverunt.〉			
〈Tunc Simson surrexit et regnavit in Israel XL annos.〉			
〈Eodem tempore innotuit Boas et Ruth.〉			
Anno DCCC(XL)V urbs Alubas[12]) condita est ab Ascanio, Aeneae filio.	F. 842. PMR. 843. H. 845.	844.	〈cfr. Cramer Anecd. Paris. II 222, 14. *ἐν τοῖσδε τοῖς ἔτεσιν Ἀσκάνιος ὁ Ἰταλίας βασιλεὺς . . . κτίζει πόλιν Ἀλβανίαν.*〉
Anno DCCCLX Simson mortuus est et post eum Eli sacerdos in Israel regnavit XL annos.	H. 860.	860.	
Anno DCCCLXXIII Amazones[13]) templum Ephesinum incenderunt.	H. 871.	873.	Sync. 334, 18. *Αὗται* (*Ἀμαζόνες*) *καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν ἐνέπρησαν.*
〈Hoc tempore filii Israel Benjaminitas trucidaverunt.〉			
p. 35. Anno DCCC(..)IX *Samuel vaticinari coepit.	H. 901.		

1) ܡܨܦܝܐ cf. Iud. 11, 32 בֹּאֲךָ. 2) ܡܟܝܪ Machir: errore ita scriptum est; legimus Iud. l. c. מִנִּית. 3) ܥܣܪܝܢ ܩܘܪܝܐ in contextu hebr. עֶשְׂרִים עִיר. 4) ܚܫܒܘܢ, sed Iud. 12, 8 legitur: אִבְצָן. 5) cf. locum Iud. 12, 9. 6) hoc loco scriptum est ܐܚܣܢ cfr. not. 4. 7) cf. Iud. 12, 11. 8) ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ cf. ap. Sync. 320, 5. *Πόλυβος Ἄλκανδρος* (sic AB) *ἀνήρ.* 9) ܐܝܠܘܢ Iud. 12, 12 אֵילוֹן. 10) ܐܝܠܘܢ Iud. l. c. אַיָּלוֹן. 11) Iud. 12, 13—15. 12) ܐܠܒܘܣ. 13) ܐܡܐܙܘܢܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno DCCCC Eli sacerdos mortuus est; eodemque anno Philistini filios Israel trucidaverunt et arcam Dei secum abstulerunt.	A. 899. PFMR. 900. H. 901.	900.	Cyr. P. 11 D. ξε' ἔτει τῆς Ἰλίου ἁλώσεως (= 900) τετελεύτηκε μὲν ὁ ἱερεὺς Ἠλεὶ ... ἀλλόφυλοι δὲ τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἀπεκόμισαν, προφητεύοντος μὲν τοῦ μακαρίου Σαμουήλ.
Post Eli sacerdotem Samuel et Saul regnaverunt XL annos.	H. 901.	901.	
Hoc tempore vero Homerus[1]) sapiens floruit.	cfr. APF. 909. M. 912.	cfr. 915.	⟨Cramer A. P. II 227, 22. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ Ὅμηρον τὸν ποιητὴν τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν ἐκθέσθαι.⟩
⟨Anno DCCCCXXX Saul trucidavit Amalecitas.⟩ ⟨Anno DCCCCXXXIII David unctus est.⟩ ⟨Anno DCCCCXXXVII Samuel mortuus est.⟩ ⟨Anno DCCCCXL bellum erat inter Philistinos et filios Israel, et filii Israel in fugam coniecti sunt a Philistinis atque etiam Saul et filii eius in proelio illo necati sunt, quod erat ad montem Gilboae.⟩			
Post eum primus rex fuit filiorum Israel, David, Isai filius, a gente Iuda oriundus, XL annos.	H. 941.	941.	
Illo tempore floruit Abjathar sacerdos summus et vaticinati sunt Gad et Nathan et Assaf.	H. 947. (Abjathar.) H. 948. (profetae.)	949.	Chr. P. 157, 14. Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιαθὰρ ἐγνωρίζετο. Chr. P. 157, 16. προεφήτευον Γὰδ, Νάθαν καὶ Ἀσάφ. Cramer A. P. II 228, 27. ἐφ οὗ (Δαβὶδ) προεφήτευον Γὰδ, Νάθαν, Ἀσάφ.
Anno DCCCCLXII Magnesia[2]) urbs in Asia condita est.	F. 961. H. 964. M. 965.	964.	Cramer A. P. II 228, 29. Μαγνησία δὲ πόλις κτίζεται.
Anno DCCCCLXV Cumae[3]) urbs in Italia condita est.	F. 965. APMR. 967.		Sync. 340, 13. Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ. Cramer l. c. 29. ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ Μυκήνη (κτίζεται).
Anno DCCCCLXVII Murina[4]) urbs condita est.	H. 970. PMR. 971.		Sync. 340, 11. Μυρίνα ⟨ἡ παρά τισι Σμύρνα λεγομένη⟩ ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ.
Anno DCCCCLXVIII Ephesus urbs ab Androcono[5]) condita est.	F. 968. H. 972.		Sync. 340, 12. Ἔφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου.
Anno DCCCCLXXI Carchedon urbs a Didone Carchedi[6]) filia condita est.	F. 971. H. 974. M. 973.	978.	Sync. 340, 14. Καρχηδὼν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου, ὡς δ' ἄλλοι ὑπὸ Διδοῦς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ ἔτεσιν ρλγ'· ἐκαλεῖτο

1) ܗܘܡܝܪܘܣ. 2) ܡܓܢܣܝܐ. 3) ܩܘܡܐ. 4) ܡܘܪܝܢܐ. 5) ܐܢܕܪܘܩܘܢܘܣ. 6) ܩܪܟܕܘܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
			δὲ πρὸ τούτου Ὀριγῴ. Cramer A. P. II 228, 30. *τότε καὶ Χαλκηδὼν πόλις κτίζεται ὑπὸ Χαλκηδόνος τοῦ Τυρίου τὸ πρὶν καλουμένη Ὠριγώ ὕστερον τῶν Τρωικῶν ὡς ἔτεσί που ρμ΄.*
p. 36. Anno DCCCCLXXX David *rex mortuus est et regnavit post eum Salomon filius eius XL annos.	H. 980.	980.	
Anno DCCCCLXXXI Samos urbs condita est.		981.	
⟨[Hucusque pertinent] libri Iosuae filii Nun et iudicum et Samuelis⟩, [qui ea enarrant] quae annis CCCCLXX evenerunt. Ab Adamo usque ad cataclysmum sunt IIMCCXLII anni, et a cataclysmo usque ad Mosen sunt MCCCCXLVII anni, et a Mose usque ad templi aedificationem sunt CCCCLXXX anni secundum Iudaeorum supputationem. Summa horum omnium sunt IVMCLXX anni.	H. 984. H. CCCCLXXX. H. 985. H. ĪĪCCXLII. H. MCCCCXLVII H. CCCCLXXX. H. ĪĪĪĪCXVIII P[2] ĪĪĪĪCLXX.	988. CCCCLXXX.	
Anno DCCCCLXXXIV Salomo coepit templum Hierosolymitanum aedificare.	H. 984.	984.	
⟨Anno DCCCCXC templi aedificatio ad finem perducta est.⟩			
Hoc tempore Zadoc sacerdos floruit; vaticinati sunt vero Zadoc et Ahia Silonites.	H. 994. M. 997. ARP. 998. H. 1000.	997. 996.	Sync. 342, 11. *Ἑβραίων ἀρχιερεὺς η΄ ἀπὸ Ἀαρὼν Σαδὼκ ἐγνωρίζετο κατὰ τὸν Εὐσέβιον.* Ch. P. 169, 4. *προεφήτευε Σαδὼκ, Νάθαν καὶ Ἀχίας Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας ⟨υἱὸς Ἐμβλὰς καὶ ὁ Ἀδόχ.⟩* Sync. 342, 1. *ἐπ' αὐτοῦ προεφήτευον Νάθαν καὶ Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης Σαμμαίας τε ⟨καὶ Ἀδδὼ⟩ καὶ Σαδώκ.*
Anno MXX Salomo mortuus est et post eum regnavit Rehabeam XVII annos. Inde ab hoc tempore Israelitae se inter duos reges diviserunt. Rehabeam factus est rex duarum tribuum: Iudae et Benjamin, qua de causa etiam nomine Iudaeorum omnes Israelitas adpellabant. Ierobeam rex decem tribuum factus est. ⟨Hic vituli simulacrum posuit et Israel ad peccandum illexit.⟩ ⟨Vaticinati sunt autem eo tempore Ahia et Semaja Iudaeus.⟩	H. 1020.	1020.	Chr. P. 170, 16. *μετὰ τελευτὴν Σολομῶνος στασιάσαντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγεῖται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ .... Ἰούδα δέ καὶ Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοὰμ υἱὸς Σολομῶντος, αἷς ἐπώνυμον Ἰουδαία διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰούδα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς· ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπωνυμίαν.*

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MXXX urbs Samos condita est p. 37. et Smyrna[1]) condita est* anno MXXXIV.	H. 1031. M. 1030. R. 1032.		⟨Ch. P. 171, 11. *προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης καὶ Σαμαίας, υἱὸς Βαλαμεί.*⟩
⟨Vaticinati sunt autem (tunc illi duo profetae, quorum) alter in urbe Bethel habitabat, alter de ara[2]) (verba fecit).⟩			⟨Ch. P. 173, 19. *προεφήτευσεν ὁ ἐν Βεθὴλ οἰκῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.* Sync. 354, 1. *προεφήτευον ὁ οἰκῶν ἐν Βαιθὴλ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.*⟩
Anno MXXXVII Rehabeam mortuus est et Abia filius eius regnavit post eum III annos.	H. 1037.		
Anno MXL Abia mortuus est et Asa filius eius post eum regnavit XLI annos.	H. 1040.		
Anno MXXVII ascendit Sisak[3]) ⟨*rex Aegypti contra Ierusalem et totum thesaurum templi in Moria et totum thesaurum regni Davidici et Salomonici secum duxit et in Aegyptum detulit⟩.	M. 1028. P. 1029. H. 1030.		Sync. 350, 19. *ἀνέβη Σουσακεὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου ⟨καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὰ ὅπλα τὰ χρυσᾶ⟩.* Chr. P. 173, 9. *Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου... ἀναβὰς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν ναὸν, ⟨λαβὼν τοὺς ἐν αὐτῷ θησαυροὺς καὶ τοὺς θησαυροὺς Ῥοβοὰμ καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ... καὶ τὰ ὅπλα τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησε Σολομῶν.*⟩
⟨Anno MXLVII Serach Aethiops ascendit et Libyes secum duxit et castra metati sunt contra Iudaeos et rex Asa contra eos profectus est et persequutus est illos et trucidavit eos acie gladii in valle Gader[4]); et ii, qui e clade evaserant, in mari mergebantur.⟩			⟨Ch. P. 176, 10. *Ζαρὰθ ὁ Αἰθίοψ συμπαραλαβὼν Λίβυας ἐπεστράτευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.. ἐξελθὼν δὲ Ἀσᾶ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.*⟩
⟨Hoc tempore vero Ioel, filius Iddonis[5]) vaticinatus est.⟩			
⟨Anno MLXIII bellum erat domus Asae regis Iudae cum Baesa rege Israelis, et secum duxit[6]) etiam Hadadum, Syriae regem.⟩			⟨Ch. P. 177, 1. *Ἀσᾶ βασιλεὺς Ἰούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν υἱὸν Ἄδερ βασιλέως Συρίας.*⟩
⟨Hoc tempore vaticinati sunt Iehu et Hanani.⟩			⟨Ch. P. 177, 6. *προεφήτευσεν Ἰηοῦ.* 8. *προεφήτευσεν Ἀνανίας.*⟩
p. 38. Anno *MLXXXI Asa mortuus est et Iosaphat filius eius regnavit post eum XXV annos.	H. 1081.		

1) ܙܡܘܪܢܐ; cf. quae supra ad p. 35 lin. 16 T. S. dicta sunt. 2) Spectat auctor duos illos profetas, quorum nomina non scripta sunt in libro Regum, quum I Reg. 13, 1 alter tantum „vir dei de Iuda" adpelletur, qui, quod de ara in Bethel vaticinium edidit (v. 2. 3), ab auctore nostro breviter ܗܘ ܕܥܠ ܡܕܒܚܐ nominatur. De altero profeta autem 1 Reg. 13, 11 tantummodo dicitur: „propheta quidam senex habitabat in Bethel"; itaque hunc vocat auctor noster: ܗܘ ܕܝܬܒ ܒܒܝܬ ܐܝܠ. 3) ܫܘܫܩ in V. T. שִׁישַׁק. 4) ܓܕܪ, sed II Chron. 14, 13 scriptum est גְּרָר. 5) ܝܘܐܝܠ ܒܪ ܥܕܘ. Erravit auctor: Ioel enim erat filius Pethuelis cf. Io. 1, 1.; fortasse cogitavit de Ioach, filio Iddonis 1 Chr. 6, 6. 6) sc. Asa 1 Reg. 15, 18—20.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Hoc tempore vaticinati sunt Elia et Obadja et Iehu[1]) et Micha et Usiel[2]) et profetae falsi Zedekia[3]) et Elieser[4]), ⟨et reliqui ceterorum CCCC.⟩	H. 1086.		Sync. 351, 22. προεφήτευον παρ' Ἑβραίοις Ἡλίας, Ἰηοῦ, Ἀβδιού, Ὀζιὴλ, Μιχαίας. ψευδοπροφῆται δὲ Σεδεκίας, Ἐλιέζερ ⟨καὶ ἕτεροι⟩. Ch. P. 178, 13. προεφήτευον Ἡλεὶ, Ἀβδιοῦ, Ὀζιὴλ, Ἰηοῦ, Μιχαίας. 15. ψευδοπροφῆται Σεδεκίας, Ἐλιέζερ ⟨καὶ ἄλλοι υ'⟩.
⟨Anno MXC siccitas Eliae erat per tres annos et sex menses.⟩			⟨Ch. P. 178, 17. Ἀνομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη γ' καὶ μῆνας ς'.⟩
Anno MCVI Iosaphat mortuus est et regnavit post eum Ioram filius eius VIII annos.	H. 1106.		
Vaticinati sunt hoc tempore ⟨Esriel[5]) et Elieser⟩ et Elia et Elisa.	H. 1108.	1100.	⟨Ch. P. 179, 2. προεφήτευεν Ἰεζεκιὴλ ὁ τοῦ Ἐλιέζερ.⟩ Cyr. p. 12 A. σξη' ἔτει τῆς Ἰλίου ἁλώσεως προεφήτευον Ἡλίας καὶ Ἐλισσαῖος.
Anno MCXIII Elia in coelum abreptus est.	H. 1113. FM. 1114.	1113.	Sync. 352, 10. Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ἀνελήφθη = Cramer A. P. II 230, 7. Ch. P. 179, 19. Ἡλίας ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν.
Anno MCXV Ioram mortuus est et Ahasja filius eius regnavit post eum per unum annum.	H. 1114.	1114.	
Anno MCXVI Iehu interfecit Ahasjam et Athalja mater eius regina facta est [Iudae] (et regnavit) VII annos.	H. 1115.	1115.	
⟨Haec . . . . manifeste; et fornicati sunt viri cum mulieribus sicuti non fas est . . . . . Isebelis et impietas, ... Ahab: facinus (?) Hierosolymae . . . . . mares domus David.⟩			⟨Sp. Th. p. 46.⟩
Hoc tempore floruit Ionadab sacerdos.[6])	H. 1116.	1116.	Ch. P. 184, 1. Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ἐγνωρίζετο.
p. 39. ⟨Anno MCXXII *filii Israel secum reputaverunt, quemnam sibi regem eligerent. Quod quum Iojada sacerdos audivisset, convocavit in domum suam in (monte) Moria duces millenorum et duces centenorum et dixit illis Iojada sacerdos: quis est dignus qui sedeat in throno Davidis nisi rex qui est filius regis e filiis David. Et cum illis Ioam ostenderet, magno gaudio affecti sunt et detulerunt eum in domum a Moria (monte) et eum in throno regni con-	H. 1122.	1122.	⟨Sp. Th. p. 46.⟩

1) cf. 2 Chr. 20, 34. 2) ܥܘܙܐܝܠ. Tempore Iosaphati non aliquid invenitur de Usiel in V. T. 3) cf. 1 Reg. 22, 11 2 Chr. 18, 10. 4) de hoc vide 2 Chr. 20, 37. 5) ܥܙܪܐܝܠ. De hoc profeta nil invenitur in V. T. 6) Ionadab filius Rechab confunditur cum Iodae pontifice maximo (G.).

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
sidere iusserunt. Et Athalja interfecta est. Et ille infans septem annos natus rex factus est et regnavit XL annos.⟩			
⟨Iehu interfecit Ioramum et septuaginta filios Ahab et Isebelis.⟩			⟨Sync. 360, 1. Ἰηοὺ ἀνεῖλε τὸν Ὀχοζίαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαὰβ καὶ Ἰεζάβελ τὴν Σιδωνίαν.⟩
Anno MCXXX Iojada sacerdos CXXX annos natus mortuus est et sacerdotium eius obtinuit post eum Sacharja filius eius.	F. 1119. A. 1121. M. 1122. H. 1123. R. 1124.	1125.	Chr. P. 186, 14. Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο μόνος μετὰ Μωϋσέα βιώσας ἔτη ρλ'. Sync. 353, 6. Ἰωδαὲ θεοφιλὴς ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο βιώσας ἔτη ρλ' μόνος ἀπὸ τῶν χρόνων Μωϋσέως. = Cramer A. P II 230, 13.
Vaticinati sunt autem hoc tempore Elisa et Sacharja sacerdos.[1]	FM. 1130. H. 1131.	1130.	⟨Ch. P. 187, 5. Ἐλισσαῖος καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον προεφήτευον καὶ Ὀζίηλ καὶ Ἐλεάζαρ.⟩
⟨Anno MCXLIV Hasael rex Syriae Israelem devicit⟩ ⟨idemque Hasael anno MCL exercitum coegit et eos vexavit per omnes dies Ioahae regis Israelis.⟩			⟨Ch. P. 187, 12 = Sync. 360, 6. Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωας ἀνεῖλεν πλεῖστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου. Sync. 360, 8. Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας πορθήσας τὸν Ἰσραὴλ κατὰ τοῦ Ἰωὰς καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἡτοιμάζετο. Ch. P. 191, 1. Ἀζαὴλ.. ἐπιστρατεύσας τῷ Ἰωάχαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν πρώτοις ἐξέθλιψεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.⟩
Anno MCLV Ioas Sacharjam Iojadae filium interfecit.	A. 1156. H. 1158.	1156.	Chr. P. 187, 8. Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἰωάς. Sync. 353, 11. παρ' Ἑβραίοις Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναιρεῖται ὑπ' Ἰωὰς τοῦ βασιλέως, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας.[1]
Anno MCLVIII Elisa profeta mortuus est.	APMR. 1154.		Sync. 353, 13. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν. Chr. P. 191, 5. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης μετήλλαξεν τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ'.
p. 40. ⟨Anno MCLIX Syrorum exercitus *Iudam vastavit et principes eius interfecit.⟩			
Anno MCLXII Ioas a servis suis interfectus est et Amazia filius eius post eum regnavit XXIX annos.	H. 1162.	1162.	
⟨Et anno MCLXIII Amazia Edomitas devicit et deos illorum abstulit et eos veneratus est.[2]⟩			⟨Sync. 374, 8. Ἀμεσίας ἐστράτευσε κατὰ τῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν υἱῶν Σηεὶρ καὶ ἔλαβε νικήσας τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἀγαγὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐλάτρευσεν αὐτοῖς.⟩

1) cf. 2 Chr. 23, 20—22. 2) cf. 2 Chr. 25, 14.

1) Zacharias habet Hieronymus ad a. 1158 et FM. ad a. 1131, Azarias reliqui libri ad a. 1131 et versio Armenia.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
⟨Anno MCLXV Hasael rex Syriae mortuus est.			Ch. P. 189, 4. Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανεν.
Anno MCLXXI filii Israelis trecentos viros Iudaeorum interfecerunt.[1])⟩			
⟨Anno MCLXXX Iona (ad urbem) Nineven missus est et Ninevitarum poenitentiam[2]) effecit.⟩			
Floruit autem (tunc) Thonus Concolrus[3]), qui graece Sardanapalus vocatur, rex Nineves huius aetatis.	H. 1172. B. 1174.		Sync. 312, 2. Ἀσσυρίων ⟨μα'⟩ ἐβασίλευσε Θῶνος ὁ λεγόμενος Κονκόλερος, Ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλλος.
⟨Vaticinati autem sunt hoc tempore Hosea et Amos hic est Amoz[4]) pater Iesaiae, et Iona et Naum.⟩			⟨Ch. P. 190, 12. προεφήτευον Ὡσηὲ, Ἀμὼς, Ἰωνᾶς καὶ Ναούμ.⟩
Anno MCLXXXV bellum erat Tarsi[5]) simul cum insidiis Sardanapali regis Ninevae et Arbacis regis Medorum. Et victus est Sardanapalus et exercitus eius deletus est et ipse interfectus est.	APM. 1187. H. 1189. R. 1195.		Cramer A. P. II 230, 24. ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις Σαρδανάπαλος κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίων χώρας, εἰς Ταρσὸν ᾤκησε. συμβαλὼν δὲ εἰς μάχην Ἀρβάκῳ τῷ Μήδῳ, καὶ ἡττηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἑαυτὸν εἰς πῦρ ἔρριψεν.
Anno MCXC Amazia a Iudaeis hasta occisus est[6]) et Usia filius eius regnavit post eum LII annos.	H. 1191.		
p. 41. ⟨Anno MCCV Usia rex Iudae bello *moenia (urbium) Gath et Asdod[7]) et Iamniae[8]) destruxit. Idem bella movit contra Arabes qui in Petraea habitant.[9])⟩			⟨Chr. P. 191, 20. Ὀζίας βασιλεὺς Ἰούδα πολέμῳ καθεῖλεν τὰ τείχη Γὲθ καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας, ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας Πέτραν.⟩
Vaticinati vero sunt hoc tempore Iona[10]) et Hosea[11]) et Amos[12]) et Iesaias.	F. 1208. APMR. 1213.		Sync. 375, 11. προεφήτευον δὲ Ἀμὼς Ὡσηὲ, Ἡσαΐας. Ch. P. 191, 17. προεφήτευον Ὡσηὲ υἱὸς Βεηρεὶ, Ἀμὼς καὶ Ἰωνᾶς ὁ τοῦ Ἀμαθεὶ ἐκ Γοφέρ.
Floruit etiam tunc Hesiodus, uti Porphyrius narrat.	APMR. 1208.		
⟨Anno MCCXI Abrahami Usia rex in templum dei intravit, ut thus offerret. Et quum a sacerdote Asarja impediretur nec cedere vellet, subito leprosus factus est; et Esaia a vaticinando prohibitus est.[13])⟩			⟨Ch. P. 192, 4. Ὀζίας ὁ καὶ Ἀζαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ θυμιάσαι· κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος ἀναχωρῆσαι, ἐλεπρώθη ὅλος παραχῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Ἀζαρίου.⟩

---

1) cf. 2 Ch. 25, 13 ubi de tribus milibus agitur. Auctor noster habet lin. 6 ܬܠܬ ܡܐܐ. 2) ܬܝܒܘܬܐ cf. hebr. שׁוּב, in N. T. μετανοεῖν. 3) ܬܘܢܘܣ ܩܘܢܟܘܠܪܘܣ. 4) Quamvis auctor recte distinguat inter ܥܡܘܣ (עָמוֹס) et ܐܡܘܨ (אָמוֹץ) vocabula, tamen personas confundit. 5) ܩܪܒܐ ܕܛܪܣܘܣ. 6) cf. 2 Chr. 25, 27. 7) ܐܙܘܛܘܣ Ἄζωτος, in V. T. אַשְׁדּוֹד. 8) ܝܡܢܝܐ Ἰαμνία cf. 1. Macc. 4, 15. in V. T. יַבְנֶה. 9) cf. 2 Chr. 26, 7. 10) sed vide supra p. 40 lin. 7. 11) sed vide supra p. 40 lin. 10. 12) vide supra l. c. 13) Rabbini dicunt, deum Iesaiam profetam a vaticinando retinuisse, donec Usia rex mortuus sit. Ita enim explicant verba Ies. 6, 1ᵃ. Ex verbis: „vidi dominum anno quo Usia rex mortuus est", concludunt, profetam ante Usiae mortem dominum non vidisse. cf. Sp. Th. p. 46.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	Anno MCCXXIV Phul Assyriae rex ascendit contra Samariam. Et quum a Menahem Israelis rege mille talenta argenti accepisset, rediit.		1282.	Ch. P. 198, 12. *Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ λαβὼν παρὰ Μαναὴμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ ͵α τάλαντα ἀργυρίου ἀνεχώρησεν.*
	Anno MCCXL Abrahami incepit prima olympias.	H. 1240.	1240.	cfr. Chr. P. 193, 8. Cyr. p. 12 B. *συνάγονται τοίνυν καὶ τὰ ἀπὸ Ἰλίου ἁλώσεως μέχρι τῆς α' ὀλυμπιάδος ἔτη υε'* (835 + 405 = 1240).
	Anno MCCXLI ascendit Tiglat-Pilesar Assyriae rex contra terram Iudae et multos Ebraeorum secum in Assyriam abstulit.	H. 1241.	1243.	cfr. Chr. P. 199, 11.
	Anno MCCXLIII Usia mortuus est et filius eius Iotham post eum regnavit XVI annos.	H. 1243.	1243.	
	Anno MCCXLVI [Pan]dosia[1]) et Metapontius[2]) duae urbes [in Italia] conditae sunt.		1243.	Sync. 400, 14. *Ἐν Ἰταλίᾳ Πανδοσία καὶ Μεταπόντιον πόλεις ἐκτίσθησαν.*
p. 42.	Anno MCCXLIX *primae naves longae[3]) Athenis[4]) conscendebantur.	F. 1244. A. 1246. RPM. 1247.		Sync. 400, 15. *Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μηνοκλέους.*
	Vaticinati autem sunt hoc tempore Hosea[5]) et Iesaias et Ioel[6]) et Oded[7]) et Micha.	H. 1249.	1246.	Ch. P. 193, 16. *προεφήτευον Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρεί, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὠδὴδ καὶ Μιχαίας ὁ Μορασθίτης.* Sync. 375, 18. *ἔτι προεφήτευον Ὡσηέ, Ἰωήλ, Ἡσαΐας, Ὠδήδ, Μιχαίας.*
	Anno MCCLIX Iotham mortuus est et filius eius Achas post eum regnavit XVI annos.	H. 1259.	1259.	
	Anno MCCLX in Sicilia urbes Selinus et S.... a conditae sunt; ⟨eodemque anno fuit bellum domus Pecae contra Ahas et Pecah Iudaeorum centum et viginti milia[8]) interfecit.⟩		N. 1260 =	Tochatensis vers. Arm. p. 80. in sicilia silinus et gangle conditae sunt.
	⟨Anno MCCLXII Rezin rex Syriae et Pecah rex Israelis cum Aha rege contenderunt et multos Iudaeorum captivos abduxerunt.⟩			⟨Sync. 381, 7. *Φακεὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ῥαασσὼν βασιλεὺς Συρίας πολεμήσαντες τῷ Ἄχαζ ἀνεῖλον τοῦ Ἰούδα ιβ' μυριάδας ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.*⟩
	⟨Anno MCCLXIII filii Iudae ab Edomitis in captivitatem abducti sunt.[9])⟩			⟨Ch. P. 203, 17. *τούτῳ τῷ ζ' ἔτει τοῦ Ἄχαζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ πολλοὺς αἰχμαλώτους ἔλαβον.*⟩
	⟨Anno MCCLXV Ahas ad Tiglat-Pilesar regem Assyriae (nuntios) misit (petentes) ut sibi auxilio veniret. Et			

1) [ܦܢ]ܕܘܣܝܐ. 2) ܡܛܐܦܘܢܛܝܘܣ. 3) ܐܠܦܐ ܩܪܒܬܐ naves ad bellum sc. aptae. 4) ܒܐܬܢܘܣ. 5) sed vide supra p. 40 lin. 10. p. 41 lin. 3. 6) sed vide supra p. 37 lin. 11. 7) ܥܘܕܕ עֹדֵד 2 Chr. 28, 9. 8) cf. 2 Chr. 28, 6. 9) cf. 2 Chr. 28, 17.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
quum venisset, interfecit Rezinum et Syros in captivitatem abduxit atque ab Aha multum argenti poposcit et (domum) profectus est.〉			
Anno MCCLXVII a Romulo Roma condita est. 〈Is est cuius nomine totus Latinorum populus Romani appellabantur.〉	APMR. 1262.	1263.	
p. 43. Anno MCCLXIX *Salmanassar Assyriae rex contra Samariam ascendit et decem tribus (Israelis) in captivitatem abduxit. Et compulit illos in terram Medorum et Chaldaeorum et ad terram Iudaeorum custodiendam Assyrios considere iussit.[1]) Et quum a leonibus occiderentur, rex Assyriae illis sacerdotem 〈Ur[2])〉 misit, qui eos de legibus institueret. Hi sunt Samaritani, quorum nomen explicatur: observantes et custodientes.[3])	H. 1270.	1270.	Ch. P. 204, 1. *τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανάσαρ εἰς Σαμάρειαν.* 〈Sp. Th. p. 47.〉
Anno MCCLXXV Ahas mortuus est et Hiskia filius eius post eum regnavit XXIX annos.	H. 1275.	1275.	
Et eodem anno Anaxus[4]) urbs Siciliae condita est.	H. 1276.	1280.	Sync. 401, 2. *Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη.*
〈Anno MCCLXXVII Hiskia pascha celebravit.〉			〈Ch. P. 214, 17. *ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκίου ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως.*〉
Anno MCCLXXXII Sanherib rex Assyriae ascendit contra Ierusalem et contra urbes Iudae et delevit eas. Angelus dei vero e castris eius centum octoginta quinque milia militum interemit[5]); quum vero audivisset etiam Tirhakam Aethiopum regem, ut secum dimicaret, castra movisse, Niniven rediit. 〈Et interfecerunt eum ibidem filii eius.〉		1289 (= 14 Ezech.)	Sync. 379, 7. *τῷ ιδʹ ἔτει Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς ὀχυρὰς καὶ ἔλαβεν αὐτάς.* cfr. 377, 20. *τότε ἄγγελος κυρίου νυκτὸς διέφθειρε παραδόξως ρπεʹ χιλιάδας ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρεμβολῆς. καὶ Σενναχηρὶμ σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἀνέζευξεν ἀδόξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκηκοὼς ὅτι καὶ ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεὺς Βαραθὰχ ἔρχεται πολεμήσων αὐτόν.*
Et eodem anno Syracusae[6]) et Catana[7]) Siciliae urbes conditae sunt.	A. 1279. MPR. 1280. (Sy.) H. 1281 (Ca.)	1282.	

1) ܫܕܪ ܒܚܛܘܦܝܐ vi misit. 2) ܐܘܪ In libro Regum II c. 17, 25—28 nomen sacerdotis non legitur. Dionysius nomen Uri ex spelunca thesauri mutuatus est. 3) a radice שָׁמַר. 4) ܐܢܟܣܘܣ. 5) cf. 2 Reg. 19, 35. 6) ܣܘܪܩܘܣܐ. 7) ܩܛܢܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Eodemque anno Lacedaemonii[1]) Messanam[2]) expugnaverunt.	R. 1281. APM. 1282.		
⟨Anno MCCLXXXV Leontinoi[3]) et Megara[4]) et Martonia[5]) Siciliae urbes conditae sunt.⟩			Barhebr. chron. Syr. p. 25. Leontium, Maglara, Marathonia ... in Sicilia conditae sunt.
p. 44. ⟨Anno *M(CC)LXXXIX Hiskia aegrotavit et precibus eius sol per quindecim gradus (gnomonis) recessit.⟩			⟨Ch.P.216,11. *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀρρωστήσαντι τῷ Ἐζεκίᾳ καὶ μέλλοντι τελευτᾶν προσδωρεῖται ὁ θεὸς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ιε' δι' ἀναποδισμοῦ φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμίσι γενομένου.* cfr. Sync. 378, 6.⟩
⟨Anno MCCXCIII rex Merodach Baladan Babylone dona ad Hiskiam misit.⟩			Ch.P.216,14. *Ἐν ᾧ καιρῷ καὶ Μαρωδὰχ υἱὸς Βαλαδὰν ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα τῷ Ἐζεκίᾳ.*
Anno MCCC in Sicilia Chronsos[6]) urbs condita est.	A. 1298. FM. 1299. H. 1300.	1300.	Sync. 401, 3. *Ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη.*
Anno MCCCIV Hiskia mortuus est et Manasse filius eius L annos post eum regnavit.	H. 1304.	1304.	
Et Nicomedia[7]) urbs condita est et Sibylla[8]) floruit[9]).	F. 1305. H. 1306. (Nic.) F. 1304. H. 1305. (Sib.)	1311. (Nic.)	Cyr. p. 12 C. *ιζ' ὀλυμπιάδι Σιβύλλαν ἣν καὶ Ἱεροφύλαν* (*Ἡροφίλαν*) *ὠνόμαζον, γενέσθαι φασίν.*
Anno MCCCVII urbes Croton[10]) et Parion[11]) et Sybaris[12]) et Egbatana[13]) conditae sunt.	H. 1308. H. 1309. (Ecb.)	1308.	
Anno MCCCX Abrahami Numa Po[mpi]lius fundamenta capitolii iecit[14]) et Pathenii[15]) [condiderunt] Tar[entum][16]) et Corinthii[17]) condiderunt Corcyram[18]).	H. 1303. APM. 1301. (Nu.) AF. 1309. PR. 1310. M. 1312. (Ta. Co.)	1308. (Nu.)	Sync. 398, 5. *Νουμᾶς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ᾠκοδόμησεν.*
⟨Anno MCCC(XX)VI duces exercitus Assyrii Manassen regem Iudae in captivitatem abduxerunt et (eum) Babylonem detulerunt.⟩			⟨Ch. P. 219, 18. *τὸν Μανασσῆν βασιλέα Ἰούδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως βασιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον καὶ κατήγαγον εἰς Βαβυλῶνα.*⟩
Eodem anno Gela[19]) in Sicilia condita est et Phaselis[20]) in Pamphylia.	H. 1326.	1326.	
Anno MCCCXXX Calchedon[21]) urbs condita est.*	H. 1332. R. 1333.		
p. 45. ⟨Anno MCCCXLII Manasse ad Deum patrum suorum rediit[22]), cum esset in captivitate et ascendit[23]) et in locum suum et in principatum suum restitutum est.⟩			⟨Ch.P.220,8. *Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὢν ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.*⟩

1) ܠܩܕܡܘܢܝܐ. 2) ܡܣܐܢܐ. 3) ܠܐܘܢܛܝܘ. 4) ܡܓܠܪܐ. 5) ܡܪܬܘܢܝܐ. 6) ܟܪܘܢܣܘܣ. 7) ܢܝܩܘܡܕܝܐ. 8) ܣܒܘܠܐ. 9) ܐܬܝܕܥܬ. 10) ܩܪܘܛܘܢ. 11) ܦܪܝܘܢ. 12) ܣܘܒܪܝܣ. 13) ܐܓܒܛܢܐ. 14) ܣܡ ܕܩܦܝܛܘܠܝܘܢ ܡܢ ܫܬܐܣܘܗܝ aedificavit capitolium inde a fundamentis eius. 15) ܦܬܢܝܐ. 16) [ܛܪܢ]ܛ. 17) ܩܘܪܢܬܝܐ. 18) ܩܘܪܩܘܪܐ. 19) ܓܠܐ. 20) ܦܣܠܝܣ. 21) ܩܠܟܝܕܘܢ. 22) ܐܬܦܢܝ se convertit. 23) ܣܠܩ, quod vocabulum semper de itinere in terram sanctam, quae in regione superiore sita erat, usurpatur.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Et eodem anno Cyzicus[1]) urbs condita est et in Italia urbs Locroi[2]).	H. 1337. APM. 1338.	1341. (Cyc.) 1343. (Loc.)	Sync. 402, 3. *Κύζικος ᾠκίσθη.*
Anno MCCCLVIII Byzantia[3]) urbs condita est.	APFM. 1358.		
Anno MCCCLIX Manasse mortuus est et filius eius Amon post eum rex factus est secundum septuaginta interpretum computationem per XII annos[4]) et secundum Hebraeos per II annos.	H. 1359.	1359.	Sync. 404, 19. *Τὸν Ἀμὼς υἱὸν Μανασσῆ δώδεκα ἔτη Εὐσέβιος λέγει κατὰ τοὺς ο'. ψεύδεται δέ.*
⟨Manasse, Iudae rex, Esaiam prophetam persecutus est et viros sceleratos[5]) misit et disciderunt eum serra in medio ligni (positum) a capite usque ad pedes eius.[6]) Et erat CXX annos natus, quum eum serra discinderent et per XC annos fuit propheta Dei.⟩			⟨Ch. P. 219, 8. *Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσοῦ ἐλεγχομένου ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη* ϙ'.⟩ ⟨Sp. Th. p. 48.⟩
Anno MCCCLX urbs Asturas[7]) in Ponto condita est.	APRM. 1360.	1360.	Sync. 402, 8. *Ἐν Πόντῳ πόλις Ἴστορος ἐκτίσθη.*
Anno MCCCLXIII urbes Acanthus[8]) et Stagira[9])	H. 1362.	1362.	Sync. 402, 9. *Ἄκανθος καὶ Στάγειρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν.*
et Lampsacus et Abdera[10]) conditae sunt.	APFMR. 1363.	1365.	Sync. 402, 10. *Λάμψακος καὶ Ἄβδηρα ἐκτίσθησαν.*
Anno MCCCLXVII Selinus urbs in Sicilia condita est.	AMPR. 1368. F. 1369.		Sync. 402, 12. *Ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη.*
Anno MCCCLXX Borysthenes[11]) urbs in Ponto condita est.	APMR. 1370.		Sync. 402, 17. *Ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη.*
Anno MCCCLXXI Amon mortuus est et Iosia filius eius post eum regnavit* p. 46. XXXI annos.	H. 1371.	1371.	
Hilkia (tunc) sacerdos summus floruit ⟨et Zephanja vaticinatus est⟩.	APF. 1373. R. 1371. M. 1375.	1375.	Sync. 405, 5. *Χελκίας ἀρχιερεὺς ἱεράτευσε ⟨πατὴρ Ἱερεμίου καὶ Σωσάννης. Σοφωνίας προεφήτευε⟩.*
Anno MCCCLXXXIV Ieremias vaticinari[12]) coepit eodemque anno Batus[13]) Cyrinam[14]) condidit.	APMR. 1384. AM. 1385. H. 1386.	1386. 1385.	Sync. 405, 7. *τῷ ιγ' ἔτει Ἰωσίου ἤρξατο προφητεύειν Ἱερεμίας.* Sync. 403, 5. *Βάττος Κυρίνην ἐπέκτισε.*
Anno MCCCLXXXVI urbs Sinope[15]) condita est.	APMR. 1386.	1387.	Sync. 403, 1. *Σινώπη ἐκτίσθη.*
Anno MCCCLXXXVIII urbs Lipara[16]) condita est.	A. 1387. H. 1388.	1389.	Sync. 403, 7. *Λιπάρα ἐκτίσθη.*
⟨Anno MCCCLXXXIX Iosia pascha celebravit⟩ eodemque anno Dyrrhachium[17]) urbs condita est.	MB. 1390. H. 1391. F. 1392.	1391.	⟨Chr. P. 224, 9. *τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν.*⟩ Sync. 403, 8. *Ἐπίδαμνος ἡ νῦν καλουμένη Δυρράχιον ἐκτίσθη.*

1) ܩܘܙܝܩܘܣ. 2) ܠܘܩܪܘ. 3) ܒܘܙܢܛܝܐ. 4) ܠܫܒܥܝܢ. 5) ܒܢܝ ܥܘܠܐ cf. hebr. בְּנֵי בְלִיַּעַל. 6) Hoc secundum fabulam Iudaicam narratum est de qua vide Gesenius, der Profet Iesaias 1821 II, 1 p. 10—13. 7) ܐܣܛܘܪܘܣ. 8) ܐܩܢܬܘܣ. 9) ܣܛܓܝܪܐ. 10) ܐܒܕܪܐ. 11) ܒܘܪܘܣܬܢܝܣ. 12) ܒܢܒܝܘܬܐ vaticinio. 13) ܒܛܘܣ. 14) ܩܘܪܝܢܐ. 15) ܣܝܢܘܦܐ. 16) ܠܝܦܪܐ. 17) ܕܘܪܚܩܝܢ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Vaticinati sunt hoc tempore Ieremia et Zephanja	H. 1392.	1393.	Cyr. p. 12 D. *λϛ′ ὀλυμπιάδι προεφήτευον ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεσπέσιος Ἱερεμίας ἔτι τε καὶ Σοφωνίας.*
et Hulda[1]).	APMR. 1388.	1388.	Sync. 405, 11. *Ὀλδὰ γυνὴ Ἑβραία προεφήτευεν.*
Anno MCCCCI Pharao Necho ascendit et cum Iosia ad Euphraten[2]) contendit qui et ipse ab illo interfectus est. Et Ioahas filius eius post eum regnavit tres menses et Pharao illum in Aegyptum abduxit et Iojacim frater eius regnavit post eum XII annos.	A. 1399. F. 1400. PMR. 1402.	1402.	Chr. P. 225, 11. *Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαὼ ⟨τῷ καὶ Νεχεψὼ⟩ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ.*
Anno MCCCCV Nebucadnezar ascendit et Ierusalem expugnavit, multosque captivos secum duxit et vasa sacra[3]) secum detulit; et tributum exegit ab (urbe) Ierusalem et rediit. ⟨Quo in captivorum numero[4]) Hananja et Asarja et Mischael[5]) filii Iojachini filii Iojakim[6]) et Daniel, filius Iojacimi[7]) filii Iosiae Babylonem descenderunt.⟩	H. 1405.		
Anno MCCCCXII ascendit *iterum p. 47. Nebucadnezar et Iudaeam terram expugnavit et multos Iudaeorum in captivitatem duxit et magnam copiam vasorum sacrorum secum duxit et Iojacimo tributum imperavit et rediit.		1412.	Chr. P. 238, 11. *τούτῳ τῷ ι′ ἔτει Ἰεχωνίου τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ζ′ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν Ἰουδαίων χειρωσάμενος καὶ ͵γκγ′ τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτους λαβὼν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβὼν, φόρον τε Ἰεχονίᾳ τῷ καὶ Ἰωακεὶμ ἐπιτάξας . . . ἀνεχώρησεν.*
Anno MCCCCXIV Iojacim mortuus est et Iochanja[8]) filius ejus post eum rex factus est et post tres menses regni illius Nebucadnezar iterum ascendit contra illum et eum et magnam populi copiam captivos duxit et Babylonem detulit.	H. 1415.	1414.	
⟨*Vaticinatus est vero hoc tempore Uria, qui idem erat quem Iojacim interfecit[9]) et Ieremia in Iuda⟩			⟨Sync. 411, 3. *Οὐρίας προφητεύων κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ φεύγει εἰς Αἴγυπτον, μεταπεμψάμενος δὲ αὐτὸν Ἰωακεὶμ καὶ ἀγαγὼν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναιρεῖ.*⟩

1) ܚܘܠܕܐ חֻלְדָּה 2 Reg. 22, 14. 2) ܠܘܬ ܡܒܘܓ Locum 2 Reg. 23, 29 (2 Chr. 35, 20) auctor non bene intellexit. Quia illic dictum est, Nechonem contra regem Assyriae ad Euphraten fluvium iter fecisse, auctor noster opinatus est, urbem Megiddonem prope Euphraten sitam fuisse. 3) ܡܐܢܝ ܬܫܡܫܬܐ vasa ministerii sc. divini. 4) ܗܘܘ ܒܡܢܝܢ ܫܒܝܐ. 5) Dan. 1, 6. 6) In libro Dan. c. 1, 3 tantum de pueris e regio semine et ex optimatibus electis dicitur. Illos Iojachini filios fuisse est traditio Iudaica. 7) Ioseph. antt. X, 10, 1 dicit Danielem ex familia Zedeciae oriundum fuisse; illum Iojacimi filium fuisse Iudaei tradunt. cf. Epiphan. opp. II, p 242. 8) ܝܘܚܢܢ cf. Ier. 24, 1 יְכָנְיָהוּ qui rex plurimis V. Ti locis יְהוֹיָכִין appellatur. 9) cf. Ier. 26, 20—23.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
et Babylone Daniel et Hananja et Asarja et Misael.	H. 1412. A. 1410.	1417.	Ch. P. 257, 4. *Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευεν. ἐκεῖσε δὲ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζοντο.*
Zedekia loco Iochanjae filii fratris sui regnavit XI annos.	H. 1415.	1414.	Cyr. p. 12 E. *κατ' αὐτοὺς δὲ τούτους τοὺς καιροὺς γεγόνασιν οἱ περὶ τὸν μακάριον Δανιήλ.*
[Anno mil]lesimo CCCCXVI Abrahami urbs Camarina[1]) condita est	H. 1416.	1418.	Sync. 453, 8. *Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη.*
⟨atque etiam urbs Perinthus[2]) condita est⟩.	⟨F. 1415. (Perinthus.)⟩		⟨Sync. 453, 9. *Πέρινθος ἐκτίσθη.*⟩
⟨Vaticinati sunt autem Babylone Daniel et socii eius⟩			⟨Sync. 435, 14. *Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευον Δανιὴλ Ἰεζεκιὴλ, οἱ τρεῖς παῖδες ἐγνωρίζοντο.*⟩
et in Iuda Ieremia et Baruch.	H. 1416.	1419.	Chr. P. 242, 8. *ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευεν Ἱερεμίας καὶ Βαρούχ.*
Anno MCCCCXIX ⟨*Ezechiel vaticinari coepit⟩			⟨Chr. P. 244, 7. *Ἐζεκιὴλ ἤρξατο τῆς προφητείας ἐν Βαβυλῶνι.*⟩
et urbs Masalia[3]) condita est.	PFM. 1419. R. 1418.	1423.	
⟨In exilio profeta erat Hananja.[4])⟩	F. 1421. R. 1422.		⟨Sync. 422, 21. *Ἀνανίας ψευδοπροφήτης ἀνθιστάμενος Ἱερεμίᾳ θνήσκει.*⟩
Solon[5]) (tunc) legum conditor floruit.	PM. 1423. H. 1425. A. 1426.	1426.	Cyr. p. 12 E. *μς' ὀλυμπιάδι Σόλων νενομοθέτηκε τοὺς Δράκοντος νόμους περιελὼν πλὴν τῶν φονικῶν.*
Anno MCCCCXXVI Nebucadnezar rex Babylonis ascendit ⟨et totam terram occidentis (regionis) ab Euphrate usque ad mare et ad insulas maris occupavit, et depopulatus est et devastavit[6]) Tyrum et eam incendio delevit et Hiramum regem Tyri interfecit, tunc contra Aegyptum Israelitis subiectis[7]) (iter fecit). p. 48. Hi quidem refugium quaesiverant* apud Pharaonem Aegyptorum regem; et Aegyptum depopulatus est et Israelitas captivos abduxit. Et quum a mari discessisset, Ierusalem expugnavit et Deus Zedeciam in manus eius dedit et ille interfecit filios eius in conspectu illius[8]) in (urbe) Ribla (terrae) Hamath[9]) et ipsum oculis privatum Babylonem misit. Et Nebusaradan, praefectus satellitum moenia Ierusalem destruxit et templum domini incendio delevit et aes ferrum vasa	H. 1426.	1426.	

1) ܩܡܪܝܢܐ. 2) ܦܪܝܢܬܘܣ. 3) ܡܣܠܝܐ. 4) cf. Ier. 28. 5) ܣܘܠܘܢ. 6) ܘܒܙܐ ܘܚܪܒܗ. 7) ܟܕ ܗܘ ܠܗ ܐܝܣܪܝܠ. 8) ܩܕܡܘܗܝ ܕ ܢܚܙܐ ܠܗܘܢ „coram eo ita ut illos aspiceret". 9) cf. 2 Reg. 25, 6. 21.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
secum Babylonem detulit.[1]) Et Simeon summus sacerdos, cui aditus erat ad praefectum satellitum, illi persuasit, ut sibi omnes (sacrae) scripturae libros traderet nec eos igni deleret.[2]) Et Simeon summus sacerdos collegit eos et servavit eos in arce et implevit magnam aëneam pyramidem igni[3]) et eam in arce collocavit, quum Ierusalem dirueretur. Hic Simeon summus sacerdos idem est, uti homines enarrant, qui a spiritu sancto certior factus erat[4]), se mortem non visurum esse, priusquam Messiam vidisset. Antecessit autem diem natalem Messiae spatio DXCI annorum. Nec est de hac re dubitandum[5]), quia de Hiramo Tyri rege simili modo contendunt, illum a Nebucadnezare Babylonis rege hoc anno interfectum esse, quamvis amicus Davidis et Salamonis filii eius fuerit. Hic annus vero a Davidis tempore distat spatio CCCCLXXXVI annorum. Ac si hic tam diu vixit, curnam dubitemus, illum a spiritu sancto de hac re certiorem factum esse.〉			〈Sp. Th. p. 50.〉 〈Sp. Th. p. 60.〉 〈Sp. Th. p. 43.〉
Anno MCCCCXL Abrahami vaticinati *p. 49. sunt Babylone* Daniel et Ezechiel 〈et in Iuda Ieremia et Baruch〉; 〈profetae falsi[6]) (erant) Achiab[7]) et Zedecia[8]) et Simei.[9])〉	H. 1429.	1433.	Cyr. p. 12 E. *μϑ′ ὀλυμπιάδι προεφήτευον παρ' αὐτοῖς* (*Ἰουδαίοις*) *Δανιὴλ καὶ Ἰεζεχιήλ.* Sync. 437, 6. *Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιὴλ οἱ μεγάλοι προεφήτευον.* 〈Sync. 435, 18. *Ἐν Βαβυλῶνι ψευδοπροφῆται Ἀχίας, Σεδεκίας, Σαμαίας.*〉
Anno MCCCCXLIX Nebucadnezar mortuus est et Evilmerodach rex factus est. 〈Ieremia vaticinatus est in Aegypto〉	H. 1441.	1445.	〈Sync. 435, 16. *Ἐν Αἰγύπτῳ Ἱερεμίας ἐλιϑάσϑη.* Chr. P. 264, 20. *ξα′ ἔτος προφητείας Ἱερεμίου ἐν Αἰγύπτῳ.*〉
et Aesopus[10]) fabularum scriptor[11]) floruit.	F. 1452. PMRS. 1453. H. 1454.	1453.	Sync. 454, 7. *Αἴσωπος μυϑοποιὸς ἐγνωρίζετο ὃς ὑπὸ Δελφῶν ἀπώλετο.*

1) 2 Reg. 25, 8 sqq. 2) Variae sunt Iudaeorum fabulae de ratione, qua libri sacri, quum templum Hierosolymitanum dirueretur, servati sint. cf. Epiphanius, de pond. et mens. c. 4 p. 162. Plerumque Ieremiae tribuitur, quod auctor noster speluncam thesauri secutus de Simeone enarrat. 3) de hoc igni cf. 2 Macc. 1, 18 et Buxtorf, exercitationes Basil. 1659 p. 228 sqq. (historia ignis sacri). 4) ܗܘ ܕܐܬܡܠܟ ܗܘܐ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ cf. Luc. 2, 26 *ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου.* Simeonem summum sacerdotem fuisse etiam in protevangelio Iacobi c. 24, narratur (cf. Thilo, cod. apocr. N. Ti. I, p. 271.) 5) ܘܠܐ ܢܬܦܠܓܘܢ ܥܠ ܗܕܐ. 6) ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ. 7) cf. Ier. 29, 21. 22. 8) ib. 9) ܫܡܥܝ in V. T. שְׁמַעְיָה Ier. 29, 31. 32. 10) ܐܝܣܘܦܘܣ. 11) ܟܬܘܒ ܡܬܠܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
⟨Anno MCCCCLII Evilmerodach Iechoniam e carcere dimisit eumque ad honores extulit[1]) et ille Gajuth filiam Eljacimi in matrimonium duxit.[2]) Et procreavit ex ea Sealthiel.[3]) De hoc narrat scriptura: Iosiam Iechonjam fratresque eius in captivitate Babylonica procreasse[4]) et Sealthielem Chatibath[5]) filiam Elcanae in matrimonium duxisse. Et procreavit ex ea Serubabelem[6]), qui cum populo Babylone ascendit.⟩			⟨Sp. Th. p. 50, 51.⟩
Anno MCCCCLIV Evilmerodach mortuus est et post eum Belthasar[7]) rex factus est.			
Anno MCCCCLVI Daniel ei scripturam explicavit eademque nocte ille occisus est et regnum obtinuit Cyrus[8]) Persa per XXX annos.	H. 1456.	1457.	
Cyrus Persa captivos Babylone usque ad (numerum) quinquaginta milium ascendere[9]) passus est et aram (denuo) exstruxit et templi fundamenta iecit; sed [gentibus] (quae) circa illos (habitabant) impedientibus opus imperfectum usque ad regem Darium relictum est.			Chr. P. 266, 2. *Κῦρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πορεύεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπο Βαβυλῶνος ἀμφὶ τὰς ε' μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν καὶ θεμελίους κατεβάλοντο τοῦ ἱεροῦ. Τῶν δὲ περιοίκων ἐθνῶν ἐπισχόντων, διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελὲς μέχρι* ⟨*δευτέρου ἔτους*⟩ *Δαρείου* ⟨*τοῦ Ὑστάσπου*⟩ *βασιλέως* ⟨*Περσῶν*⟩ *μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεστῶτος.*
p. 50. Totum captivitatis Iudaeorum tempus vero* LXX annorum numerum effecit; hoc ita fit secundum quorundam computationem (qui) a III Iojacimi anno usque ad XIX Cyri (numerant); sed secundum aliam computationem (quae orditur) ab initio vaticinandi Ieremiani, quod incepit a XIII Iosiae anno, LXX anni inde a V anno vaticinandi Ieremiani usque ad I Cyri annum numerantur; LXX anni vero ab eversione templi (numerati) implebantur diebus Darii ab XIX Nebucadnezari anno incipientes.	H. 1468.	1457.	268, 14. *συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο' ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἀριθμούμενος κατὰ μέν τινας ἀπὸ γ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἐλιακεὶμ τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ ἐπὶ τὸ θ' καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέρους ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ' ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως* ⟨*ἐπὶ τὸ λϛ' Ἀστυάγους*⟩. *ἀπὸ δὲ* [*ε' ἔτους*] *τῆς προφητείας*

1) cf. 2 Reg. 25, 27—30. 2) ܘܢܣܒ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܠܓܝܘܬ ܒܪܬ ܐܠܝܩܝܡ Nomen Gajuth deest in V. T. conferendumque esse videtur cum aramaico vocabulo גִּיּוּתָא 1. paganitas 2. mulier pagana et non Iudaea. 3) Sealthielem non filium sed nepotem Iechonjae fuisse narrat scriptura 1 Chr. 3, 17 sed videas locum ev. Matth. 1, 12. 4) Scriptura (2 Reg. 23, 30) narrat Iosiam ante captivitatem Babylonicam in proelio Megiddonensi occisum esse. Sed conferas locum ev. Matth. 1, 11, ex quo hic error manavit. 5) ܚܛܝܒܬ. Hoc nomen non est in V. T. Fortasse comparandum est vocabulum חֲטִיבָה dominatrix, cf. Levy, neuhebr. Lexikon T. II (1879), p. 37b, 38a. 6) ܙܘܪܒܒܠ cf. Esr. 3, 2. 5, 2. Serubabel, filius Sealthiel vocatur, sed nihil de eius matre additur. 7) ܒܠܛܫܨܪ. 8) ܟܘܪܫ. 9) cf. supra p. 22 not. 23.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
			Ἱερεμίου ἐπὶ τὸ α' ἔτος Κύρου ἔτη γίνεται ο'. ⟨ὅπερ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι.⟩ τὸ δὲ ἀληθὲς τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἑβδομηκονταετία ἐπὶ τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περαιοῦται ἀπὸ θ' καὶ ι' ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.
Vaticinati sunt vero hoc tempore Babylone ⟨Daniel et Ezechiel, in Iudaea terra Habacuc⟩ et Haggai et Sacharja; Iosua, Iozedeci filius, sacerdos summus et Serubabel Sealthieli filius princeps populi floruerunt hoc tempore;	H. 1459.	1464.	Chr. P. 266, 11. προεφήτευον ⟨ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ἰεζεκιήλ. ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοὺμ⟩, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας· καθ' οὓς ⟨ἐν Περσίδι⟩ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ, βασιλικοῦ γένους ὤν, οἳ καὶ ἡγήσαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανόδου. = Sync. 456, 7. Cyr. p. 13 A. νϛ' ὀλυμπιάδι ... προεφήτευον Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας.
⟨etiam Susa urbs tunc celeberrima erat⟩ et Pherecydes Pythagorae[1]) magister tunc innotuit.	MR. 1475. A. 1476. P. 1477.	1476.	Sync. 451, 17. Φερεκύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος. Cyr. p. 13 A νθ' ὀλυμπιάδι Φερεκύδης ὁ ἱστοριογράφος.
Anno MCCCCLXXXII filii Sami urbem Poteolos[2]) condiderunt.	PFMR. 1486. A. 1487.		
Anno MCCCCLXXXV Tomyris mulier, regina, Cyrum interfecit et regnavit Cambyses VIII annos.	M. 1480. R. 1485. APSF. 1486.	1486.	Chr. P. 269, 15. Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κῦρον ἀνεῖλεν.
Cambysen dicunt Hebraei Nebucadnezarem secundum appellatum esse, uti historia iudaica, (quae) diebus eius prodiit, enarrat.	H. 1487. A. 1488.	1486.	Chr. P. 270, 2. Καμβύσην φασὶν παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδὶθ ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι. Sync. 448, 3. τοῦτον (Καμβύσην) οἴονταί τινες εἶναι Ναβουχοδονόσορ δεύτερον τὸν κατὰ Ὀλοφέρνην καὶ τὴν Ἰουδίθ. 457, 14. Τὸν Καμβύσην τινὲς Ναβουχοδονόσωρ νομίζουσι τὸν κατὰ τὴν Ἰουδίθ.
p. 51. ⟨Anno *MCCCCXCIII Holofernes, dux exercitus Nebucadnezari, contra totam Syriam castra movit et abduxit captivos et interfecit (homines) et depopulatus est (terram). Et occisus est ab Hebraea Iudith; et qui legere et discere cupit atrociter facta quae peregit, legat (ea) in historia de Iudith (scripta).⟩			

1) ܦܬܘܓܪܝܘܣ Pithogrius; apud Euseb *Πυθαγόρας*. 2) ܦܛܝܐܠܘܣ cf. Hieron. Samii Dicaearriam condiderunt quam nunc Puteolos vocant.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Et hoc anno mortuus est Cambyses et regnum occupavit frater Magorum per septem menses et post illos Darius illud per XXXVI annos obtinuit.	H. 1494.	1494.	
Apud Hebraeos vero vaticinati sunt Haggai et Sacharja et Maleachi.	H. 1493. APS. 1494.	1493.	Sync. 456, 12. *προεφήτευον ὕστατοι προφητῶν Ἀγγαῖος, Ζαχαρίας ⟨ὁ τοῦ Ἀδδὼ⟩ καὶ Μαλαχίας.*
⟨Anno MCCCCXCV ea populi pars Babylone ascendit, quae tempore Cyri adhuc remanserat.⟩			
Anno MD aedificatio templi peracta est vaticiniis[1]) Haggai et Sacharja.	H. 1501.		
Anno MDXXI Pyragarus philosophus[2]) mortuus est, ⟨qui XCV annos vixerat.⟩	APFR. 1520. M. 1519.	1517.	Sync. 469, 19. *Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ⟨ἐτῶν ϙθ', οἱ δὲ οε'⟩.*
Anno MDXXIX mortuus est Darius et filius eius Xerxes[3]) regnavit post eum XX annos.	H. 1531.	1531.	
Anno MDXXXVII erat pugna ad Thermopylas[4]) et proelium navale Salaminum.	P. 1536. H. 1537.	1537.	Sync. 483, 6. *Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.*
Et eodem tempore excelluerunt philosophi ex schola Diogarae[5]) et ex schola Pindari[6]).	H. 1535. (Diag.) M. 1536. 1544. (Pind.)	1534. (Diag.) 1544. (Pind.)	Sync. 483, 10. *Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον.* Chr. P. 303, 6. *Πίνδαρος ἐγνωρίζετο*
Anno MDXLIX Xerxes mortuus est et Artabanus[7]) regnavit per septem menses et post eum Artaxerxes Longimanus[8]) XLI annos.	H. 1551.	1552.	
Diebus eius dicuntur Esther et Mardachai vixisse; et apud Hebraeos floruit Esra scripturae peritus[9]) et Eliasab[10]) sacerdos summus*	H. 1553. H. 1558.	1552. 1557.	Sync. 473, 8. *τὰ κατὰ τὴν Ἐσθὴρ καὶ Μαρδοχαῖόν φασί τινες. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. οὐκ ἂν γὰρ ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὴν πράξεις ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφή.* 473, 2. *Ἔσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἐλιασὶβ υἱὸς Ἰωακεὶμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ.*
p. 52. et numerosi erant qui e schola Pythagorae erant.[11])		1562.	
Anno MDLXV Romae primum Clariorum[12]) pugna Cannorum (acta est) ⟨de	H. 1564.	1565.	Sync. 470, 12. *Ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετὴς ἤχθη πρῶτος.*

1) ܒܢܒܝܘܬܐ; nempe quod Haggai et Sacharja (cf. Esra 5, 1.) vaticiniis suis studium templi aedificandi, quod paene penitus refrixerat, iterum excitaverunt. 2) ܦܝܪܓܪܘܣ ܦܝܠܣܘܦܐ. Sed vidimus supra p. 50, lin. 11: aliis literarum figuris hoc nomen scriptum esse in lingua Syriaca. 3) ܚܫܝܪܫ. 4) ܬܪܡܘܦܘܠܘܣ. 5) ܕܒܝܬ ܕܝܘܓܪܘܣ ܦܝܠܣܘܦܐ. 6) ܕܒܝܬ ܦܝܢܕܪܘܣ. Auctor noster Pindarum philosophum fuisse opinari videtur. 7) ܐܪܛܒܢ. 8) ܐܪܛܚܫܫܬ ܐܝܟ ܐܝܕܐ. 9) ܣܦܪܐ cf. הַסֹּפֵר Neh. 8, 1. 10) ܐܠܝܫܒ cf. אֶלְיָשִׁיב Neh. 3, 1 cet. 11) ܕܒܝܬ ܦܝܬܓܘܪܘܣ. Hoc loco habemus tertiam varietatem lectionis nominis Pythagorae cf. p. 50 lin. 11. Pithogarius; p. 51 lin. 10. Pyragarus; hic Pythagoras. 12) ܩܠܐܪܝܘܢ ܐܓܘܢ. De hoc vocabulo vide, quae annotavit Tullberg ad p. 52 lin. 2.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
qua re dominus meus Isaac[1]) multa enarravit.⟩			
Anno MDLXIX Nehemia pincerna ascendit, ut urbem et moenia Ierusalem reficeret. Summus sacerdos Iojada erat, ⟨vaticinita autem est hoc tempore Audis[2]) mulier.⟩	H. 1569.	1572.	⟨Sync. 473, 13. *Νεεμίας νομομαθὴς... οἰνοχόος Ἀρταξέρξου κ′ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα ἄνεισιν εἰς Ἱερουσαλημ ἐκ Βαβυλῶνος.... ἐπέκτισε δὲ τὴν πόλιν κατὰ φυλάς..... κ′ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος ἀρξαμένου τοῦ ἔργου καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ′ ἔτος αὐτοῦ ... ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ υἱοῦ Ἰασίβ· μετὰ δὲ τὸν Ἰωδαὲ Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν... μετὰ δὲ τὸν Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα Ἰάσδους.*⟩
Anno MDL saxum in Agus[3]) fluvium decidit.	H. 1551.	1552.	Sync. 483, 2. *Λίθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν Ποταμοῖς Αἰγός.*
Anno MDLXXXIII perfectum est opus aedificationis urbis et moenium auxilio Nehemiae pincernae.	F. 1583. H. 1584.	1584.	
Floruerunt (tunc) Socrates et Democritus.	H. 1583. APRM. 1584. (Socr.) H. 1581.	1581.	Sync. 489, 9. *Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικὸς ἤνθει.* Sync. 471, 11. *Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν.* Cyr. p. 13 B. *πϛ′ ὀλυμπιάδι γενέσθαι φασὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον.*
Anno MDLXXXVII erat Athenis lues magna et terribilis ⟨ita ut non sufficerent[4]) ad se invicem sepeliendum⟩.	H. 1587.	1587.	Sync. 489, 8. *Ἀθηναίους ἐπίεσεν ὁ λοιμός* (sic A. Schoene; libri *λιμός*).
Anno MDXC Artaxerxes mortuus est et regnavit Xerxes[5]) alter per duo menses et post eum Sogdianos per septem menses, post eum Darius XIX annos.	H. 1592.	1592.	
Anno MDXCI cum essent terrae motus p. 53. vehementes* et terribiles Atalante, quae est apud Locros, commota et insula reddita est,	M. 1590. F. 1591. H. 1592.	1590.	Sync. 489, 15. *Σεισμῶν γεγονότων η πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆσος ἐγένετο.*
et Plato natus est.	H. 1592.	1592.	Chr. P. 310, 15. *Πλάτων ἐγεννήθη.*
Anno MDC Atheniensibus erat magna afflictio.	H. 1597. F. 1598.	1597.	Sync. 490, 1. *Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ.*
Anno MDCIX mortuus est Darius et regnavit filius eius Arthaschasta[6]) XL	H. 1611.	1611.	

1) De Isaaco vide Assemani, bibl. orient I, 209. 2) ܐܘܕܝܣ. Hoc nomen non invenitur in V. T.; Tullberg ad p. 52 lin. 5 opinatur auctorem nostrum cogitare de Noadja Neh. 6, 14. 3) ܐܓܘܣ. 4) ܣܦܩܘ. 5) ܟܣܪܟܣܝܣ. 6) ܐܪܬܚܫܫܬ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
annos. His diebus mihi videtur historia Estheri (evenisse).	A. 1612. H. 1613.	1611.	Sync. 485, 9. *Εὐσέβιός φησι, κατὰ τοῦτόν μοι δοκεῖ ἡ κατὰ τὴν Ἐσθὴρ ἱστορία, εἰ δὴ αὐτός ἐστιν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσσούηρος, παρὰ δὲ τοῖς ο ἑρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης.*
Anno MDCXXII ⟨bellum erat Carthaginiensium et Africani[1])⟩ (et) Diogenes Cynicus floruit.	H. 1621.	1623.	⟨Sync. 491, 3. *Σκιπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαῖος δικτάτωρ πορθήσας Καρχηδόνα Ἀφρικὴν τὴν χώραν μετωνόμασε.*⟩ Sync. 491, 8. = Chr. P. 317, 1. *Διογένης κυνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.*
Anno MDCXXXII magnus erat terrae motus et Helice et Bura urbes Peloponnesi terra devoratae sunt.	A. 1635. R. 1634. H. 1637.	1637.	Sync. 490, 17. = Chr. P. 317, 10. *Ἑλίκη καὶ Βοῦρα πόλεις ἐν ⟨Ἀχαΐᾳ ἤτοι⟩ Πελοποννήσῳ κατεπτώθησαν μεγάλῳ σεισμῷ, ⟨ὧν ἔτι κατὰ θάλασσαν ἴχνη φαίνεται τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιά.⟩*
Anno MDCXLII Plato et Xenophon et Isocrates rhetor floruerunt et Alexander Pharius[2]) hoc tempore vixit.	PM. 1642. H. 1643. (Pla.) A. 1652. H. 1653. (Al.)	1643.	Chr. P. 316, 2. *Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.* Chr. P. 315, 17. *Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.*
Anno MDCLXII Abrahami natus est Alexander filius Philippi Macedonis.	H. 1661. PFM. 1662.	1660.	Sync. 485, 12. *Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεὺς ἐξ Ὀλυμπίας ἐγεννήθη.*
Anno MDCL mortuus est Arthaschasta et regnavit Ochus XXVII annos.	H. 1651.	1651.	
Anno MDCLXXIII Plato mortuus est.	H. 1672. RB. 1673.		
Anno MDCLXXVI mortuus est Arses[3]) et regnavit Ochus IV annos.	H. 1677.	1677.	
Anno MDCLXV Aegyptus ab Ocho rege Persarum subacta est.	F. 1665. H. 1666. R. 1667. P. 1669.	1668.	
Anno MDCLXIX Ochus diruit Sidonem; floruit (tunc) Iadus[4]) summus Iudaeorum sacerdos.	H. 1670. F. 1669. H. 1678. (Iad.)		Sync. 486, 16. *ὁ αὐτὸς (Ὦχος) καὶ Σιδῶνα κατέσκαψεν.*
p. 54. Anno MDCLXXX Manasse frater Iadus summi sacerdotis aedificavit* in monte Garizim templum, eodemque anno Ochus[5])	H. 1681. R. 1682.		Sync. 484, 12. *Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦς ἀρχιερέως ᾠκοδόμησε τὸ ἐν Γαριζὶν ἱερὸν Σαμαρείας.*
mortuus est et regnavit apud Persas Darius sex annos ac hoc eodem anno	H. 1681.	1681.	
etiam Philippus rex Macedonum mortuus est et regnavit post eum apud Macedones Alexander filius eius duodecim annos et sex menses.	H. 1680.	1680.	
⟨Anno MDCLXXXI Alexander[6]) pro-			

1) ܐܦܪܝܩܢܘܣ. 2) ܦܪܝ ܐܝܘܣ. 3) ܐܪܣܝܣ. 4) ܐܝܕܘܣ. 5) scr. Arses Ochi. (G.) 6) Sequuntur fabulae de Alexandro M. quas omisimus.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	fectus est ut per terram migraret et populos regnaque subiceret.〉			
p. 59 lin. 4.	Anno MDCLXXXI Alexander subegit Illyrios et Thraces et Thebas[1]) diruit et incolas eius occidit et contra Persas fortiter dimicavit et Sardibus potitus est et devicit duces regis ad Granicum flumen.	AP. 1682. H. 1683. R. 1685.	1680.	Sync. 496, 3. *Ἀλέξανδρος Ἰλλυριοὺς καὶ Θρᾷκας εἷλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγοὺς ἐπὶ Γραννικῷ ποταμῷ Λυδῶν ἐνίκησε, Σάρδεις εἷλε.*
	Anno MDCLXXXIII expugnavit Alexander Tyrum et urbes Iudaeas vastavit. Et quum a Iudaeis salutatus esset et deo sacra tulisset Andromachum sacerdotem in honore habuit et locis (illis) eum praefecit. Et cum eum interfecissent ii qui habitant in Samaria .. .. Aegyptus, et urbem cepit et in ea Macedones habitare iussit.	H. 1685. R. 1686.	1680.	Sync. 496, 5. *Τύρον ἐπολιόρκησεν, Ἰούδαν προσελάβετο καὶ τον ἀρχιερέα Ἰαδδοὺς ἐτίμησε θύσας τῷ θεῷ 〈ὡς παρ' αὐτοῦ τὴν οἰκουμένην ὁμολογῶν προσειληφέναι〉 ἧς καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ἀνδρόμαχον κατέστησεν, ὃν ἀνελόντες οἱ τὴν Σαμαρέων οἰκοῦντες δίκας ἔτισαν ἐπανελθόντος Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου, τὴν Σαμάρειαν πόλιν ἑλὼν Ἀλέξανδρος Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατῴκισεν.*
	〈commiserunt magnum proelium Darius et Alexander .... Sypylos[2]) .... et victus est Darius rex Persiae.〉			〈Sync. 496, 20. *τῷ αὐτῷ ἔτει ἡ ἐν Ἀρβήλοις τῆς Μηδικῆς ἤχθη μάχη, καθ' ἣν Δαρεῖος μὲν ὑπὸ τῶν περὶ Βῆσσον ἀνῃρέθη τῶν Βακτριανῶν.*〉
	Et eodem anno Alexander condidit Alexandriam in terra Aegypti.	H. 1687. = (7 Alex.)	1686.	Sync. 496, 15. *Ἀλεξάνδρεια ἡ κατ' Αἴγυπτον ζ' ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη.* Cyr. p. 13 C. *ριβ' ὀλυμπιάδι Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἴγυπτον κτισθῆναί φασιν ἔτει ζ' τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας.*
	Hoc tempore floruerunt Anaximenes et Epicuros 〈et Aristoteles〉.	F. 1687. H. 1688.	1687.	Cyr. p. 13 C. *κατ' ἐκεῖνο δὲ τοῦ καιροῦ Ἀναξιμένης τε καὶ Ἐπίκουρος ἐγενέσθην οἱ φιλόσοφοι.* Sync. 522, 8. *Ἀναξιμένης καὶ Ἐπίκουρος ἐγνωρίζετο.*
	Anno MDCLXXXIX Alexander Hyrcanos et Amardos[3]) subegit et quum ascenderet ad Ammonaeos[4]), condidit Partonium.	H. 1688.	1686.	Sync. 497, 3. *ὁ αὐτὸς Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους ἐχειρώσατο.*
p. 60.	Anno* MDCXC Alexander Arnis rupem[5]) cepit et Indum flumen transgressus est.	H. 1689.	1684.	Sync. 497, 4. *ὁ αὐτὸς τὴν Ἄορνον πέτραν ἐχειρώσατο καὶ 〈Βερναβοᾶν〉 ποταμὸν Ἰνδῶν.*
	Anno MDCXCI Alexander et Phul[6]) rex Indorum proelium commiserunt. [Et Phul occisus et tota India subacta est.]	H. 1690. A. 1691.	1690.	

1) ܬܐܒܣ. Itaque etiam scriptor Syriacus accusativum casum graece expressit. 2) ܣܘܦܘܠܘܣ. 3) ܐܡܪܕܘ. 4) ܐܡܘܢܝܐܘܣ. 5) ܐܪܢܘܣ ܦܛܪܐ. 6) ܦܘܠ. Auctor noster Porum et Phulum Assyriorum regem confudisse videtur.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MDCXCII Abrahami Alexander triginta duo annos natus Babylone mortuus est. Et post eum divisum est regnum inter multos. Tempus Ptolemaei et numerus Alexandri hinc quis est? A primo anno, quo rex factus est Philippus frater eius apud Macedones, Philippus apud Macedones regnavit VII annos et Ptolemaeus apud Aegyptos XL annos; apud Lydos et in Hellesponto regnavit Lysimachus; in Asia et Syria regnavit Antigonus.	H. 1692.	6192.	Chr. P. 322, 2. *Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ⟨ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ⟩ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.*
Anno MDCXCVI Ptolemaeus rex Aegypti transiit fraude et dolo et cepit Ierusalem et urbes Iudaeas et multos ex illis (incolas) captivos abduxit et eos in Aegypto considere iussit.	H. 1695.	1693.	Sync. 515, 18. *Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπάτῃ πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετῴκισεν εἰς Αἴγυπτον, ⟨οὓς μετ' αὐτὸν ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος ἠλευθέρωσεν.⟩*
Floruit (tunc) Chonja[1]), summus sacerdos.	H. 1696.	1698.	Sync. 512, 3. *Ἰουδαίων Ὀνείας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο υἱὸς Ἰαδδοῦς ⟨ἀρχιερέως⟩.*
Anno MDCC condita est Antiochia ad ripam Orontis fluvii ab Antigono Syriae rege.		1699.	Sync. 519, 9. *Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ ἔκτισεν, ἣν Σέλευκος ἐπικτίσας Ἀντιόχειαν ὠνόμασεν.*
Anno MDCCI in Syria et Babylonia et regionibus superioribus[2]) regnavit p. 61. Seleucus I Nicator* triginta duo annos.	H. 1704.	1704.	Sync. 520, 2. *Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σέλευκος Νικάνωρ ἐβασίλευσεν ἔτη λγ'.*
Annus MDCCV. Liber hebraicus Maccabaeorum annos regni Graecorum ab hoc anno numerat; (est vero hic liber) extra illos, qui inter libros divinos apud eos positi sunt.	H. 1704.	1702.	⟨cfr. Sync. 519, 6. *ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Ἀντιγόνου ἀριθμεῖ, ἣν Ἰώσηππος ἔγραψεν, ἥτις τῶν μὲν θεοπνεύστων οὐκ ἔστι, χρησίμη δὲ πάνυ πέφυκεν.*⟩
Sed Edesseni numerant tempus ab anno MDCCVI.	H. 1706.		Sync. 520, 4. *Ἐδεσσηνοὶ τοὺς χρόνους ἔνθεν ἀριθμοῦσι.*
Anno MDCCVIII Lysimachia quae est urbs in Thracia condita est.	FM. 1706. PAR. 1707.	1709.	Sync. 522, 1. *Λυσιμαχία ἐν Θρᾴκῃ ἐκτίσθη.*
Et eodem anno Cyprus a Ptolemaeo subacta est.	FM. 1707. RAP. 1708.	1712.	Sync. 522, 6. *Κύπρον Πτολεμαῖος ἐκράτησεν.*
Theodorus ille atheus (tunc) floruit.	FMPR. 1708. A. 1709.		Sync. 522, 10. *Θεόδωρος ἄθεος ἐγνωρίζετο.*
Anno MDCCXII Seleucus condidit hasce urbes: Antiochiam, Laodiceam, Seleuciam, Apameam, Edessam, Haleb.	APFMR. 1713.	1715.	Sync. 520, 5. *Σέλευκος Ἀντιόχειαν τὴν πρὶν Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν,*

1) ܚܘܢܝܐ. 2) ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܥܠܝ̈ܬܐ cf. Acta ap. 19, 1 *τὰ ἀνωτερικὰ μέρη.*

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
			Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἔδεσσαν, Βέροιαν, Πέλλαν.
Anno MDCCXVI Seleucus expugnavit Babel.	H. 1716.		Sync. 520, 9. *Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσατο.*
Anno MDCCXX Demetrius Asiae rex diruit urbem Samaritanorum et incolas captivos abduxit. ⟨Floruit (tunc) Chonja sacerdos summus Iudaeorum.⟩	H. 1721.	1720.	Sync. 519, 19 = 522, 15. *Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν.*
Anno MDCCXXX Seleucus rex Syriae in Sicilia Demetrium Asiae regem cepit, ⟨qui illuc propter vaticinium venerat, et interfecit eum⟩ et regnum eius occupavit.	H. 1730.		Sync. 519, 13. *Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ ⟨βασιλικῶς τηρεῖσθαι προσέταξεν ἕως θανάτου⟩ ὑπὸ χεῖρα τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν κτησάμενος.*
Anno MDCCXXXII Ptolemaeus mortuus est et regnavit in Aegypto loco eius Ptolemaeus Philadelphus per XXXVIII annos.	H. 1732.	1732.	
p. 62. Anno MDCCXXXVI Seleucus mortuus est et regnavit* loco eius in Syria Antiochus Soter XIX annos.	H. 1736.	1736.	
Anno MDCCXXXVII translati sunt[1]) libri (sacri) in Pharo insula ⟨diebus LXX. Ptolemaeus Philadelphus, quippe qui erat vir praeclara diligens — Philadelphus enim diligens praeclara vertitur — quum de scriptis Iudaeorum comperisset [misit] ad omnes principes eorum et petivit ab illis, ut sibi illos (libros) ex Hebraea lingua in Graecam verterent⟩. Et ob hanc causam captivos Iudaeos in Aegypto libertos fecit et (eos) cum vasis regiis ad Eleasarum summum sacerdotem Ierusalem et ad Sosthenem misit et libros Iudaicos e lingua Hebraea in Graecam vertendos curavit et eos in bibliotheca, quae ipsi ibidem instituta erat, collocavit.	H. 1736. PFMR. 1734. A. 1735.	1736.	⟨cfr. Chr. P. 326, 3. *Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους ἐλευθέρους ἀνῆκεν ἀναθέματά τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὀνίᾳ ... ἀρχιερεῖ ... διαπεμψάμενος τὰς Ἰουδαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν οβʹ παρ' Ἑβραίοις σοφῶν .... καὶ ἐν ταῖς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσαις αὐτῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο ... ἑρμηνεύθησαν δὲ αἱ βίβλοι ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ ἐν οβʹ ἡμέραις.*⟩
Anno MDCCXLV nummi argentei Romae cusi sunt ⟨hinc mala generatio (exiit) in mundum, hinc fons evomuit aquas amaras et irrigavit creaturas mala cupidine (?)[2]), quae argentum desiderat⟩.	AM. 1745. PF. 1746.		Sync. 523, 2. *Ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα.*
Anno MDCCXLVI Polemon mortuus	APF. 1747.	1743.	Sync. 525, 3. *Πολέμων θνήσκει ὁ φι-*

1) sc. in Graecum sermonem. 2) [illegible].

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	est ⟨atque etiam Epicurus, (ambo) Philosophi⟩	M. 1746. R. 1748.		*λόσοφος μεθ' ὃν Ἀλκέτας* (Scal. *Ἀρκε·ίλας*) *καὶ Κράτης γνωρίζονται.*
	et floruerunt Arcesilas[1]) et Crates et Zeno et Erasistratus medicus.	H. 1753. (Zeno.) H. 1760. (Eras.)	1748. (Zeno.) 1758. (Eras.)	Sync. 525, 1. *Ζήνωνα Στωϊκὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο.*
p. 63	Anno MDCCLV condidit Nicomedes rex Bithyniae* urbem, quam Nicomediam nomine suo appellavit;	H. 1755.	1752.	Sync. 523, 15. *Νικομήδειαν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἔκτισε Νικομήδης βασιλεὺς Βιθυνῶν.* cfr. Chr. P. 328, 10. *Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεύσας Ἀστάκειαν ἐπικτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασεν.*
	eodemque anno rex Syriae mortuus est et regnavit Antiochus XV annos.	H. 1755.	1755.	
	⟨Post Elieser summum sacerdotem Manasse patruus eius obtinuit summum sacerdotium.⟩			⟨Sync. 512, 14. *Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσε ι' μετὰ Ἐλεάζαρον Μανασσῆς ὁ θεῖος τοῦ Ὀνείου ἔτη κϛ'.*⟩
	Anno MDCCLXVIII Parthi Macedonibus bellum intulerunt et regnavit apud illos primus rex Arsaces[2]), quam ob caussam etiam Arsacidae appellantur.	H. 1769.	1766.	
	Anno MDCCLXX Philadelphus mortuus est	H. 1770.	1770.	
	et regnavit in Aegypto Ptolemaeus Euergetes;	H. 1770.	1770.	
	eodemque tempore mortuus est etiam rex Syriae et regnavit Seleucus Kallinicus XX annos.			
	Hoc vero tempore floruerunt Iosua bar Sira et Simeon bar Chonja sacerdos.	H. 1785.	1786.	
	Anno MDCCLXXX interfecerunt Romani e Galatis circiter quadraginta milia hominum.	H. 1788.	1790.	⟨Sync. 524, 16. *Ῥωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ' πρὸς τοῖς τ' ἀνεῖλον, τοὺς δὲ αἰχμαλώτους αὐτῶν κατεδουλώσαντο, Γαλιαρίους καλοῦντες αὐτούς.*⟩
	Anno MDCCLXXXIII erat vehemens terrae motus in Caria et in Rhodo (insula) ita ut colossus[3]) concideret. ⟨Hoc tempore Simon[4]) et eius filii gloriam assequuti sunt testimonio timoris dei.⟩	H. 1793.	1792.	Sync. 525, 6. *Καρία καὶ Ῥόδος ἐσείσθησαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν κολοσσὸν καταπεσεῖν.*
	Anno MDCCLXXXVI Ptolemaeus Philopator rex factus est in Aegypto (et regnavit) septem et decem annos.	H. 1796.	1796.	
	Anno MDCCCVIII erat bellum inter Antiochum Syriae regem et Ptolemaeum et Ptolemaeus succubuit.	PFR. 1806. H. 1807.	1808.	⟨Sync. 537, 1. *Ἀντιόχος ὁ μέγας Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος πολέμῳ νικήσας αὐτὸν τὴν χώραν ἀφείλατο.*⟩
	Anno MDCCCXIV[5]) rex factus est in Aegypto Ptolemaeus Epiphanes (et regnavit) XXIV annos.	H. 1813.	1813.	

1) ܐܪܩܣܝܠܐܘܣ. 2) ܐܪܫܟ cf. versionem Eusebii Armeniam: Arschac. 3) ܩܘܠܘܣܘܣ. 4) ܫܡܥܘܢ. 5) Dionysius hanc sibi legem proposuit, ut semper annum ultimum regis defuncti in canonem reciperet. Nonnunquam autem neglegenter annum primum successoris ponit cfr. a. 1919. 1937 etc. (G.)

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MDCCCXXIV Antiochus bellum (p. 64.) movit contra Romanos et succubuit* Antiochus. Tum vero cum illis foedus iniit, ut illis quotannis mille talenta offerret. Post cladem ad Thermophylas[1])	M. 1824. H. 1825.	1825.	⟨Sync. 540, 16. *καὶ πρῶτον μὲν ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλὼν ὁ ... Ἀντίοχος ἡττᾶται ..... ὥστε αὐτὸν ὑπίσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα ͵α τάλαντα.*⟩
anno MDCCCXXVI Ptolemaeus et Antiochus inter se pacem composuerunt; et foedus amicitiae cum eo iniit[2]) et filiam suam Cleopatram ei in matrimonium dedit, et Antiochus nomine dotis Phoeniciam et Syriam cum Samaria et Iudaea adiecit.	H. 1827. M. 1826.	1826.	Chr. P. 334, 17 (= Sync. 537, 7). *Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο καὶ Κλεοπάτραν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχωρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν καὶ Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν καὶ Ἰουδαίαν.*
⟨Anno MDCCCIX perfectus est numerus quinque milium secundum computationem LXX (interpretum) primo anno Olympiadis CXLVIII et anno MDCCCXXIX Abrahami.			
Anno MDCCCXXXVII mortuus est rex Aegypti et regnavit [post eum Ptolemaeus] Philo[metor] XXXV annos.	H. 1837.	1837.	
Aristobulus Iudaeus philosophus (tunc) floruit.	H. 1841.	1841.	Chr. P. 337, 17. *Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσέως γραφῆς ἀνέθηκεν.*
Anno MDCCCLVIII Antiochus leges Iudaicas [impugnavit]; et primum populum[3]), ut ad idolatriam deficeret coegit, quum tormentis acerbis illos, qui non obediebant, afficeret. Postea (ad) Ierusalem (urbem) ascendit et ad templum dei et vasa, quae in illo erant, diripuit. Et erexit in eo imaginem Iovis et in Samaria in monte Garizim templum Iovis iterum restituit, quia hoc ab eo Samaritani petierunt. Et eodem tempore surrexit e sacerdotibus Mattathja filius Simonis ex urbe Modin (oriundus) contra duces (p. 65.) exercitus Antiochi* cum filiis suis pro lege patrum suorum olympiade CLIII. ⟨Et ea quae in libro Maccabaeorum scripta sunt hoc tempore (facta sunt).⟩	H. 1848.	1850.	
Anno MDCCCLIV Iuda Maccabaeus dux Iudaeorum filius Matthatjae expulit	APR. 1852. H. 1853.	1851.	

1) Textus Syriacus verba: post cladem ad Thermopylas prave cum sequentibus coniungit. (G.) 2) sc. Antiochus cum Ptolemaeo. 3) sc. Israeliticum.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
duces exercitus Antiochi e loco[1]) et purgavit templum et religionem patrum suorum restauravit, quae per tres annos abolita fuerat.			
Anno MDCCCLIX Iuda Maccabaeus mortuus est et locum eius per XIX annos frater eius Ionathan occupavit.[2])	H. 1859.	1859.	
Anno MDCCCLX Aristarchus floruit.	APR. 1860. H. 1861.	1860.	Chr. P. 340, 17. Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.
Anno MDCCCLXXI Appius[3]) Celtas subegit et Carthago a Scipione deleta est. Erant illi, inde a tempore quo condita est, DCLXVIII anni vel ut alii dicunt DCCXLVIII.	A. 1870. H. 1871. APFR. DCLXVIII. AFPR. DCCXLVIII.	1867.	Sync. 555, 10. Ὄππιος Κελτοὺς ἐχειρώσατο. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἑάλω Καρχηδὼν τὸ ἔσχατον ὑπὸ Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου ἔχουσα ἔτη χμ' ἀπὸ κτίσεως, κατα δὲ ἄλλους ψμη'.
Anno MDCCCLXXII Ptolemaeus Euergetes in Aegypto rex factus est (et regnavit) XXIX annos.	H. 1872.	1872.	
Anno MDCCCLXXVI Tryphon interfecit Ionathanum summum sacerdotem et loco eius erat Simeon VII annos.	AR. 1875. H. 1876.	1878.	Sync. 555, 7. Ἐν τούτοις οὖν ἀναιρεῖται Ἰωνάθης ὑπὸ Τρύφωνος δόλῳ καὶ κρατεῖ μετ' αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η'.
Et iterum Tryphon Antiochum filium Alexandri regem Syriae interfecit	A. 1876. H. 1877.	1879.	
ac postremo et ipse interiit.	H. 1879.	1879.	
⟨Anno MDCCCLXXX Abrahami primus rex Edessae exstitit Orhi[4]) filius p. 66. Heviae[5])* (et regnavit) V annos; et nomine illius Edessa[6]) (Orhoa) adpellata est. Coeperunt vero (regnare) Olympiade CLXI et desierunt Olympiade CCXLIX.⟩			
Anno MDCCCLXXXII venit rex Syriae Antiochus Ierusalem et bellum contra eam paravit post foedus suum cum Simeone; et victus est et copiae eius deletae sunt.	R. 1883. M. 1884. H. 1885.	1884.	
Anno MDCCCLXXXIV Simeon summus sacerdos interfectus est et Iohannes filius eius post eum (sacerdotium) obtinuit.	H. 1883. R. 1886.	1886.	
Et Ptolemaeus ex imperio Aegypti deiectus est[7]) et mater eius regina facta est, ⟨et eodem anno apud Edessenos rex factus est Abdu filius Mazur[8]) (et	H. 1888.	1889.	

1) i. e. ex urbe Ierusalem. 2) ܚܠܦ. 3) ܐܦܝܘܣ. 4) ܐܪܗܝ. 5) ܚܘܝܐ. 6) ܐܘܪܗܝ. 7) ܢܦܠ. 8) ܥܒܕܘ ܒܪ ܡܙܘܪ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
regnavit) VII annos〉 atque eodem anno interfecit Arsaces Parthus Antiochum.	APFMR.1888.	1888.	Sync. 555, 14. *Ἀντίοχον τὸν Σιδήτην Ἀρσάκης Πάρθος ἀνεῖλε.*
Hoc vero tempore commoverunt servi in Sicilia seditionem et bellum: et quum indagati et inclusi essent, fame cruciati sunt in claustris, ita ut mutuo se vescendi causa aggrederentur.	APFMR.1889.	1891.	Sync. 553, 15. *Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος. Οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοσφαγίαν ἐτράπησαν.*
〈Anno MDCCCXCIV rex Edessae mortuus est et regnavit Pardeschat filius Gebaru[1]) V annos.〉			
Anno MDCCCXCVII Hyrcanus summus sacerdos Iudaeorum diruit Samariam urbem Samaritanorum et solo aequavit eam[2]), quae apud eos Sebaste appellabatur. Et postea Herodes (iterum) aedificavit illam eamque Sebasten appellavit.	PFR. 1897. MA. 1896.	1896.	Chr. P. 344, 8. *Ἰωάνθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην, Σαμαρέων οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθεῖλεν. ἣν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ὠνόμασεν.* Sync. 548, 11. *Ἰωάννης ὁ καὶ Ὑρκανὸς Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Σεβαστὴν πόλιν Σαμαρείας πολιορκήσας ἠδάφισε. ταύτην Ἡρώδης ἀνοικοδομήσας Σεβαστὴν εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος ἐκάλεσεν.*
〈Anno MDCCCC in Edessa (urbe) rex factus est Bachru filius Pardeschat (et regnavit) III annos: et post hunc Bachru filius Bachru XX annos.〉			
Anno MDCCCCI rex factus est in p. 67. Aegypto* Ptolemaeus Physcon (et regnavit) XVII annos et VI menses.	H. 1901.	1901.	
Anno MDCCCCX erat magnus (terrae) motus in Rhodo (insula), qui magnis cladibus eam affecit.	H. 1910.	1908.	
Anno MDCCCCXII Iohannes summus sacerdos mortuus est et (sacerdotium) obtinuit filius eius Aristobulos per unum annum. Et post eum surrexit Alexander (qui) per XXIV annos (illo functus est).	H. 1912.	1912.	
Anno MDCCCCXVIII iterum defectio servorum in Sicilia facta est.	PR. 1917. H. 1918.	1919.	
Anno MDCCCCXIX in Aegypto rex factus est Ptolemaeus, qui est Alexander, (et regnavit) decem annos.	H. 1918.	1918.	
Anno MDCCCCXXIV Seleucum filium Antiochi Syriae regem vivum cremaverunt.	AF. 1921. PMR. 1922. H. 1923.	1919.	Sync. 553, 20. *Σέλευκον ζῶντα κατέκαυσεν ὁ Κυζίκιος Ἀντίοχος.*
Anno MDCCCCXXVIII Physcon rex Aegypti factus est (et regnavit) VIII annos 〈et in Edessa (regnavit) Manu[3])	H. 1928.	1928.	

1) ܦܪܕܫܬ ܒܪ ܓܒܪܘ. 2) ܥܕܡܐ ܠܐܪܥܐ ܐܫܘܝܗ. 3) ܡܥܢܘ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
quattuor menses et post eum Abgar Phica[1]) XXV annos et IX menses〉.			
Tunc etiam regna Syriae et Asiae dissoluta sunt. 〈Coeperunt vero Olympiade CXVII et desierunt Olympiade CLXXI. Summa vero annorum illorum erant CCXVIII anni et X menses.〉	APMB. 1926.		
Hoc vero tempore Sulla[2]) delevit Athenas.[3])	H. 1931.		
Anno MDCCCCXXXVII rex in Aegypto factus est Ptolemaeus Dionysius (et regnavit) XXX annos.	H. 1936.	1936.	
〈Et Abgar interfecit Bachru et rex p. 63. factus est* solus XXIII annos et V menses.〉			
Anno MDCCCCXL regnavit apud Iudaeos Selina uxor Alexandri: et hinc res Iudaeorum perturbatae sunt.	H. 1940.	1940.	
Anno MDCCCCXLIV Romani Antiochiam Syriae deleverunt.	H. 1949.	1944.	
〈Anno MDCCCCLX rex Edessae mortuus est et erant Edesseni sine principibus per unum annum propter certamen principatum appetentium. Et postea rex eorum factus est Manu, qui vocabatur deus, (et regnavit) XVIII annos et V menses.〉			
Anno MDCCCCLXVI regina Aegypti facta est Cleopatra (et regnavit) XXII annos.	H. 1966.	1966.	
Et hoc tempore Gaius Iulius Caesar vastavit Germaniam.	H. 1961.	1961.	Sync. 570, 3. ὁ αὐτὸς (Καῖσαρ) τὸν Ῥῆνον ποταμὸν διαβὰς Γερμανους καὶ Γάλλους ἐχειρώσατο.
Anno MDCCCCLXVII primus rex Romanorum factus est Gaius Iulius Caesar (et regnavit) sex annos.	H. 1968.	1968.	
Et anno MDCCCCLXXII Gaius interfectus est, et loco eius e duobus Augustus regnavit LVI annos et VI menses.	H. 1973.	1973.	
〈Anno MDCCCCLXXX rex Edessae mortuus est et regnavit Pacorus[4]) V annos et eodem anno ascendit Pacorus et Bar-Zaphron[5]), dux exercitus, contra Syriam et abduxerunt captivos Hyrcanum et Phasaelem fratres Herodis.〉			

1) ܐܒܓܪ ܦܩܐ. A. mutus. 2) ܣܘܠܣ. 3) ܐܬܢܐ. 4) ܦܩܘܪ. 5) ܙܦܪܘܢ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Tunc regnum Iudaeorum finitum est. p. 69. Et primus rex factus est* apud eos Herodes Philistaeus[1]) (et regnavit) XXXVII annos. ⟨Anno MDCCCCLXXXV Pacorus mortuus est et regnavit Abgar III annos. Et post eum regnavit Abgar rufus III annos.⟩ ⟨et Herodes oppugnavit Ierusalem et cepit eam, postquam duo moenia destruxit, et interfecit om[nes homines] (qui) in ea (erant).⟩	H. 1983.	1983.	
Diebus Herodis, quum dies natalis Messiae adpropinquaret, maiestas sacerdotii a maioribus (traditi) et regnum Iudaeorum dissolutum est; ratum est enim factum vaticinium Mosis, qui dixit: non cedet caput a Iuda et dux a loco lateris eius[2]), donec veniat is cui destinatum est[3]) et is est exspectatio gentium.[4]) Hoc quidem loco est Messias dux gentium. Is est de quo dicitur in vaticinio Danielis: finis est[5]). Usque ad Herodem enim uncti erant duces ii, qui erant summi sacerdotes stantes coram populo Iudaeorum, qui inceperunt ab instauratione templi quae (fiebat) diebus Darii Olympiade LXV et desierunt diebus Hyrcani Olympiade CLXXXVI. Anni vero intra illas[6]) erant CCCCLXXXIII, quemadmodum liber Danielis vaticinatur dicens: cognoscas et animadvertas ab egressu verbi de perficiendo opere et de instauranda Ierusalem usque ad Messiam ducem hebdo- p. 70. mades* LXX et hebdomades LXII sunt.[7]) Illae ergo LXIX hebdomades implent spatium CCCCLXXXIII annorum, quum anni principatus ducum unctorum sint. Et ab eo tempore, quo Hyrcanus posterior abductus est in captivitatem a Parthis, Herodes filius Antipatri, quamvis non deberetur ei regnum, ab Augusto et senatu Romanorum regnum obtinuit Iu-	H. 1983.	1983.	Sync. 586, 16. *καθ' ὃν (Ἡρώδην) τῆς τοῦ Χριστοῦ γενέσεως πλησιαζούσης ἡ ἐκ προγόνων διαδοχὴ ἀρχιερωσύνη τε καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῇ λεγούσης προφητείας· οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν.* Sync. 585, 15 = Chr. P. 358, 22. *ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει. μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοὶ ἡγούμενοι. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες προεστήκεσαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανὸν ἐπὶ τῆς ρπς' ὀλυμπιάδος, τὰ δὲ μεταξὺ τούτων ἔτη γενέσθαι υπγ', ὁπόσα καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεσπίζει λέγουσα· καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἑβδομάδες ξβ'. αὗται δὲ αἱ ξθ' ἑβδομάδες συμπληροῦνται χρόνον ἐτῶν υπγ', ὁπόσα ἔτη τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων. ὧν τελευταίου Ὑρκανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος Ἡρώδης ὁ Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασι-*

1) ܦܠܫܬܝܐ. 2) Gen. 49, 10ᵃ. — ܡܢ ܒܝܬ ܓܒܘܗܝ. MT. מִבֵּין רַגְלָיו. 3) ܕܝܠܗ ܗܘ ܣܝܡܐ. MT. שִׁילֹה. 4) ܘܗܘ ܣܘܟܝܐ ܕܥܡܡܐ. MT. וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים. 5) ܫܘܠܡܐ ܗܘ. 6) ܕܒܝܢܬܐ ܕܗܠܝܢ. 7) Dan. 9, 25.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
daeorum. Et postea usque ad eversionem alteram Ierusalem filii eius, et non ii qui a progenie erant generis sacerdotum, dei sacerdotes erant; nec per totum vitae tempus ut lex Mosis (iubet, fungebantur); aliquando vero viri ignoti (sacerdotes erant) et hi quidem singulis annis (munere discedentes); alii vero magno vel parvo pretio a Romanis sacerdotium emerunt. De his vero Daniel vaticinatus est dicens: post LXII hebdomades interibit unctio et iudicium non amplius erit apud eam[1]); et templum et sanctuarium violabit populus quidam, qui cum principe suo veniet, et delebuntur (omnia) inundatione belli ac postea profecto inquinatione vastationis[2]), et usque ad alterum temporum statutorum vastationi tradetur.			*λείαν ὑπὸ Αὐγούστου καὶ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμβάνει κἄπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας. οὐκ ἔτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο τῷ θεῷ οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσέως νόμον, ἄσημοι δέ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, καὶ οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγῳ πλέον παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγεμόνων τὴν ἀρχιερωσύνην ἐξεωνοῦντο. ἑξῆς δὲ ὁ Δανιὴλ προφητεύων λέγει· καὶ μετὰ τὰς ζ' καὶ ξβ' ἑβδομάδας ἐξολεθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ πολέμου. καὶ ἑξῆς φησι· καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βδελυγμάτων ἐρημώσεων καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.*
⟨Anno MDCCCCLXXXVIII Cleopatra insidias composuit contra regnum Iudaeorum et Arabum et praevaluit ita ut duo illa (regna) ab Antonio acciperet.	cfr. H. 1984.	cfr. 1987.	
⟨Anno MDCCCCLXXXIX venit Cleopatra ut pacem componeret cum Augusto (p. 71.) in montibus* Libanon; atque illic dedita est neci ipsa et is qui attulit eam[3]), uti antea vaticinatus est propheta dicens: et filia regis austri ibit ad regem septentrionis et feriunt inter se foedus et tradetur certe ipsa et is qui attulit eam.[4])	FPM. 1987.		⟨cfr. Africanum ap. Sync. 583, 14. *Κλεοπάτρα ἐν τῷ μεσαιολίῳ ἑαυτὴν διεχρήσατο ἀσπίδι τῷ θηρίῳ καθ' ἑαυτῆς ὅπλῳ χρησαμένη.*⟩
Et Cleopatrae reginae Aegypti culpa etiam Helios et Selene liberi eius ad mortem pervenerunt[5])⟩	H. 1988.	1990.	⟨Africanus ap. Sync. 583, 16. *τότε Κλεοπάτρας υἱοὺς Ἥλιον καὶ Σελήνην ἐπὶ Θηβαΐδα φυγόντας συνέλαβεν ὁ Σεβαστός.*⟩
eodemque anno Aegyptus a Romanis subacta est et dissolutum est regnum domus Ptolemaei, quae regnavit CCXCV annos.	AF. 1984. H. 1985.	1988.	Chr. P. 364, 15. *Αὔγουστος ἐλθὼν εἰς Αἴγυπτον κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου, τὴν τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν, διαρκέσασαν ἔτη σνϛ'.* (Eus. σϙε'.)
Et eodem anno urbs Nicopolis condita est.	H. 1988.	1989.	Africanus ap. Sync. 583, 17 ex quo sua desumpsit Eusebius: *Νικόπολις ἡ κατὰ Ἀκτίαν ἐκτίσθη.*
⟨Anno MDCCCCXC regnavit apud Edessenos Manu qui Saplul[6]) vocabatur XVIII annos et VII menses.⟩			
Anno MDCCCCXCI ⟨erat magnus et			

1) Dan. 9, 26. וְאֵין לוֹ. 2) ib. 3) ܘܡܝܬܝܢܗ וּמְבִיאָהּ cf. Dan. 11, 6. 4) ib. 5) ܠܡܘܬܐ ܐܘ. 6) ܣܦܠܘܠ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
vehemens (terrae) motus in Rhodo (insula) qui magnum vicorum numerum vastavit,⟩ atque etiam Trallis[1]) motu concidit.	H. 1990.	1992.	
Anno MDCCCCXCII Romani subegerunt Calabriam et Galatiam et iis tributa imposuerunt.[2])	H. 1992.	1993.	Chr. P. 365, 16. *Αὔγουστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.*
Anno MDCCCCXCIV Romani denuo Cyzicum subegerunt.	H. 1995.	1995.	Syn. 593, 1. *Αὔγουστος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο.*
⟨Anno MDCCCCXCVI magna et vehemens fames erat in Iudaea et Syria: et homines e regione (hac) dissipati sunt et discesserunt.⟩			⟨Sync. 594, 18. *Λιμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὅλην Συρίαν ἐγένετο.*⟩
Anno MDCCCCXCVIII Herodes in (urbe) Ierusalem multa[3]) aedificavit, et	H. 1998.	1996.	Sync. 594, 13. *Ἡρώδης πολλὰ καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ἱερουσαλήμ.*
Samariam, quae antea vastata erat e p. 72. fundamentis suis restituit*, atque ut honore afficeret Augustum Sebastum Romanorum regem, eam Sebasten appellavit.	H. 2000.	1996.	Sync. 594, 14. *Ἡρώδης τὴν πάλαι Σαμάρειαν ἔρημον οὖσαν ἐκ θεμελίων ἤγειρε Σεβαστὴν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ὀνομάσας.*
Anno MDCCCCXCIX magnus (terrae) motus in Cypro (insula) exortus est, qui multos vicos vastavit.	H. 2000.	1998.	Sync. 593, 4. *Σεισμὸς Κύπρου πολλὰ μέρη κατέπτωσε.*
Anno MM Abrahami Marcus Lollius[4]) Germaniam depopulatus est.	H. 2000.	1998.	Sync. 592, 18. *Λόλλιος Μάρκος Ῥωμαίοις Γαλατίαν (γρ. Γερμανίαν) ἐπεκτήσατο.*
⟨Anno MMI Herodes templum Hierosolymitanum destruxit et aliud maius illo aedificavit.⟩			⟨Chr. P. 366, 16. *Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν λύσας μείζονα οἰκοδόμησεν.* Sync. 594, 19. *Ἡρώδης τὸν Ἱεροσολύμων ναὸν διπλοῦν ἀνῳκοδόμησεν.*⟩
Anno MMII Tiberius subegit Vindelicos[5]) et eos qui Thraciae confines erant omnes subiecit.	H. 2002.	2002.	Sync. 593, 15. *Τιβέριος Καῖσαρ Οὐινδικοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμένους τῇ Θρᾴκῃ ὑπέταξεν.*
Anno MMV Herodes rex urbem Caesaream condidit et nomine Caesaris appellavit. Et Agrippae et Antipatri et Herodiae ⟨et in Galilaea quoque Gabae[6])⟩ (urbes condidit).	H. 2005.	2005.	Sync. 595, 1 (= Chr. P. 367, 2) *Ἡρώδης τὸν πάλαι Στράτωνος πύργον Καισάρειαν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ἐπικτίσας ὠνόμασεν. Ὁ αὐτὸς Ἀνθηδόνα ἐπέκτισεν Ἀγριππίναν μετονομάσας, ἔτι δὲ Παρσανάβαν εἰς τιμὴν Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντιπατρίδα ὠνόμασε καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα πόλιν ἐγείρας Ἡρώδιον. ὁ αὐτὸς τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ Γαβὰλ καὶ κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἐπέκτισεν.*
Anno MMIX Tiberius Pannoniam subiecit.	H. 2008.	2009.	Sync. 593, 20. *Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.*

1) ܛܪ̈ܠܐ. 2) ܫܡܠܐ ܡܕܐܬܐ ܥܒܕܘ ܠܗܘܢ. 3) ܣܓܝ̈ܐܬܐ. 4) ܠܘܠܝܘܣ. 5) ܘܢܕܠܝܩܐ. 6) ܓܒܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MMX Tiberius quoque Germaniam subiecit et imperator[1]) vocatus est.	H. 2008.		Sync. 593, 18. *Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη.*
⟨Anno MMXI Herodes et Parthi bellum inter se moverunt[2])⟩; et postea cum ille a bello discessisset, Hyrcanum summum sacerdotem Iudaeorum interfecit. Interfecit quoque filium eius, qui sacerdotium patris occupaverat; et interfecit etiam sororem eius, quae erat uxor sua et duos filios, qui sibi ab illa (geniti) erant, interfecit quum adolevissent. Interfecit vero etiam matrem occisae, quae erat socrus sua.	H. 2009.	2008.	Sync. 594, 6. *Ὑρκανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐπανελθόντα γηραιὸν ⟨φόβῳ τῆς εὐγενείας⟩ Ἡρώδης ἀνεῖλεν, ὁμοίως δὲ καὶ ⟨Ἀριστόβουλον⟩ υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα. Ὁ αὐτὸς καὶ ⟨Μαριάμνην⟩ ἰδίαν γαμετὴν θυγατέρα Ὑρκανοῦ σὺν δύο παισὶν ἐξ αὐτῆς ἀνδρωθεῖσιν ἤδη φονεύει καὶ τὴν Μαριάμνης μητέρα, οἰκείαν δὲ πενθερὰν ⟨ὁ μιαιφόνος⟩.*
p. 73. Anno MMXII Tiberius subiecit Armeniam et Rhaetos[3]) et Vindelicios[4]) et Pannoniam	H. 2011.	2011.	Sync. 593, 21. *Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Ῥαιτῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ Οὐινδικίων καὶ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.*
eodemque anno in Co[5]) (insula) terrae motu multa laedebantur.	APRM. 2012.	2012.	
Anno MMXV Abrahami ⟨et anno CCCIX Alexandri Macedonis⟩ nata est in (urbe) Bethlehem Iudae progenies benedicta[6]) Iesu Messiae filii dei; eodemque anno missus est Cyrenius senatus consulto proconsul[7]) Iudaeae; et is tabulas publicas bonorum et incolarum componi iussit.	H. 2015.	2015.	
Summa annorum ab Abrahamo usque ad Christi diem natalem erat MMXVI annorum.	H. II milia XV.	MMXV.	
(Sequitur historia de magis p. 73 lin. 10 usque ad p. 114 lin. 10, de qua videas Thilo, cod. apocr. N. Ti p. XXXII not. 24. p. 388—392.)			
p. 114 lin. 11. Anno MMXIX Abrahami Herodes interfecit infantes Bethlehemi propter Christum.[8])	H. 2019.	2018.	Sync. 600, 3. *Ἡρώδης ⟨ὁ μιαιφονώτατος πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν συγγενῶν φονοκτονίαις⟩ κατὰ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ νήπια, τὴν τοῦ κυρίου ⟨καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος⟩ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν μάγων πυθόμενος γέννησιν.*
Anno MMXX quum Herodes infantes Bethlehemi a filio duorum annorum et minores interficeret sicuti magi ei dixerant, opinans cum illis Christum inter-	cf. H. 2020.	2020.	⟨Euseb. H. E. I, VIII, 5—8 ex Ioseph. Antt. XVII, VII, 5. *Ἡρώδῃ δὲ μειζόνως ἡ νόσος ἐπεκραίνετο δίκην ὧν παρανομήσειεν ἐκπρασσομένου τοῦ θεοῦ. πῦρ*

1) ܐܘܛܘܩܪܛܘܪ. 2) ܥܡܐ ܡܕܝܐ ... ܥܡ ܦܪܬܝܐ. 3) ܪܐܛܘܣ. 4) ܘܝܢܕܠܝܩܐ. 5) ܩܘ. 6) ܫܪܒܬܐ ܒܪܝܟܬܐ. 7) ܐܢܬܘܦܛܘܣ.
8) quem interficere studuit.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
fectum iri, tunc eum attigit decretum iudicii divini, quod convenit ipsi et p. 115. servis eius. Postquam eum* febris conterens, quae extra videri non poterat, combussit, intra tormentum eius auctum est, ita ut cibum sumere nollet, ne venter eius extenderetur[1]; et ulcera et dolores graves (erant) in visceribus eius et humidi tumores in pedibus eius; et gremium eius[2]) putuit et genuit vermes et spiritus aeger super ipsum coortus est; et vexatus est exhalatione foetida affligente; et dolores graves undique cruciantes erant ei et vis qua toleraret (eos) non erat in eo, (nam) prodidit eum deus variis doloribus.[3]) Is vero quum omnibus suis doloribus cruciaretur, contendit ut viveret et circumspexit sanationem et liberationem corporis sui; et discessit ut se lavaret in balneis calidis, quae sunt in Calirrhoe (urbe), quorum aquae exeunt in lacum Asphaltitem. Et quum illic esset, medici voluerunt corpus eius oleo lavare. Et quum mergeretur in vasis oleo refertis penitus dissolutus est et facies eius mutata est atque erat magna commotio apud servos eius. In dolore enim perseveravit et de vita sua desperavit. Et hinc se convertit ad (urbem) Iericho et exasperatus erat et infestus erat adversus mortem et praevaluit insidiis malae actionis. Collegit enim ex omnibus Iudaeorum optimatibus[4]) omnes nobiles et viros principes in locum, qui vocabatur stadium[5]); et eos (illic) includi iussit et arcessivit Salomen p. 116. sororem suam* et maritum eius Alexam[6]) et dixit illis: Quod Iudaeos adtinet probe scio, iis diem mortis meae diem valde laetam fore, sed possum mihi ab aliis lamentationem parare, ut sit de me ululatus. Hoc est meum mandatum, quod exsequi velitis de his viris in vincula coniectis. Simul cum morte mea ad			*μὲν γὰρ μαλακὸν ἦν οὐχ ὧδε πολλὴν ἀποσημαῖνον τοῖς ἐπαφωμένοις τὴν φλόγωσιν, ὅσην τοῖς ἐντὸς προσετίθει τὴν κάκωσιν, ἐπιθυμία δὲ δεινὴ τοῦ δέξασθαί τι, οὐδὲ ἦν μὴ οὐχ ὑπουργεῖν. καὶ ἕλκωσις τῶν τε ἐντέρων καὶ μάλιστα τοῦ κώλου δειναὶ ἀλγηδόνες, καὶ φλέγμα ὑγρὸν περὶ τοὺς πόδας καὶ διαυγές. 7. παραπλησία δὲ καὶ περὶ τὸ ἦτρον κάκωσις ἦν. ναὶ μὴν καὶ τοῦ αἰδοίου σῆψις σκώληκας ἐμποιοῦσα, πνεύματός τε ὀρθία ἔντασις, καὶ αὕτη λίαν ἀηδὴς ἀχθηδόνι τε τῆς ἀποφορᾶς καὶ τῷ πυκνῷ τοῦ ἄσθματος. σπασμός τε περὶ πᾶν ἦν μέλος ἰσχὺν οὐχ ὑπομενητὴν προστιθέμενος. 8. ἐλέγετο γοῦν ὑπὸ τῶν θειαζόντων . . . ποινὴν τοῦ πολλοῦ δυσσεβοῦς ταύτην ὁ θεὸς εἰσπράττεσθαι παρὰ τοῦ βασιλέως.*〉 〈Euseb. H. E. I, VIII, 10 squ. ex Ioseph. Bell. Iud. I. XXXIII, 5, 6. *ὁ δὲ παλαίων τοσούτοις πάθεσιν, ὅμως τοῦ ζῆν ἀντείχετο, σωτηρίαν τε ἤλπιζε καὶ θεραπείας ἐπενόει. διαβὰς γοῦν τὸν Ἰορδάνην τοῖς κατὰ Καλλιρρόην θερμοῖς ἐχρῆτο. ταῦτα δὲ ἔξεισι μὲν εἰς τὴν Ἀσφαλτῖτιν λίμνην, ὑπὸ γλυκύτητος δέ ἐστι καὶ πότιμα. 11. δόξαν δ' ἐνταῦθα τοῖς ἰατροῖς ἐλαίῳ θερμῷ πᾶν ἀναθάλψαι τὸ σῶμα χαλασθὲν εἰς ἐλαίου πλήρη πύελον ἐκλύει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ὡς τεθνεὼς ἀνέστρεψεν. θορύβου δὲ τῶν θεραπόντων γενομένου πρὸς μὲν τὴν κραυγὴν ἀνήνεγκεν, εἰς δὲ τὸ λοιπὸν ἀπογνοὺς τὴν σωτηρίαν, τοῖς τε στρατιώταις ἀνὰ δραχμὰς ν' ἐκέλευσε διανεῖμαι καὶ πολλὰ χρήματα τοῖς ἡγεμόσι καὶ τοῖς φίλοις. 12. αὐτὸς δ' ὑποστρέφων εἰς Ἱεριχοῦντα παραγίνεται, μελαγχολῶν ἤδη, καὶ μονονουχὶ αὐτῷ τι τῷ θανάτῳ ἀπειλῶν προέκοψεν εἰς ἐπιβολὴν ἀθεμίτου πράξεως. τοὺς γὰρ ἀφ' ἑκάστης κώμης ἐπισήμους ἄνδρας ἐξ*

1) ܡܬܡܬܚ. 2) ܥܘܒܗ. 3) proprie: distribuit eum inter varios dolores ܟܐܒܐ ܡܫܚܠܦܐ . . . ܦܠܓܗ. 4) ܩܘܪܝܘܣ *κυρίους*.
5) proprie: „domus cursus equorum" ܒܝܬ ܪܗܛܐ ܕܣܘܣܘܬܐ. 6) ܠܐܠܟܣܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

eos mittatis viros, qui eos interficiant, quippe qui nolint flere propter me. Et quum desperaret de vita propter vehementem convulsionem tussis statuit, ut sibi ipsi mortem conscisceret et prehendit malum et desideravit cultellum. Consuevit enim dissecare illud et tunc comedere. Et deinde surrexit et circumspexit, an adsit aliquis, qui se impediret et sustulit dexteram manum, ac si semet interficere vellet. Et paullo ante mortem suam praeter duos filios suos, quos interfecerat, etiam tertium interfecit; et tunc acerbissimis doloribus (cruciatus) interiit, hac re poenam dans quae ei destinata erat. —⟩

Eusebius

ὅλης Ἰουδαίας συναγαγὼν εἰς τὸν καλούμενον ἱππόδρομον ἐκέλευσε συγκλεῖσαι. 13. *προσκαλεσάμενος δὲ Σαλώμην τὴν ἀδελφὴν καὶ τὸν ἄνδρα ταύτης Ἀλέξανδρον· ʻοἶδα, ‚ἔφη‘ Ἰουδαίους τὸν ἐμὸν ἑορτάσοντας θάνατον. δύναμαι δὲ πενθεῖσθαι δι' ἑτέρων καὶ λαμπρὸν ἐπιτάφιον σχεῖν, ἂν ὑμεῖς θελήσητε ταῖς ἐμαῖς ἐντολαῖς ὑπουργῆσαι. τοὺς δὲ φρουρουμένους ἄνδρας, ἐπειδὰν ἐκπνεύσω, τάχιστα κτείνατε περιστήσαντες τοὺς στρατιώτας, ἵνα πᾶσα οἶκος καὶ ἄκων ἐπ' ἐμοὶ δακρύσῃ'* .... 14. *αὖθις δὲ καὶ γὰρ ἐνδείᾳ τροφῆς καὶ βηχὶ σπασμώδει διετείνετο, τῶν ἀλγηδόνων ἡττηθεὶς φθάσαι τὴν εἱμαρμένην ἐπεβάλετο· λαβὼν δὲ μῆλον ᾔτησε καὶ μάχαιραν· εἰώθει γὰρ ἀποτεμὼν ἐσθίειν· ἔπειτα περιαρθρήσας, μή τις ὁ κωλύων αὐτὸν εἴη, ἐπῆρε τὴν δεξιὰν ὡς πλήξων ἑαυτόν.* 15. *ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ συγγραφεὺς ἕτερον αὐτοῦ γνήσιον παῖδα πρὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ βίου τελευτῆς τρίτον ἐπὶ δυσὶν ἤδη προανῃρημένοις, δι' ἐπιτάξεως ἀνελόντα παραχρῆμα τὴν ζωὴν οὐ μετὰ σμικρῶν ἀλγηδόνων ἀπορρῆξαι. καὶ τοιοῦτο μὲν τὸ πέρας τῆς Ἡρώδου γέγονε τελευτῆς, ποινὴν δικαίαν ἐκτίσαντος.*⟩

Cfr. Euseb. H. E. II, XXI ex Ioseph. B. I. II, 13, 5.

⟨Sacerdotes summi floruerunt diebus Messiae hi: Hannas[1]) et post eum Ismael filius Phabi[2]) et post eum Elieser filius Hannae et post eum Caiphas[3]), uti Iosephus scribit. Hic erat summus sacerdos diebus passionis et vixit etiam usque ad eversionem Ierusalem. Post Herodem rex fuit Iudaeorum Archelaos[4]) novem annos.⟩

⟨Hoc vero tempore floruit Iuda Galilaeus, cuius in actis apostolorum mentio fit.[5]) Quum seduceret et in desertum abduceret multos homines postulavit, ut Ierusalem ingrederentur; Messiae instar
p. 117. (se gessit),* qui in scripturis sacris exspectatur. Et quum appropinquaret ad montem oliveti cum magna multitudine, exercitus Romanorum contra eum profectus est et interfecerunt eum ac totus eius exercitus dissipatus est et periit.⟩

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MMXXII erat magna et dura et vehemens fames Romae et in omnibus occidentis regionibus, adeo ut deficeret triticum et hordeum ab hac terra et	H. 2022.	2025.	⟨Sync. 602, 15. *λιμός τε κατέσχε τὴν Ῥωμαίων ἰσχυρά, ὡς πολλῶν δηναρίων τὸν μόδιον τοῦ σίτου πραθῆναι.*⟩

1) ܚܢܢ. 2) ܦܐܒܝ. 3) ܩܝܦܐ. 4) ܐܪܟܠܐܘܣ. 5) ܒܦܪܟܣܝܣ. cf. Act. 5, 37.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
modius tritici secundum mensuram destinatam [1]) emeretur pro mille viginti septem et dimidio (denariorum).			
Anno MMXXIV regnavit in Edessa (urbe Abgarus niger, qui sanatus erat, XXXVII annos et unum menses [2]).			
Anno MMXXIX rex Archelaos Viennam [3]) in urbem Galliae [4]) in exilium missus est et loco eius Herodes erat tetrarcha per XXIV annos. Atque eodem anno Augustus mortuus est, qui regnavit	H. 2029.	2027.	Sync. 603, 5. *Ἀρχέλαος υἱὸς Ἡρώδου ⟨μετὰ θ' τῆς ἀρχῆς ἔτη⟩ εἰς Βιένναν πόλιν Γαλατίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξορίζεται.*
LVI annos et VI menses. Et regnavit post eum Tiberius XXIII annos.	H. 2029.	2029.	
Anno MMXXXIV magnus et vehemens motus erat in terra Asiae ⟨et vastavit et evertit regiones [5]) et urbes ac violavit et terrorem iniecit incolis eorum, communi terrore interitus quasi laqueo (captis)⟩. Eversae enim sunt et interierunt illo (motu) urbes tredecim: Ephesus, Magne- p. 118. sia, Sardes, Mostene [6]),* Aglajara [7]), Caesarea [8]), Philadelphia, Tmolus, Temus [9]), Cyme, Myrina, Apollonia [10]), Hyrcania [11]). ⟨Hae omnes deletae sunt hoc terrae tremore propter peccata sua. Et exstinxit [12]) homines omnis aetatis et omnis gradus.⟩	H. 2034.	2033.	Sync. 603, 16. *τῆς μικρᾶς Ἀσίας σεισμῷ ιγ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἔφεσος, Μαγνησία, Σάρδεις, Μοστηνὴ, Αἰγαὶ, Ἱεροκαισάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμῶλος, Τῆμνος, Μύρινα, Κύμη, Ἀπολλωνία Δία, Ὑρκανία.*
Et eodem anno theatrum Pompei incendio deletum est.	H. 2037.	2037.	Sync. 605, 13. *Τὸ Πομπηίου θέατρον ἐνεπρήσθη.*
Anno MMXL Philippus urbem Caesaream condidit atque etiam Iulio [13]) alteram urbem condidit.	H. 2041.	2039.	Sync. 605, 15. *Φίλιππος τετράρχης Πανεάδα (παναιᾶδα B.) ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλίππου προσωνόμασεν. Ὁ αὐτὸς πόλιν Ἰουλιάδα ἔκτισεν.*
Anno MMXLIII Pilatus procurator [14]) in Iudaeam missus est.	H. 2042.	2042.	Sync. 605, 14. *Τιβέριος Πόντιον Πιλᾶτον ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας ἐξέπεμψεν.*
Anno MMXLIV Herodes urbem Tiberiadem condidit et, ut honore Caesarem Tiberium afficeret, illam (ita) nominavit. Tunc vero et Liviadem [15]) urbem condidit.	H. 2043.	2043.	Sync. 605, 17. *Ἡρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος, ὁ αὐτὸς Λιβιάδα.*
Et eodem anno Iohannes filius Zachariae in deserto ad Iordanum fluvium concionatus est, omnibus hominibus annun-	H. 2044.	2044.	

1) ܒܟܝܠܐ ܕܡܣܝܡܬܐ. 2) Sermo brevitate obscurus. Dicere vult auctor Abgarum, a Christo sanatum, anno MMXXIV regnare coepisse eundemque per XXXVII annos regnum obtinuisse. Vide praeterea, quae de Abgaro eiusque sanatione annotavit Assemani, bibl. or. I, p. 318. 420 sq. 3) ܒܝܢ. 4) ܓܠܛܝܐ. 5) ܟܘܪܘܣ χώρας. 6) ܡܘܣܛܝܢܐ. 7) ܐܓܠܐܓܪܐ. 8) ܩܣܪܝ. 9) ܛܡܘܣ. 10) ܐܦܘܠܘܢܝ. 11) ܗܘܪܩܢܝܐ. 12) sc. terrae ille motus. 13) sc. in honorem Iulii. 14) ܐܦܛܪܘܦܐ. 15) ܠܒܝܐܕܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
tians, Messiam dei filium in medio eorum adesse; atque Iesus ipse ab hoc tempore coepit (annuntiare) salutem evangelii, ostendens verbis et operibus veritatem potentiae divinae, illis qui (id) videbant.			
〈Herodes Herodiam uxorem Philippi fratris sui in matrimonium duxit, cum ille adhuc viveret et reiecit uxorem suam priorem (quae) secundum legem (sibi erat). Haec vero erat filia Aretae[1]) regis Petraeorum[2]); Herodias vero a marito suo, quum adhuc viveret, discesserat et propter illam ei bellum erat cum Areta rege, p. 119. quia* filia eius comtemta erat. Et in hoc bello totus exercitus Herodis occisus est, et monitus erat a Ioanne baptista, ne uxorem fratris sui in matrimonium duceret et audiens verba Ioannis Herodes (eum) timuit, quia vidit omne vulgus illi adhaerere. Et concionem principum suorum convocavit. Et quum verbum (illius) multum posset apud homines, timuit, ne hoc studium usque ad rebellandum procederet; videbat enim eos omnia, quae ille dicebat, peragere; et propter autoritatem Ioannis secum reputavit multo praestantius esse, si praeveniret et interficeret eum, priusquam per illum rerum mutatio efficeretur. Et postquam animum eius cura invasit de rerum mutatione a Ioanne efficienda, ob (hanc) suspicionem Herodis Ioannes vinctus·missus est in domum captivorum, quae vocatur Machaerus[3]) et ibi interfectus est. Et ab hoc tempore Herodes et Herodias pulsi sunt et extra fines Viennam[4]) in urbem in exilium missi sunt. Atque ibi (ille) poenam subiit, quam Iudaeis destinaverat.〉			〈Euseb. H. E. I, XI, 1 squ. ex Ioseph. Antt. XVIII, 5: *Ἀδελφοῦ γυναῖκα οὖσαν αὐτὴν (Ἡρωδιάδα) ἠγάγετο πρὸς γάμον Ἡρώδης, ἀθετήσας μὲν τὴν προτέραν αὐτῷ κατὰ νόμους γεγενημένην (Ἀρέτα δ' ἦν αὕτη τοῦ Πετραίων βασιλέως θυγάτηρ) τὴν δὲ Ἡρωδιάδα, ζῶντος διαστήσας τοῦ ἀνδρός. δι' ἣν καὶ [τὸν Ἰωάννην ἀνελὼν] πόλεμον αἴρεται πρὸς τὸν Ἀρέταν, ὡσὰν ἠτιμασμένης αὐτῷ τῆς θυγατρός.* 2. *ἐν ᾧ πολέμῳ μάχης γενομένης πάντα φησὶ τὸν Ἡρώδου στρατὸν διαφθαρῆναι καὶ ταῦτα πεπονθέναι τῆς ἐπιβουλῆς ἕνεκεν τῆς κατὰ τοῦ Ἰωάννου γεγενημένης.* 6. *Καὶ τῶν ἄλλων συστρεφομένων (καὶ γὰρ ἥσθησαν ἐπὶ πλεῖστον τῇ ἀκροάσει τῶν λόγων) δείσας Ἡρώδης το ἐπὶ τοσόνδε πιθανὸν αὐτοῖ τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἐπὶ ἀποστάσει τινὶ φέροι, (πάντα γὰρ ἐῴκεσαν συμβουλῇ τῇ ἐκείνου πράξοντες) πολὺ κρεῖττον ἡγεῖται, πρίν τι νεώτερον ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι, προσλαβὼν ἀναιρεῖν ἢ μεταβολῆς γενομένης εἰς πράγματα ἐμπεσὼν μετανοεῖν. καὶ ὁ μὲν ὑποψίᾳ τῇ Ἡρώδου δέσμιος εἰς τὸν Μαχαιροῦντα πεμφθεὶς, τὸ προειρημένον φρούριον ταύτῃ κτίννυται.* 3. *ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν Ἡρώδην τῆς βασιλείας ἀποπεπτωκέναι διὰ τὴν αὐτὴν Ἡρωδιάδα, μεθ' ἧς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπεληλάσθαι, Βιένναν τῆς Γαλλίας οἰκεῖν καταδικασθέντα.*〉
Summa annorum ab instauratione altera templi Hierosolymitani, quae erat anno altero Darii regis Persarum, usque ad hunc annum foederis, qui erat annus XV regni Tiberii, sunt anni DXLVIII.	H. DXLVIII.	642.	

1) ܐܪܛܐ. 2) ܐܦܛܪܝܐ. 3) ܡܟܘܪܐ. 4) ܒܝܢܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Et a Salomone et aedificatione prima templi sunt MLXI anni.	H. MLX.	1064.	
A Mose vero et exitu ex Aegypto sunt MDXLI anni.	H. MDXXXVIIII.	1540.	
p. 120. Ab Abrahamo* et a regno Nini et Semiramidis sunt anni MMXLIV.	ĪĪXLIIII.	2044.	
A cataclysmo usque ad Abrahamum sunt DCCCCXLII anni.	H. DCCCCXLII.	2986. (a diluvio.)	Sync. 617, 1. *Εὐσέβιος δὲ ὁ Παμφίλου τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀβραὰμ γενέσεως, ἢ κατὰ τοὺς χρόνους Νίνου καὶ Σεμιράμεως τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων ὡμολόγηται, συντεμὼν ἔτη ͵γρπδʹ* (2242 + 942) *ἐστοιχείωσε* . . . 12. *ἔτη δὲ τὰ πάντα ἐξ Ἀδὰμ . . κατὰ Εὐσέβιον ͵εσλβʹ.*
Et ab Adamo usque ad cataclysmum sunt annorum MMCCXLII.	H. ĪĪCCXLII.	5228. (ab Adam usque ad Chr.)	
⟨Anno MMXLVI misit litteras Abgar rex Edessae ad Christum in terram Hierosolymae.⟩			
Anno MMXLIX Abrahami patris gentium ⟨et anno CCCXLII Alexandri filii Philippi Macedonis⟩ Iesus Christus secundum profetiam de eo (enuntiatam) ad passionem allatus est anno XIX regni Tiberii.	H. 2047.	2048.	Sync. 614, 7. *Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ⟨ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ κύριος ἡμῶν⟩ κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προήει ἔτους ιθʹ τῆς Τιβερίου βασιλείας. καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὕρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε. Βιθυνία ἐσείσθη. Νικαίας τα πολλὰ ἔπεσεν. ἃ καὶ συνᾴδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσιν. γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς ὀλυμπιάδας περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ ιγʹ ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε· τῷ δʹ ἔτει τῆς σβʹ ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον, καὶ νὺξ ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ. τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε .τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν σωτῆρα ἡ τοῦ κυρίου κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιεʹ ἔτος Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰώσηππος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἔνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης, μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. καὶ ἄλλο δέ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηππος, ὡς*
Hoc vero tempore etiam in aliis memorabilibus[1]) Graecorum invenimus haec singula scripta esse: sol obscuratus est, Bithynia terrae motu concussa est, apud Niceenses magnus (domorum) numerus concidit[2]), quae res ea testantur, quae tempore salvatoris nostri acciderunt. Scripsit vero etiam Phlegon (de hac re), qui Olympiades composuit, ubi in libro decimo tertio ita dicit: anno IV CCII Olympiadis erat eclipsis solis per longum tempus, quae praestantior fuit illis, quae antea fuerant; et erat nox per sex diei horas, ita ut stellae in coelo conspicerentur; et erat magnus (terrae) motus in Bithynia et magna Nicaeae (urbis) pars eversa est. Haec vir iste, cuius mentionem fecimus, dixit. Signum vero, quo hoc anno passum esse salvatorem nostrum (cognoscimus), est testimonium Iohannis, p. 121. quo probatur, anno XV* Tiberii tempus trium annorum praedicationis domini nostri coepisse. De his vero temporibus etiam Iosephus scripsit, die Pentecostis tumultum et magnum motum inter sacerdotes fuisse et tum vocem validam ex templo interiore auditam esse,			

1) ܒܗܘܦܘܡܢܡܛܐ. 2) ܡܢ ܒܬܐ ܣܓܝܐܐ ܢܦܠܘ ap. Hier. in urbe Nicaea aedes plurimae conciderunt.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Omittuntur quae scripta sunt p. 121 lin. 10 usque ad p. 122 lin. 9.	quae dixerit: migremus ab hoc loco. Ac praeterea scripsit Iosephus: quum Pilatus procurator fuerit hoc tempore, imaginem Caesaris posuit noctu in templo, quod fieri non licuit, et (ita) magnam tumultus et seditionis materiam praebuit Iudaeis; ⟨et partes priores ianuarum templi discissae sunt et multi bellis caesi resurrexerunt et multis apparuerunt⟩.			*Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν, ἅπερ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις.*
	⟨Acta de passione et iudicio domini nostri.⟩	M. 2064.		
p. 122 lin. 10.	Anno MMLXVI Abrahami erat [fames] vehemens Romae et multi homines ibidem perierunt.	APFR. 2066.	2066.	
	⟨Anno MMLXVII Manu filius Abgari regis Edessae mortuus est. Et regnavit Manu frater eius XIV annos.⟩			
p. 123.	Et anno MMLXX mortuus est Claudius rex Romanorum. Et regnavit loco eius Nero XIII annos* et VIII menses. ⟨Quum Nero imperium obtinuisset, ad multa mala inclinavit et contra timorem dei petulanter se gessit. Ut describamus qualis fuerit nequitia eius, non est nobis tempus; multa quidem enarrantur de eo accurate, ut is qui velit ex iis de amentia huius viri cognoscere possit, qui sine religione copiam magnam hominum perdidit atque ad illam profusionem sanguinis progressus est, ut ne a caede quidem familiarium suorum et propinquorum abhorreret. Nam matrem suam et fratres suos et uxores suas et multos e stirpe sua perdidit eosque tamquam osores et inimicos suppliciis omnis generis interfecit.⟩	H. 2070.	2070.	
	⟨Anno MMLXXXIV sanctus Paulus Romae martyris mortem passus est[1]), quum gladio caput eius praecideretur; eodemque anno etiam Petrus, caput apostolorum, martyris mortem obiit, quum capite adverso cruci affigeretur[2]); constanter (ambo) Christo adhaeserunt triginta quinque annos.⟩	cfr. H. 2084.	cfr. 2088.	
	⟨Anno MM[LXX]I diebus Neronis, quum Felix procurator Iudaeae esset, Iosephus			⟨Euseb. H. E. II, 20, 1 squ. *Κατὰ δὲ Νέρωνα Φήλικος τῆς Ἰουδαίας ἐπι-*

1) ܐܣܗܕ. 2) ܐܙܕܩܦ ܥܠ ܪܫܗ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
rursus de dissensionibus et tumultibus enarrat, quibus sacerdotes inter se pugnabant et refert ita in historia sua: exarsit discordia magnorum sacerdotum contra p. 124. sacerdotes* et contra principes Ierusalem: et unusquisque eorum elegit sibi turbam dissidentium et tumultuantium et erat princeps illorum. Ac quum hoc modo alter alteri infestus esset, invicem sibi mala verba dixerunt et coniecerunt lapides; et nemo aderat inter illos qui (eos) prohiberet, nec vir qui in urbe magno numero habebatur[1]) nec dux ei[2]) erat. His quoque temporibus Hierosolymae species latronum exstitit, qui interdiu media in urbe eos interficiebant, quibus offendebant. Praecipue vero diebus solemnibus illi sese turbis hominum immiscuerunt abscondentes gladios sub vestibus suis, et illis homines notos transfigentes; et simulac hi (vulnerati) ceciderunt, statim et illi ipsi inter eos homines adstabant, qui interfectos deplorabant; et propter [hanc] simulatio[nem] ignoti manserunt. Primum Ionathan summus sacerdos interfectus est et post eum multi quotidie interfecti sunt. Timor vero perpetuus erat malum peius quam calamitas ipsa et sicut in bello quisque mortem exspectabat.〉			*τροπεύοντος αὐτοῖς ῥήμασιν αὖϑις ὁ Ἰώσηπος τὴν εἰς ἀλλήλους τῶν ἱερέων στάσιν ὡδέ πως ἐν εἰκοστῷ* (XX, 8, 8) *τῆς ἀρχαιολογίας γράφει· ἐξάπτεται δὲ καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι στάσις πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς πρώτους τοῦ πλήϑους τῶν Ἱεροσολύμων, ἕκαστός τε αὐτῶν, στῖφος ἀνϑρώπων τῶν ϑρασυτάτων καὶ νεωτεριστῶν ἑαυτῷ ποιήσας, ἡγεμὼν ἦν. καὶ συρράσσοντες ἐκακολόγουν τε ἀλλήλους καὶ λίϑοις ἔβαλλον. ὁ δ' ἐπιπλήξων ἦν οὐδὲ εἷς, ἀλλ' ὡς ἐν ἀπροστατεύτῳ πόλει ταῦτ' ἐπράσσετο μετ' ἐξουσίας…* 4. *πάλιν δὲ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐν Ἱεροσολύμοις ὑποφυῆναι λῃστῶν τι εἶδος ἱστορεῖ, οἳ μεϑ' ἡμέραν, ὥς φησι, καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐφόνευον τοὺς συναντῶντας.* 5. *μάλιστα γὰρ ἐν ταῖς ἑορταῖς μιγνυμένους τῷ πλήϑει, καὶ ταῖς ἐσϑῆσιν ὑποκρύπτοντας μικρὰ ξιφίδια, τούτοις νύττειν τοὺς διαφόρους. ἔπειτα πεσόντων μέρος γίνεσϑαι τῶν ἐπαγανακτούντων αὐτοὺς τοὺς πεφονευκότας. διὸ καὶ παντάπασιν ὑπ' ἀξιοπιστίας ἀνευρέτους γενέσϑαι. πρῶτον μὲν οὖν ὑπ' αὐτῶν Ἰωνάϑην τὸν ἀρχιερέα κατασφαγῆναι, μετὰ δ' αὐτὸν καϑ' ἡμέραν ἀναιρεῖσϑαι πολλούς, καὶ τῶν συμφορῶν τὸν φόβον εἶναι χαλεπώτερον, ἑκάστου καϑάπερ ἐν πολέμῳ καϑ' ὥραν τὸν ϑάνατον προσδεχομένου.*〉
Anno MMLXXII Iudaei sediti[onem] Caesareae concitaverunt et multi ab illis perierunt.	H. 2071.	2069.	Sync. 632, 19. *Ἰουδαίων στάσις γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτωνος καὶ πολλοὶ διεφϑάρησαν ἐπὶ αὐτοῦ.*
Anno MMLXXV Felix e Iudaea revocatus est ac venit Festus procurator in locum eius.	H. 2072.	2070.	Sync. 636, 16. *Φῆστος διάδοχος Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφϑη.*
〈Et anno MMLXXVI Paulus vinctus primo Romam missus est.〉			
Anno MMLXXVII Iacobus sanctus frater domini nostri martyris mortem passus est, qui erat primus episcopus p. 125. ecclesiae Hierosolymitanae. *〈Iudaei	PFR. 2077. M. 2076.	2077.	〈Euseb. H. E. II, 23. *Ἰουδαῖοί γε μὴν*

1) ܘܪܡܐ ܠܡܢܝܢܐ. 2) sc. urbi.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

enim, quum Paulus ad Caesarem provocar[et][1]) et a Festo Romam mitteretur, hac re ex suo consilio insidiarum deiecti sunt, quas contra illum conflaverant, ac se contra Iacobum fratrem domini nostri verterunt. Hic (erat) qui acceperat ab apostolis thronum episcopatus Hierosolymitani; contra hunc vero impudentia eorum haec fuit: in medium illum attulerunt et eum vexaverunt, ut fidem in Christum coram tota concione abnegaret. Is vero praeter omnium voluntatem et exspectationem egit et magna voce coram omni populo ingenue professus est, dominum nostrum Iesum Christum Dei filium esse. Et quum non possent tolerare testimonium eius, quia omnibus pius et iustus videbatur propter perfectionem vitae et sapientiam suam et timorem dei, qui in ipso erat, occasione utebantur, (quam praebebat) tempus anarchiae, quia Festus in Iudaea mortuus erat et illo tempore iis princeps non erat. Sine capite et duce erat ibidem civitatis administratio. Iacobus vero frater domini nostri, qui iustior omnibus hominibus adpellabatur, erat a (tempore) domini nostri usque adhuc dux ecclesiae Hierosolymitanae. Quum multi sint qui vocabantur Iacobus hoc tempore: de hoc constat eum fuisse sanctum inde a matris gremio nec vinum ac merum illum bibisse neque aliquid comedisse, in quo
p. 126. spiritus (vivus) inerat.* Neque novacula ivit super caput eius neque oleo se unxit, nec balneo usus est. Huic soli licuit intrare in sanctissimum (templi); neque etiam lana sed sindone vestitus erat et solus in templum intrabat; inveniebant eum genibus procumbentem et remissionem (peccatorum) pro populo petentem, donec genua eius dura fierent sicut (genua) cameli, quia constanter precabatur et deum adorabat et re-

Eusebius

τοῦ Παύλου Καίσαρα ἐπικαλεσαμένου, ἐπί τε τὴν Ῥωμαίων πόλιν ὑπὸ Φήστου παραπεμφθέντος, τῆς ἐλπίδος καθ' ἣν ἐξήρτυον αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀποπεσόντες, ἐπὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ κυρίου τρέπονται ἀδελφὸν, ᾧ πρὸς τῶν ἀποστόλων ὁ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγκεχείριστο θρόνος. τοιαῦτα δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κατὰ τούτου τολμᾶται. 2. εἰς μέσον αὐτὸν ἀγαγόντες ἄρνησιν τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως ἐπὶ παντὸς ἐξήτουν τοῦ λαοῦ. τοῦ δὲ παρὰ τὴν ἁπάντων γνώμην ἐλευθέρᾳ φωνῇ καὶ μᾶλλον ἢ προσεδόκησαν ἐπὶ τῆς πληθύος ἁπάσης παρρησιασαμένου καὶ ὁμολογήσαντος υἱὸν εἶναι τοῦ θεοῦ τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, μηκέθ' οἷοί τε τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαρτυρίαν φέρειν, τῷ καὶ δικαιότατον αὐτὸν παρὰ τοῖς πᾶσι δι' ἀκρότητα ἧς μετῄει κατὰ τὸν βίον φιλοσοφίας τε καὶ θεοσεβείας πιστεύεσθαι, κτείνουσι, καιρὸν εἰς ἐξουσίαν λαβόντες τὴν ἀναρχίαν, ὅτι δὴ τοῦ Φήστου κατ' αὐτὸ τοῦ καιροῦ ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας τελευτήσαντος ἄναρχα καὶ ἀνεπιτρόπευτα τὰ τῆς αὐτόθι διοικήσεως καθειστήκει .... 4. διαδέχεται δὲ τὴν ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἀποστόλων ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου Ἰάκωβος ὁ ὀνομασθεὶς ὑπὸ πάντων δίκαιος ἀπὸ τῶν τοῦ κυρίου χρόνων μέχρι καὶ ἡμῶν· ἐπεὶ πολλοὶ Ἰάκωβοι ἐκαλοῦντο. 5. οὗτος δὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἅγιος ἦν. οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἔπιεν, οὐδὲ ἔμψυχον ἔφαγε, ξυρὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀνέβη, ἔλαιον οὐκ ἠλείψατο, καὶ βαλανείῳ οὐκ ἐχρήσατο. 6. τούτῳ μόνῳ ἐξῆν εἰς τὰ ἅγια εἰσιέναι. οὐδὲ γὰρ ἐρεοῦν ἐφόρει, ἀλλὰ σινδόνας. καὶ μόνος εἰσήρχετο εἰς τὸν ναὸν, ηὑρίσκετό τε κείμενος ἐπὶ τοῖς γόνασι, καὶ αἰτούμενος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἄφεσιν, ὡς ἀπεσκληκέναι τὰ γόνατα αὐτοῦ δίκην καμήλου, διὰ τὸ ἀεὶ κάμπτειν προσ-

---

1) ܗܘ ܕܒܩܠܘܗܝ ܩܣܪ.

Dionysius

missionem pro populo quaerebat. Et propter abundantiam iustitiae suae vocabatur iustus et murus populi[1]) et iustitiam ei quasi profeticam attribuebant. Quidam vero e septem haeresibus, quae apud Iudaeos erant, quaerebant ex eo quaenam esset porta Iesu. Hic vero illis respondit: eum esse salvatorem. Nonnulli vero ex illis credunt Iesum esse Christum; hae vero haereses, quas antea memoravimus, non (ita) credunt; neque etiam (illi credunt), eum a mortuis resurrexisse neque eum venturum esse, ut cuique secundum opera retribuat. Illi vero qui credebant, propter Iacobum hoc credebant. Quum vero multi e populi principibus crederent; tumultus Iudaeorum et scribarum et Pharisaeorum (exortus est) et dicebant: omnem populum, ut Iesum Christum exspectaret, coactum iri. Et concurrerunt et Iacobo dixerunt: petimus abs te ut populum retineas, qui aberravit ad Iesum quasi sit Christus. Petimus abs te, ut de Iesu omnium illorum animos sedes, qui venerunt ad
p. 187. diem* paschae. Tibi enim omnes obtemperabunt, nam tibi nos et omnis populus testamur, te esse iustum neque te hominum personam respicere. Tu ergo hanc concionem placabis, ne de Iesu aberrent. Nam omnis populus et nos obtemperamus tibi. Ita igitur in templi tecto consistas, ut e superiore loco conspici possis et omnia verba tua ab omni populo exaudiri possint. Nam propter pascha omnes stirpes (Israelis) cum gentibus (ethnicis) convenerunt. Et eduxerunt eum in tectum templi scribae et pharisaei: et clamaverunt et dixerunt ei: iuste, tibi omnes obtemperamus; nam populus aberrat ad Iesum qui cruci affixus est, dic nobis quaenam sit porta Iesu? Et respondit voce magna et dixit: quid quaeritis ex me

1) ܫܘܪܗ ܕܥܡܐ.

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

κυνοῦντα τῷ θεῷ τὰ γόνατα καὶ αἰτεῖσθαι ἄφεσιν τῷ λαῷ. 7. διά γέ τοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐκαλεῖτο δίκαιος καὶ ὠβλίας, ὅ ἐστιν Ἑλληνιστὶ περιοχὴ τοῦ λαοῦ καὶ δικαιοσύνη, ὡς οἱ προφῆται δηλοῦσι περὶ αὐτοῦ. 8. τινὲς οὖν τῶν ἑπτὰ αἱρέσεων τῶν ἐν τῷ λαῷ, τῶν προγεγραμμένων μοι ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, ἐπυνθάνοντο αὐτοῦ, τίς ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἔλεγε τοῦτον εἶναι τὸν σωτῆρα. 9. ἐξ ὧν τινες ἐπίστευσαν, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός. αἱ δὲ αἱρέσεις αἱ προειρημέναι οὐκ ἐπίστευον οὔτε ἀνάστασιν οὔτε ἐρχόμενον ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὅσοι δὲ καὶ ἐπίστευσαν, διὰ Ἰάκωβον. 10. πολλῶν οὖν καὶ τῶν ἀρχόντων πιστευόντων ἦν θόρυβος τῶν Ἰουδαίων καὶ γραμματέων καὶ Φαρισαίων λεγόντων, ὅτι κινδυνεύει πᾶς ὁ λαὸς Ἰησοῦν τὸν Χριστὸν προσδοκᾶν. ἔλεγον οὖν συνελθόντες τῷ Ἰακώβῳ· παρακαλοῦμέν σε, ἐπίσχες τὸν λαόν, ἐπεὶ ἐπλανήθη εἰς Ἰησοῦν, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ Χριστοῦ. παρακαλοῦμέν σε πεῖσαι πάντας τοὺς ἐλθόντας εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα περὶ Ἰησοῦ. σοὶ γὰρ πάντες πειθόμεθα. ἡμεῖς γὰρ μαρτυροῦμέν σοι καὶ πᾶς ὁ λαός, ὅτι δίκαιος εἶ καὶ ὅτι πρόσωπον οὐ λαμβάνεις. 11. πεῖσον οὖν σὺ τὸν λαὸν περὶ Ἰησοῦ μὴ πλανᾶσθαι. καὶ γὰρ πᾶς ὁ λαὸς καὶ πάντες πειθόμεθά σοι. στῆθι οὖν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, ἵνα ἄνωθεν ᾖς ἐπιφανὴς καὶ ᾖ εὐάκουστά σου τὰ ῥήματα παντὶ τῷ λαῷ. διὰ γὰρ τὸ πάσχα συνεληλύθασι πᾶσαι αἱ φυλαὶ μετὰ καὶ τῶν ἐθνῶν. 12. ἔστησαν οὖν οἱ προειρημένοι γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τὸν Ἰάκωβον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ναοῦ, καὶ ἔκραξαν αὐτῷ καὶ εἶπαν, δίκαιε, ᾧ πάντες πείθεσθαι ὀφείλομεν, ἐπεὶ ὁ λαὸς πλανᾶται ὀπίσω Ἰησοῦ τοῦ σταυρωθέντος, ἀπάγγειλον ἡμῖν τίς ἡ θύρα

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

de filio hominis? Hic quidem sedet ad dextram magnae potentiae et paratus est, ut veniat in nubibus coeli. Et quum multi confirmarentur et praedicarent testimonium Iacobi et dicerent: Hosianna filio David: tunc denuo illi scribae et pharisaei inter se loquuti sunt: male egimus, quod Iesu tale testimonium tribui passi sumus, sed ascendamus et deiciamus illum, ut timeant nec credant. Et vociferati sunt et dixerunt: o! o! iustus aberravit. Et impleverunt quod scriptum est: ....[1]) quod non convenit nobis; propter hoc opus manuum suarum comedent. Ascenderunt igitur*
p. 128. et deiecerunt iustum et dixerunt inter se: lapidibus obruamus iustum Iacobum. Et coeperunt lapides in eum conjicere, quia non mortuus conciderat. Sed ille convertit se et in genua procubuit et dixit: peto abs te, o domine Deus, ignoscas illis, nesciunt enim quod faciunt. Et hoc modo lapidibus occiderunt eum. Unus ex sacerdotibus e filiis Rechab filii Rechabim, qui erat ex illis de quibus Ieremia profeta testimonium protulerat[2]), vociferatus est et dixit: cessate, quid facturi estis? Iustus preces pro vobis protulit. Et unus ex illis, fullo, arripuit lignum, quo vestes comprimere consuevit, et illud in capite iusti confregit et (hic) hoc modo mortem martyris obiit. Et sepeliverunt eum in loco illo prope templum. Erat vero post illum episcopus Hierosolymae Simeon filius Cleophae[3]) frater Iosephi, sponsi Mariae, et pater Iacobi. Hic Simeon, qui Simon[4]) vocabatur erat dux Hierosolymae post Iacobum filium patrui sui.〉

Et anno MMLXXVIII sanctus Marcus episcopus Alexandriae mortuus est et locum eius occupavit Aninus[5]).

Et anno MMLXXX erat tremor magnus et (terrae) motus, quo in terra Asiae tres

τοῦ Ἰησοῦ. 13. καὶ ἀπεκρίνατο φωνῇ μεγάλῃ, τί με ἐπερωτᾶτε περὶ Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου; καὶ αὐτὸς κάθηται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 14. καὶ πολλῶν πληροφορηθέντων καὶ δοξαζόντων ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Ἰακώβου, καὶ λεγόντων ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ τότε πάλιν οἱ αὐτοὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, κακῶς ἐποιήσαμεν τοιαύτην μαρτυρίαν παρασχόντες τῷ Ἰησοῦ. ἀλλὰ ἀναβάντες καταβάλωμεν αὐτὸν, ἵνα φοβηθέντες μὴ πιστεύσωσιν αὐτῷ. 15. καὶ ἔκραξαν λέγοντες, ὢ ὤ, καὶ ὁ δίκαιος ἐπλανήθη. καὶ ἐπλήρωσαν τὴν γραφὴν τὴν ἐν τῷ Ἡσαΐᾳ γεγραμμένην· ἄρωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. 16. ἀναβάντες οὖν κατέβαλον τὸν δίκαιον, καὶ ἔλεγον ἀλλήλοις, λιθάσωμεν Ἰάκωβον τὸν δίκαιον. καὶ ἤρξαντο λιθάζειν αὐτὸν, ἐπεὶ καταβληθεὶς οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ στραφεὶς ἔθηκε τὰ γόνατα λέγων, παρακαλῶ, κύριε θεὲ πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν. 17. οὕτω δὲ καταλιθοβολούντων αὐτὸν εἷς τῶν ἱερέων τῶν υἱῶν Ῥηχὰβ υἱοῦ Ῥαχαβεὶμ τῶν μαρτυρουμένων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἔκραζε λέγων, παύσασθε· τί ποιεῖτε; εὔχεται ὑπὲρ ὑμῶν ὁ δίκαιος. 18. καὶ λαβών τις ἀπ' αὐτῶν εἷς τῶν γναφέων τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἀπεπίεζε τὰ ἱμάτια, ἤνεγκε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ δικαίου. καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐπὶ τῷ τόπῳ παρὰ τῷ ναῷ.〉

a. Hieron.: H. 2080. — a. vers. Arm.: 2079.

Sync. 636, 13. Ἐμπρησμοὶ γεγόνασι πολλοὶ ἐν Ῥώμῃ, πόλεις τε τῆς Ἀσίας

1) hoc loco desunt verba Euseb. hist. eccl. II, 23, 15 ἄρωμεν τὸν δίκαιον. 2) cf. Ier. c. 35. 3) ܩܠܘܦܐ. 4) ܫܡܥܘܢ et ܣܡܘܢ. 5) ܐܢܝܢܘܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
urbes Laodicea et Hierapolis et Colossae conciderunt. ⟨Hoc tempore populus Iudaeorum seditionem movit. Iosephus quoque enarrat mala, quae populum Iudaeorum invaserunt, referens verbis p. 129. suis cum aliis* multis, multos ab illis, qui magni aestimabantur inter Iudaeos, Hierosolymae virgis caesos et a Floro capite inverso[1]) cruci affixos esse. Hic (tum) erat Iudaeae procurator, quum initium belli oreretur anno decimo altero imperii Neronis. Et in tota Syria seditio, quam Iudaei fecerunt, vehementi commotione[2]) filios populi agitavit, quia omnibus locis incolae urbium sine clementia sicut in bello interficiebantur; ac vidit aliquis urbes mortuorum cadaveribus refertas, quae non sepulta sed ad unum omnia iuvenum senum mulierum coniecta erant, ita ut adeo facies personarum agnosci non posset. Et tota eparchia[3]) plena erat miseriarum quae enarrari non possunt. Gravior vero erat comminatio rerum terribilium (propter) impudentiam (hominum), quae in dies augebatur. Haec dixit (auctor) verbis Iosephi; haec Iudaeis acciderunt.⟩			*κατέπεσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις καὶ Κολοσσαί.* ⟨Euseb. H. E. II, XXVI. *Αὖθις δ' ὁ Ἰώσηπος πλεῖστα ὅσα περὶ τῆς τὸ πᾶν Ἰουδαίων ἔθνος καταλαβούσης διελθὼν συμφορᾶς δηλοῖ κατὰ λέξιν, ἐπὶ πλείστοις ἄλλοις μυρίους ὅσους τῶν παρὰ Ἰουδαίοις τετιμημένων μάστιξιν αἰκισθέντας ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερουσαλὴμ ἀνασταυρωθῆναι ὑπὸ Φλώρου. τοῦτον δὲ εἶναι τῆς Ἰουδαίας ἐπίτροπον, ὁπηνίκα τὴν ἀρχὴν ἀναρριπισθῆναι τοῦ πολέμου, ἔτους δωδεκάτου τῆς Νέρωνος ἡγεμονίας συνέβη.* 2. *εἶτα δὲ καὶ καθ' ὅλην τὴν Συρίαν ἐπὶ τῇ τῶν Ἰουδαίων ἀποστάσει δεινήν φησι κατειληφέναι ταραχὴν, πανταχόσε τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους πρὸς τῶν κατὰ πόλιν ἐνοίκων ὡσὰν πολεμίων ἀνηλεῶς πορθουμένων, ὥστε ὁρᾶν τὰς πόλεις μεστὰς ἀτάφων σωμάτων, καὶ νεκροὺς ἅμα νηπίοις γέροντας ἐρριμμένους, γύναιά τε μηδὲ τῆς ἐπ' αἰδοῖ σκέπης μετειληφότα, καὶ πᾶσαν μὲν τὴν ἐπαρχίαν μεστὴν ἀδιηγήτων συμφορῶν, μείζονα δὲ τῶν ἑκάστοτε τολμωμένων τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπειλουμένοις ἀνάτασιν. ταῦτα κατὰ λέξιν ὁ Ἰώσηπος. καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἰουδαίους ἐν τούτοις ἦν.*⟩
⟨Anno MMLXXXI Manu rex Edessae mortuus est et Abgar filius Manu regnum obtinuit per XX annos.⟩	H. 2081.	2080.	
Anno MMLXXXII Nero omnes Romanorum proceres interfecit ⟨propter testimonium Messiae. Interfecit vero quoque uxorem suam et tres filias suas et cum illis filios suos⟩.			⟨Sync. 643, 21. *μιαιφονίαι τῆς τε μητρὸς Ἀγριππίνης καὶ Ὀκταβίας καὶ τῆς οἰκείας γαμετῆς, ἀδελφοῦ τε γνησίου καὶ θείου πρὸς πατρὸς καὶ ἄλλων πολλῶν συγγενῶν καὶ τῶν ἐν γερουσίᾳ. ἐπὶ πᾶσι δ' αὐτοῦ τοῖς ἀτυχήμασι καὶ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο διωγμὸν, ἡνίκα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θειότατοι ἀπόστολοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες κατεστέφθησαν ἀγῶνι.*⟩
Anno MMLXXXIII Paulus et Petrus Romae mortem martyris passi sunt.	H. 2084.	2083.	
⟨Anno MMLXXXIV coepit in Neronem ira dei venire;⟩ eodemque anno populus p. 130. Iudaeorum defecit* et venit super illos	H. 2084.	2084.	Sync. 637, 3. *Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Γεστίου Φλώρου διὰ πλεο-*

1) ܒܪܫ ܗܦܝܟܝܢ. 2) ܕܙܘܥܐ ܡܪܝܪܐ. 3) ܐܦܪܟܝܘܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Vespasianus[1]) dux exercitus Romani cum magnis copiis et castra posuit ad Ierusalem; et quum eam (urbem) obsiderent coepit Neroni accidere undique mala opinio et sibi ipsi mortem conscivit.			νεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὓς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν ἐξέπεμψε στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀνακτησάμενον. (Dindorf. ἀγανακτησόμενος. B.) cfr. 643, 11.
Anno MMLXXXV Galba et Otho[2]) regnum obtinuerunt; (milites) exercitus vero Romanorum, qui ad Ierusalem (castra posuerat), Vespasianum regem creaverunt. Is reliquit Titum filium suum et ipse profectus est ut regnum occuparet.	H. 2084.	2084.	Chr. P. 450, 4. Φλάβιος Ἰώσηππος συγγραφεύς, στρατηγήσας ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναιρεῖσθαι, θεσπίζει Οὐεσπασιανῷ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐεσπασιανοῦ βασιλείας. cfr. Sync. 643, 11.
Anno MMLXXXVI Galba et Otho interfecti sunt et Vespasianus rex factus est. ⟨Dixit enim Iosephus scriptor: vaticinium fuisse,[3]) eum in vita persistiturum esse donec Hierosolyma dirueretur.⟩ ⟨Postquam Nero regnum obtinuit (praeterierunt) XIII anni et dimidius annus, post Galbam et Othonem I et dimidius annus. Et Vespasianum, quum bello Iudaico in Iudaea ipsa vicisset, exercitus Romanorum, qui his locis erat, extulit ut sit rex autocrator; et statim ille bellum Iudaicum Tito filio suo (gerendum) commendavit, ipse vero Romam abiit. Post discessum salvatoris nostri Iudaei, qua erant impudentia, multas insidias contra apostolos conflaverunt. Et primo interfecerunt Stephanum lapidibus, tum post illum priorem filiorum Zebedaei Iacobum trucidaverunt, tum contra Iacobum fratrem domini nostri et reliquos apostolos multa (mala) p. 131. consilia struxerunt, velut mortem* (illis paraverunt) et eos ex terra Iudaea expulerunt. Illi vero, qui a domino nostro ad gentium terras[4]) missi sunt, ut evangelium nomine eius annuntiarent, atque populus ecclesiae Hierosolymitanae quasi revelatione quadam per praeclaros inter eos viros ante bellum iussi sunt discedere ex illa urbe, et ire et in Peraea[5]) habitare in urbe, quae vocabatur Pella,	H. 2084.	2084.	⟨Euseb. H. E. III, 5. Μετὰ Νέρωνα δέκα πρὸς τρισὶν ἔτεσι τὴν ἀρχὴν ἐπικρατήσαντα τῶν ἀμφὶ Γάλβαν καὶ Ὄθωνα ἐνιαυτὸν ἐπὶ μησὶν ἓξ διαγενομένων Οὐεσπασιανός, ταῖς κατὰ Ἰουδαίων παρατάξεσι λαμπρυνόμενος, βασιλεὺς ἐπ' αὐτῆς ἀναδείκνυται τῆς Ἰουδαίας, αὐτοκράτωρ πρὸς τῶν αὐτόθι στρατοπέδων ἀναγορευθείς. τὴν ἐπὶ Ῥώμης οὖν αὐτίκα στειλάμενος Τίτῳ τῷ παιδὶ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίζει πόλεμον. 2. μετά γε μὴν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἀνάληψιν Ἰουδαίων πρὸς τῷ κατ' αὐτοῦ τολμήματι ἤδη καὶ κατὰ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ πλείστας ὅσας ἐπιβουλὰς μεμηχανημένων, πρῶτον τε Στεφάνου λίθοις ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρημένου, εἶτα δὲ μετ' αὐτὸν Ἰακώβου, ὃς ἦν Ζεβεδαίου μὲν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Ἰωάννου τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθέντος, ἐπὶ πᾶσί τε Ἰακώβου . . . ., τῶν τε λοιπῶν ἀποστόλων μυρία εἰς θάνατον ἐπιβουλευομένων, καὶ τῆς μὲν Ἰουδαίας γῆς ἀπεληλαμένων, ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ κηρύγματος διδασκαλίᾳ τὴν εἰς σύμπαντα τὰ ἔθνη στειλαμένων πορείαν σὺν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ φήσαντος αὐτοῖς „πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα

1) ܐܣܦܣܝܢܘܣ. 2) ܐܘܬܘܢ. 3) ܡܘܬܐ. 4) ܠܟܠܗ ܥ̈ܡܡܐ. 5) ܒܥܒܪܐ.

Dionysius

ut, quum numerus eorum qui in Christum crederent Hierosolymae completus esset, iudicium vindictae divinae super illam urbem veniret: scilicet super urbem quae erat caput regni Iudaeorum et super terram Iudaeam et super quemlibet, qui saevivit contra Christum et apostolos eius, ita ut deleret omnem progeniem malam ex hac regione. Illa enim mala inciderunt [in omnem populum in tota] (illa) regione, ita ut incolae Iudaeae suppliciis gravissimis prae ceteris cruciarentur et quam plurimi simul gladio et fame et multis plagis mortiferis conciderent. Et expugnatio erat multarum Iudaeae urbium, sed illi vehementissima mala viderunt qui Hierosolymae erant, qui ad refugium quaerendum illuc confugerant quippe in urbem firmissimam. Et modus totius belli et omne quod accidit in eo singillatim, ita ut in eius fine exsisteret signum caedis et vastationis, (tali modi evenit), uti dictum est per profetam de templo celeberrimo, quod
p. 132. fuisset dei* in antiquo tempore, tum vero igni incensum dirueretur. Qui vult haec discere, accurate e Iosephi historia quam ille scripsit, quaerat et discat. Nam Iosephus ille enarrat, homines ex tota Iudaea Paschae diebus confluxisse et quasi in domum captivorum eos intrasse et Hierosolymae [inclusos] fuisse circiter trecentas myriades hominum. Nec nostrum est haec enarrare. Iusta vero erat (poena), qua illis diebus illi, qui congregati saevierant in salvatorem et in eum, qui omnia bona opera Messiae filii dei fecerat, ibidem vinciebantur quasi in domo captivorum et interitum a iudicio iusto dei accipiebant.

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

τὰ ἔθνη ἐν τῷ ὀνόματί μου“. 3. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας κατά τινα χρησμὸν τοῖς αὐτόθι δοκίμοις δι᾿ ἀποκαλύψεως δοθέντα πρὸ τοῦ πολέμου μεταναστῆναι τῆς πόλεως καί τινα τῆς Περαίας πόλιν οἰκεῖν κεκελευσμένου, Πέλλαν αὐτὴν ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ τῶν εἰς Χριστὸν πεπιστευκότων ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ μετῳκισμένων, ὡσὰν παντελῶς ἐπιλελοιπότων ἁγίων ἀνδρῶν αὐτήν τε τὴν Ἰουδαίων βασιλικὴν μητρόπολιν καὶ σύμπασαν τὴν Ἰουδαίαν γῆν, ἡ ἐκ θεοῦ δίκη λοιπὸν αὐτοὺς ἅτε τοσαῦτα εἴς τε τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ παρηνομηκότας μετῄει, τῶν ἀσεβῶν ἄρδην τὴν γενεὰν αὐτὴν ἐκείνην ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσα.* 4. *ὅσα μὲν οὖν τηνικάδε κατὰ πάντα τόπον ὅλῳ τῷ ἔθνει συνερρύη κακὰ, ὅπως τε αὖ μάλιστα οἱ τῆς Ἰουδαίας οἰκήτορες εἰς ἔσχατον περιηλάθησαν συμφορῶν, ὁπόσαι τε μυριάδες ἡβηδὸν γυναιξὶν ἅμα καὶ παισὶ ξίφει καὶ λιμῷ καὶ μυρίοις ἄλλοις εἴδεσι περιπεπτώκασι θανάτου, πόλεών τε Ἰουδαϊκῶν ὅσαι τε καὶ οἷαι γεγόνασι πολιορκίαι, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα οἱ ἐπ᾿ αὐτὴν Ἱερουσαλὴμ ὡσὰν ἐπὶ μητρόπολιν ὀχυρωτάτην καταπεφευγότες δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν ἑωράκασι, τοῦ τε παντὸς πολέμου τὸν τρόπον, καὶ τῶν ἐν τούτῳ γεγενημένων ἐν μέρει ἕκαστα, καὶ ὡς ἐπὶ τέλει τὸ πρὸς τῶν προφητῶν ἀνηγορευμένον βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν αὐτῷ κατέστη τῷ πάλαι τοῦ θεοῦ περιβοήτῳ νεῷ, παντελῆ φθορὰν καὶ ἀφανισμὸν ἔσχατον τὸν διὰ πυρὸς ὑπομείναντι, πάρεστιν ὅτῳ φίλον ἐπ᾿ ἀκριβὲς ἐκ τῆς τῷ Ἰωσήπῳ γραφείσης ἀναλέξασθαι ἱστορίας.* 5. *ὡς δὲ αὐτὸς οὗτος τῶν ἀθροισθέντων ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἁπάσης ἐν ἡμέραις τῆς τοῦ Πάσχα ἑορτῆς ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ ῥήμασιν αὐτοῖς ἀποκλεισθῆναι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀμφὶ τριακοσίας μυριάδας τὸ πλῆθος ἱστορεῖ, ἀναγκαῖον ὑποσημήνασθαι.* 6. *χρῆν γοῦν, ἐν αἷς ἡμέ-*

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
p. 132 lin. 9 usque ad p. 146 lin. 17.	⟨Historia expugnationis Hierosolymae secundum Iosephum.⟩			ραις τὸν πάντων σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τὸν Χριστὸν τοῦ ϑεοῦ τὰ κατὰ τὸ πάϑος διατέϑεινται, ταῖς αὐταῖς ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ κατακλεισϑέντας τὸν μετελϑόντα αὐτοὺς ὄλεϑρον πρὸς τῆς ϑείας δίκης καταδέξασϑαι.⟩
p. 146 lin. 18. p. 147.	Consummatum est vero totum tempus usque ad alterum annum Vespasiani; et (tunc) altera Hierosolymae deletio erat XV anno* Tiberii et ab initio evangelii salvatoris nostri erant XL anni; ab inclusione quae diebus Antiochi erat, erant CCXXXVIII anni. Ab altero anno Darii templum Hierosolymitanum altera vice diebus illis exstructum est et erant ab illo DXC anni. A priore templi aedificatione quae erat diebus Salomonis, usque ad alteram deletionem, quae erat tempore Vespasiani, sunt anni MCIII. ⟨Ab Alexandro Macedoniae rege sunt anni CCCLXXXI.⟩ ⟨Ab Abrahamo sunt MMLXXXVII anni.⟩	H. 2086. H. XLII. H. CCXXXVIII. H. DXC. H. MCII.	2086. 42. 238. 590. 1103.	Chr. P. 463, 7. συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ β′ ἔτος Οὐεσπασιανοῦ καὶ τὴν ὑστάτην ἅλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν ιε′ ἔτους καὶ αὐτοῦ Τιβερίου Καίσαρος καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς εἰς ἔτη μβ′, ἀπὸ δὲ ϛ′ ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καϑ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναός, ἤγουν ἀπὸ β′ καὶ αὐτοῦ ξγ′ ὀλυμπιάδος ἐπὶ τὸ παρὸν δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ εἰς ἔτη φϙζ′, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης εἰς ἔτη ͵αργ′.
	Anno MMXC Abrahami episcopatum Romanum sanctus Linus occupavit eumque per annos XII obtinuit.	H. 2084.	2082.	Sync. 645, 10. τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας α′ ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν Κορυφαῖον Λίνος ἔτη ιη′.
	Anno MMXCII vehemens (terrae) motus fuit in Cypro insula et tres urbes in ea conciderunt.	H. 2093. FR. 2092.	2092.	Sync. 647, 11. Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπτώϑησαν.
	Anno MMXCIV Vespasianus rex mortuus est et regnavit post eum Titus filius eius duos annos et duos menses.	H. 2094.	2094.	
p. 148.	Anno MMXCVI Titus mortuus est et post eum (regnum) obtinuit Domitianus frater eius XV annos et IV menses. ⟨Hic movit persecutionem contra Christianos* post Neronem⟩ et multos e nobilibus interfecit; atque etiam Chaldaeos et philosophos persecutus est et Roma expulit. ⟨Vetuit quoque, ne quis Christianum faceret, id est ne quis (aliquem) baptizaret.⟩	H. 2096. H. 2105. H. 2105.	2096. 2099. 2105.	Sync. 649, 18. Δομετιανὸς εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης. (Hier. in exilium mittit atque occidit.)
	Anno MMC episcopatum Romanum occupavit Abilius eumque per annos XII obtinuit.	H. 2100.	2099.	Sync. 651, 20. Ἀλεξανδρείας ⟨γ′⟩ ἐπίσκοπος Αἰμίλιος ἔτη ιβ′.
	⟨Anno MMCI Abgar filius Izatis rex Edessae factus est (et regnavit) sex annos et tres menses.⟩			

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MMCII bellum erat inter Romanos et Nasamones[1]) et Dacos et vicerunt Romani.	H. 2102. AR. 2101. M. 2103.	2101.	Sync. 650, 6. *ἐπὶ αὐτοῦ Δάκες καὶ Νασαμῶνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίοις διεφθάρησαν.*
⟨Anno MMCVI Abgar rex Edessae mortuus est; et propter amorem principatus non consenserunt de uno capite, itaque cessavit (regnum) contentionibus per duos annos. Postea vero regnum occupavit Ilur Parnataspat[2]) III annos et II menses.⟩			
Eodemque anno in ecclesia Romana surrexit sanctus Clemens. Hoc tempore	H. 2108.	2103.	Chr.P.467,2. *τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγεῖται τρίτος Κλήμης ἔτη θ'.*
praecepit rex Domitianus, ut omnes propagines vinearum ex urbe evellerentur neve in urbe propagines plantarentur.	H. 2108.	2108.	Chr.P.466,19 (=Sync.650,9). *Δομετιανὸς διετάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον μὴ φυτεύεσθαι.*
Et ipse Domitianus persecutionem contra Christianos movit et multos e filiis nobilium interfecit, multosque persecutus est et expulit.	H. 2110.	2109.	Sync.650,13. *οὗτος μετὰ Νέρωνα δεύτερος Χριστιανοὺς ἐδίωξε* 650,9. *πολλούς τε τῶν εὐπατριδῶν ἀνεῖλε.*
Habitare iussit etiam Ioannem apostolum in Patmo insula, ubi etiam apocalypsin accepit.	H. 2110.	2109.	Sync. 650, 13. *καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἄπολιν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρισεν ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖός φησιν.*
⟨Hoc quidem tempore multae sectae p. 149. ortae sunt. Primum* secta illa, quae vocabatur (secta) Ebionitarum. Modo exiguo et vili de Christo disserebant, hominis filius enim simplex (ab iis habebatur); cogitaverunt de illo, eum iustum factum esse educatione tantum per consuetudinem magistrorum; genitum esse illum e coitu viri et Mariae. Et dicunt opera legis necessaria esse nec credunt se fide vitam (aeternam) acquirere posse. Sed etiam alii sunt, qui eodem nomine Ebionitae vocentur propter insaniam suam magnam, (qua) non negant quidem eum a virgine et spiritu sancto genitum esse, sed confitentur sicut illi ab initio eum verbum dei et sapientiam fuisse; et, illis prioribus impietate sua (aequales), consuetudines (illorum) servare studuerunt. Epistolas enim Pauli penitus reprobant et vocant eum legis violatorem. — Evangelio autem Hebrae-			⟨Euseb. H. E. III, 27. 1. *Ἐβιωναίους τούτους οἰκείως ἐπεφήμιζον οἱ πρῶτοι, πτωχῶς καὶ ταπεινῶς τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζοντας.* 2. *λιτὸν μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ κοινὸν ἡγοῦντο κατὰ προκοπὴν ἤθους αὐτὸ μόνον ἄνθρωπον δεδικαιωμένον, ἐξ ἀνδρός τε κοινωνίας καὶ τῆς Μαρίας γεγενημένον. δεῖν δὲ πάντως αὐτοῖς νομικῆς θρησκείας, ὡς μὴ ἂν διὰ μόνης τῆς εἰς τὸν Χριστὸν πίστεως καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν βίον σωθησομένους.* 3. *ἄλλοι δὲ παρὰ τούτους τῆς αὐτῆς ὄντες προσηγορίας τὴν μὲν τῶν εἰρημένων ἔκτοπον διεδίδρασκον ἀτοπίαν, ἐκ παρθένου καὶ ἁγίου πνεύματος μὴ ἀρνούμενοι γεγονέναι τὸν κύριον, οὐ μὴν ἔθ' ὁμοίως καὶ οὗτοι προϋπάρχειν αὐτὸν, θεὸν λόγον ὄντα καὶ σοφίαν, ὁμολογοῦντες τῇ τῶν προτέρων περιετρέποντο δυσσεβείᾳ μάλιστα ὅτε καὶ τὴν σωματικὴν περὶ τὸν νόμον λατρείαν ὁμοίως ἐκείνοις περιέπειν ἐσπούδαζον.* 4. *οὗτοι*

1) ܢܐܣܡܘܢܣ. 2) ܐܠܘܪ ܦܪܢܛܣܦܛ. cf. Assemani, bibl. or. I, 421 sq.

Dionysius

orum, quod vocatur, praecipue utuntur; reliqua (evangelia) non tradunt; sabbathum vero ut illi observant et disciplinam Iudaicam; primum vero hebdomadis diem illi observant in memoriam resurrectionis salvatoris nostri. Et propter hanc opinionem, quae illis est, nomen Ebionitarum acceperunt. Ita enim pauper vocatur in lingua hebraica. Porro et alia erat (secta) quae a Cerintho nomen duxit. Hic vero Cerinthus sicut magnus apostolus visionibus in mundum doctrinam introduxit, quae plena erat praestigiarum[1]), quibus mentitus est dicens, se illas res ab angelo didicisse: scilicet
p. 150. post resurrectionem* in terra regnum Christi futurum et (homines tum) cupiditatibus corporis iterum Hierosolymae serviturος esse. Et inimicitia adversus scripturas divinas commotus in errorem delabi studens dixit per mille annos futura esse solemnia conviviorum. Et illas res, quarum cupiditate excitatus erat, videbat in somnio suo; quum corpori deditus esset cupidines amavit scilicet potus et cibi et coitus. Et ea quae desideravit assecutus est (his rebus), quae ab illis celebrabantur (nempe) solemnia et sacrificia et mactatio bestiarum. — Ille vero cum apostolo Ioanne evangelista congressus est. Quodam die enim Ioannes in balneum intravit ut se lavaret. Quum vero cognosceret Cerinthum ibi adesse, exsiluit de loco suo et ad portam profugit, quia non toleravit se esse sub tecto eodem, quo Cerinthus erat et dixit hoc: egrediamini e balneo ne super vos concidat, quia Cerinthus dei inimicus (in eo) est. — Erat vero alia haeresis quae Nicolai dicebatur. Hic quidem Nicolaus unus erat ex illis septem, qui ad curam egenorum cum Stephano eligebantur. Et erat illi uxor pulchra aspectu et post ascensionem domini nostri ab apostolis

1) ܣܕܘܬܐ.

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

δὲ τοῦ μὲν ἀποστόλου πάσας τὰς ἐπιστολὰς ἀρνητέας ἡγοῦντο εἶναι δεῖν, ἀποστάτην ἀποκαλοῦντες αὐτὸν τοῦ νόμου· εὐαγγελίῳ δὲ μόνῳ τῷ καθ' Ἑβραίους λεγομένῳ χρώμενοι τῶν λοιπῶν σμικρὸν ἐποιοῦντο λόγον. 5. καὶ τὸ μὲν σάββατον καὶ τὴν ἄλλην Ἰουδαϊκὴν ἀγωγὴν ὁμοίως ἐκείνοις παρεφύλαττον, ταῖς δ' αὖ κυριακαῖς ἡμέραις ἡμῖν τὰ παραπλήσια εἰς μνήμην τῆς τοῦ κυρίου ἀναστάσεως ἐπετέλουν. 6. ὅθεν παρὰ τὴν τοιαύτην ἐγχείρησιν τῆς τοιαύτης λελόγχασι προσηγορίας, τοῦ Ἐβιωναίων ὀνόματος, τὴν τῆς διανοίας πτωχείαν αὐτῶν ὑποφαίνοντος· ταύτῃ γὰρ ἐπίκλην ὁ πτωχὸς παρ' Ἑβραίοις ὀνομάζεται.

XXVIII, 1. κατὰ τοὺς δεδηλωμένους χρόνους ἑτέρας αἱρέσεως ἀρχηγὸν γενέσθαι Κήρινθον παρειλήφαμεν... 2. ἀλλὰ καὶ Κήρινθος ὁ δι' ἀποκαλύψεων ὡς ὑπὸ ἀποστόλου μεγάλου γεγραμμένων τερατολογίας ἡμῖν ὡς δι' ἀγγέλων αὐτῷ δεδειγμένας ψευδόμενος ἐπεισάγει λέγων μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐπίγειον εἶναι τὸ βασίλειον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάλιν ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν σάρκα πολιτευομένην δουλεύειν. καὶ ἐχθρὸς ὑπάρχων ταῖς γραφαῖς τοῦ θεοῦ ἀριθμὸν χιλιονταετίας ἐν γάμῳ ἑορτῆς, θέλων πλανᾶν, λέγει γίνεσθαι. 5. καὶ ὧν αὐτὸς ὠρέγετο φιλοσώματος ὢν καὶ πάνυ σαρκικὸς, ἐν τούτοις ὀνειροπολεῖν ἔσεσθαι, γαστρὸς καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα πλησμοναῖς, τουτέστι σιτίοις καὶ ποτοῖς καὶ γάμοις, καὶ δι' ὧν εὐφημότερον ταῦτα ᾠήθη ποριεῖσθαι, ἑορταῖς καὶ θυσίαις καὶ ἱερείων σφαγαῖς. 6.... Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον εἰσελθεῖν ποτε ἐν βαλανείῳ ὥστε λούσασθαι, γνόντα δὲ ἔνδον ὄντα τὸν Κήρινθον ἀποπηδῆσαί τε τοῦ τόπου καὶ ἐκφυγεῖν θυράζε, μηδ' ὑπομείναντα τὴν αὐτὴν αὐτῷ ὑποδῦναι στέγην, ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ παραινέσαι φήσαντα, „φύγωμεν,

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
p. 151. illi exprobrabatur* quod zelotypus esset. Tum ille eam in medium produxit et ei permisit, ut cui vellet se daret. Nam id quod de simplicitate (naturali) cupidinis dictum est, hi errantes secundum eorum libidinem peragunt et dicunt: de hac re praescripsisse (scripturam), ut iustus det corpori suo requiem suam; itaque dominatum illi praebent, quia est in debito Christi; cum nemo possit servire duobus dominis scilicet servire domino nostro et mulieri, hi quidem e contrario agunt scortantes sine pudore. Omnes, qui huius sectae asseclae nominantur, docent nos de illo Nicolao, eum ab illo die et porro vitam suam in puritate egisse et filium ac filias eius in virginitate senuisse.⟩			*μὴ καὶ τὸ βαλανεῖον συμπέσῃ, ἔνδον ὄντος Κηρίνθου τοῦ τῆς ἀληθείας ἐχθροῦ*". XXIX 1. *Ἐπὶ τούτῳ δῆτα καὶ ἡ λεγομένη τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις ἐπὶ σμικρότατον συνέστη χρόνον, ἧς δὴ καὶ ἡ τοῦ Ἰωάννου Ἀποκάλυψις μνημονεύει. οὗτοι Νικόλαον ἕνα τῶν ἀμφὶ τὸν Στέφανον διακόνων πρὸς τῶν ἀποστόλων ἐπὶ τῇ τῶν ἐνδεῶν θεραπείᾳ προκεχειρισμένων ηὔχουν....* 2. *ὡραίαν γυναῖκα ἔχων οὗτος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τὴν τοῦ σωτῆρος· πρὸς τῶν ἀποστόλων ὀνειδισθεὶς ζηλοτυπίαν εἰς μέσον ἀγαγὼν τὴν γυναῖκα γῆμαι τῷ βουλομένῳ ἐπέτρεψεν. ἀκόλουθον γὰρ εἶναί φασι τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐκείνῃ τῇ φωνῇ, τῇ ὅτι παραχρᾶσθαι τῇ σαρκὶ δεῖ. καὶ δὴ κατακολουθήσαντες τῷ τε εἰρημένῳ ἁπλῶς καὶ ἀβασανίστως ἀναίδην ἐκπορνεύουσιν οἱ τὴν αἵρεσιν αὐτοῦ μετιόντες* 3..... *καὶ ἡ ἐγκράτεια τῶν περισπουδάστων ἡδονῶν τὸ παραχρᾶσθαι τῇ σαρκὶ ἐδίδασκεν. οὐ γὰρ οἶμαι ἐβούλετο κατὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἐντολὴν δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, ἡδονῇ καὶ κυρίῳ.... πυνθάνομαι δ' ἐγὼ τὸν Νικόλαον μηδεμιᾷ ἑτέρᾳ παρ' ἣν ἔγημε κεχρῆσθαι γυναικί, τῶν τε ἐκείνου τέκνων τὰς μὲν θηλείας καταγηράσαι παρθένους, ἄφθορον δὲ διαμεῖναι τὸν υἱόν.*⟩
Anno MMCX imperavit Domitianus, ut interficerentur omnes ii qui a stirpe David oriundi essent, ne quis superesset qui regnum Iudaeorum occuparet.	H. 2112.	2110.	Sync. 650, 11. *Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μή τις Ἰουδαίων βασιλικοῦ γένους ἀπολειφθῇ.* Chr. P. 468, 3. *Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μή τις διαμείνῃ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς φυλῆς.*
⟨Inter eos comprehendebantur etiam omnes filii gentis Iosephi, mariti Mariae.⟩			⟨cfr. Eus. H. E. III, 20, 1. *ἔτι δὲ περίησαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱωνοὶ Ἰούδα, τοῦ κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, οὓς ἐδηλατόρευσαν ὡς ἐκ γένους ὄντας Δαβίδ.*⟩
Anno MMCXII signa magna Romae et in tota terra videbantur. Eodemque anno Domitianus in palatio interfectus	H. 2112.		Sync. 651, 18. *Ἐν Ῥώμῃ θεοσημίαι πολλαὶ καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης γεγόνασιν.*

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
est. Et rex factus est Nerva[1]) per unum annum et quattuor menses. ⟨Anno MMCXIII in Edessa (urbe) rex factus est Pharnataspat[2]) (et regnavit) per decem menses et post eum Manu filius Izatis XVI annos et VIII menses.⟩			
Episcopus Alexandriae tertius surrexit p. 152. Cerdon per undecim annos.* Post Nervam rex factus est Traianus (et regnavit) XIX annos et VI menses.	H. 2113.	2113.	Sync. 656, 8. *Ἀλεξανδρείας* ⟨*δ'*⟩ *ἐπίσκοπος Κέρδων ἔτη ι'.*
Anno MMCXV Ioannes evangelista ex hoc mundo decessit et Ephesi sepultus est. Floruerunt vero hoc tempore Papias Hierapolitanus et Polycarpus episcopus Smyrnae[3]) et Ignatius Antiochiae (episcopus), qui erant disciguli Ioannis.	A. 2115. H. 2116.	2114.	Sync. 656, 14. *Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ ἀπόστολον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι παραμεῖναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραϊανοῦ· μεθ' ὃν Παππίας Ἱεραπολίτης καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος ἀκουσταὶ αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο.*
Anno MMCXX erat motus (terrae) magnus et evertit quattuor urbes Asiae; Eleam Myrinam Pytanen Cymen; et duas Helladis (urbes) evertit: Opuntium[4]) et Oriton. ⟨Et purgavit ira (dei) eas quasi uvas ab incolis, qui in illis erant.⟩	H. 2121.	2121.	Sync. 655, 17. *Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτώθησαν Ἐλαία, Μύρινα, Πιτάνη* (codd. *Πυτάνη*) *καὶ Κύμη, Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία καὶ Ὥριτος.*
Surrexit vero in ecclesia Alexandrina quartus (episcopus) nomine Primon[5]) per XII annos.	H. 2122.		Sync. 657, 18. *Ἀλεξανδρείας* ⟨*ε'*⟩ *ἐπίσκοπος Πρίμος ἔτη ιβ'.*
Eodem tempore Traianus persecutionem ecclesiae movit; et martyris mortem passus est in ea Simeon filius Chleophae episcopus Hierosolymae et post eum (munus) obtinuit Iustus. ⟨Hic vero erat Simon filius Chleophae fratris Iosephi mariti Mariae. Et quamvis filius centum viginti annorum esset, perstitit in pugna martyrii et post multa et varia supplicia, quae sustinuerat, cruci affixus est.⟩	H. 2123.	2123.	Chr. P. 471, 13. *Τραϊανοῦ κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ Κλεωπᾶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος ἐμαρτύρησεν, γενόμενος ἐτῶν ρκ'...... ὃς ἐπὶ πλείστας ἡμέρας αἰκισθεὶς.... τῷ τοῦ σταυροῦ πάθει παραπλήσιον τοῦ κυρίου τέλος ἀπηνέγκατο. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰγνάτιος Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησεν.*
Atque etiam Ignatius Antiochenus Romae martyris mortem obiit et post eum episcopus Antiochiae factus est Hieron.	H. 2123.	2123.	Sync. 656, 4. *Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἥρων ἔτη κ'.*
p. 153. Anno MMCXXIV Traianus praecepit, ut persecutio Christianorum desineret[6])* ⟨et fides eorum denuo aedificata est⟩.	cfr. H. 2124.	2123.	
Episcopatum ecclesiae Romanae obtinuit quintus Alexander per X annos. Templum	H. 2125.	2119.	Sync. 656, 2. *Ῥώμης ἐπίσκοπος* ⟨*ς'*⟩ *Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ'.*

1) ܢܪܘܐ. 2) sc. Ph. iunior, vide Assemani l. c. p. 422. 3) [illegible]. 4) [illegible]. 5) ܦܪܝܡܘܢ. 6) Haec neglegenter excerpta sunt ex nota Euseb. ad. a. Abr. 2124. (G.)

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
vero Romae, quod vocabatur (templum) omnium deorum, fulmine dirutum est	APFMR. 2126.	2124.	Sync. 655, 19. *Τὸ Πάνθεον ὑπὸ κεραυνοῦ διεφθάρη.*
et in Galatia tres urbes (terrae) motu deletae sunt.	F. 2125. APMR. 2126.	2125.	Sync. 656, 1. *Γαλατίας γ' πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν.*
Anno MMCXXVIII obtinuit thronum ecclesiae Hierosolymitanae quartus Zachaeus[1]) et post eum quintus Tobias et post eum Benjamin et post eum Ioannes et post eum Matthias et post eum Philippus.	APFMR. 2127. B. 2128.	2125.	〈cfr. H. E. IV, V, 3. *Ζακχαῖος τετάρτος, πέμπτος Τωβίας, ἕκτος Βενιαμὶν, Ἰωάννης ἕβδομος, ὄγδοος Ματθίας, ἔνατος Φίλιππος.*〉
Anno MMCXXVIII erat magnus (terrae) motus Antiochiae, qui paene totam urbem evertit.	APFMR. 2129.	2130.	Sync. 657, 8. *Ἀντιόχεια κατεπτώθη παρόντος Τραϊανοῦ.*
〈Anno MMCXXX in Edessa regnavit Manu filius Manu per XXIV annos et transiit in domum Romanorum[2]).〉 Iudaei, qui in Libya erant cum ethnicis, qui cum ipsis habitabant, dissensionem movebant et bellum. Ii vero, qui in Aegypto et Alexandriae et in Cyrine et Thebaide habitabant, impugnabantur a Graecis Alexandrinis.	H. 2130.	2131.	Sync. 657, 5. *Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Κυρήνην καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας Ἕλληνας διεφθάρησαν.*
Anno MMCXXXI quum Iudaei Mesopotamiae seditionem moverent, Traianus mandavit Lysiae Quieto[3]), ut illos ex eparchia (sua) removeret et Quietus exercitum paravit et magnam illorum multitudinem interfecit, 〈ita ut plateae et domus et urbes et viae et semitae p. 154. et omnis locus* cadaveribus illorum referta essent nec adesset aliquis qui ea sepeliret.〉	H. 2131. F. 2132.	2131.	Sync. 657, 9. *Τραϊανὸς Λυσίᾳ Κύντῳ* (γρ. *Κυήτῳ*) *τῆς Μεσοποταμίας ἐξᾶραι τοὺς στασιάσαντας ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἀνελὼν ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται.* 〈cfr. H. E. IV, 2, 5. *Λουσίῳ Κυήτῳ προσέταξεν ἐκκαθᾶραι τῆς ἐπαρχίας αὐτοὺς, ὃς καὶ παραταξάμενος πάμπολυ πλῆθος τῶν αὐτόθι φονεύει.*〉
Et denuo Salamine in Cypro insula Iudaei seditionem fecerunt et ethnicos, qui inter ipsos erant, interfecerunt et urbes diruerunt.	H. 2132.	2132.	Sync. 657, 12. *Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἕλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν.*
Anno MMCXXXII Traianus morbo Selinunte[4]) periit. Et regnavit Hadrianus XXI annos.	H. 2132.	2132.	Chr. P. 473, 11. *ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦντι.* Sync. 657, 15. *Τραϊανὸς νόσῳ τελευτᾷ κατ' Εὐσέβιον ἐν Σελινοῦντι.*
Et Hadrianus Alexandriam, quae a Iudaeis perturbata erat, restituit; et Iudaeos, qui a Romanis defecerant, iterum subiecit. 〈Is quoque iterum praecepit, ut omnes Iudaei ab urbe Hierosolyma discederent	H. 2133.	2133.	Sync. 659, 1. *Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρέων στασιάζοντας ἐκόλασεν.* 〈H. E. IV, VI, 3. *τὸ πᾶν ἔθνος ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα γῆς πάμπαν ἐπιβαίνειν εἴργεται.*〉

1) ܙܟܝ. 2) id est: transfugit ad Romanos. 3) ܩܘܐܝܛܘ. 4) ܣܠܝܢܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
nec rursus illuc redirent.〉 〈Hoc vero tempore exorta est secta Sabellii. Sabellius surrexit contra ecclesiam illo tempore et dixit: unam substantiam esse dei progeniei, et ob eam causam Mariam fuisse trinitatis parentem ac trinitatem cruci affixam esse. Et contra eum synodus quadraginta trium episcoporum Ancyrae in Galatia congregata est. Et constituerunt, ut excommunicarent eum et ab ecclesia eum removerent, quum nollet ab eo quod statuerat recedere.〉			
Anno altero Hadrianus remissionem debitorum statuit et illarum urbium, quae obligatae erant, literas incendio delevit et multis tributa condonavit.	H. 2134 = 3 Hadr.	2135.	Sync. 659, 3. Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας.
Et anno eius IV Xystus episcopus Romae erat et tres annos regnavit.	H. 2135 = 3 Hadr.	2130.	Sync. 657, 17. Ῥωμαίων ἐπίσκοπος 〈ζ'〉 γέγονε Ξύστος ἔτη θ'.
Eodem anno surrexit in ecclesia p. 155. Alexandrina Iustus* et per XI annos (regnavit).	H. 2135.	2136.	Sync. 660, 2. Ἀλεξανδρείας 〈ς'〉 ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη ι'.
Eodem anno erat vehemens (terrae) motus et illo Nicomedia et magna pars Nicaeae concidit. Et misit Hadrianus aurum et eas denuo aedificavit.	H. 2136.	2137.	Sync. 659, 7. ὁ αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπτωθεῖσαν καὶ Νίκαιαν πόλεις Βιθυνίας χρήμασιν ἀνεστήσατο.
Hierosolymae post Philippum surrexit episcopus Seneca[1]) et post eum Iustus et post eum Levi et post eum Afrus[2]) et post eum Ioses[3]) et post eum Iuda. Hi omnes exstiterunt episcopi e circumcisione usque ad eversionem[4]), quae fuit diebus Hadriani.	H. 2140.	2139.	〈cfr. Eus. H. E. IV, 5, 3. δέκατος Σενεκᾶς, ἑνδέκατος Ἰοῦστος, Λευὶς δωδέκατος, Ἐφρῆς τρισκαιδέκατος, τεσσαρεσκαιδέκατος Ἰωσήφ, ἐπὶ πᾶσι πεντεκαιδέκατος Ἰούδας. Sync. 661, 16 margo A. ἕως τούτου χρόνου (τῆς τελείας καὶ ἐσχάτης τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἁλώσεως) διήρκεσαν οἱ ἐκ περιτομῆς ἐπίσκοποι Ἱεροσολύμων.〉
Anno MMCXLIV Romae episcopus factus est Telesphorus (et regnavit) XX annos	H. 2144.	2140.	Sync. 659, 22. Ῥώμης ἐπίσκοπος 〈ὄγδοος〉 Τελεσφόρος ἔτη ι'.
et (episcopus) ecclesiae Antiochenae erat Cornelius.	H. 2144.	2144.	Sync. 660, 1. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος τέταρτος Κορνήλιος ἔτη ιγ'.
Eodemque tempore Nicopolis et Caesarea (terrae) motu eversae sunt.	H. 2145.	2143.	Sync. 660, 3. Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεπτώθησαν.
Et in ecclesia Alexandrina exstitit Eumenes (et regnavit) XIII annos.	H. 2146.	2148.	Syn. 661, 9. Ἀλεξανδρείας 〈ἕβδομος〉 ἐπισκ. Εὐμένης ἔτη ιγ'.
Eodem tempore in Cephisso flumine erant abundantiae multae et ingentes et	H. 2139.	2137.	Sync. 659, 10. (Ἀδριανὸς) χειμάσας εἰς Ἀθήνας καὶ μυηθεὶς τὰ Ἐλευσίνια

1) ܣܢܩܘܣ. 2) ܐܦܪܘܣ. 3) ܝܘܣܐ. 4) sc. Hierosolymae.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
(fluvius) inundavit Eleusina urbem et perdidit et suffocavit incolas eius et omnia, quae in illa (urbe) erant, depopulatus est. Eodem tempore rex Hadrianus in illo flumine pontem fecit.			*καὶ γεφυρώσας Ἐλευσῖνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισοῦ ποταμοῦ.*
Anno MMCXLV erat in ecclesia Alexandrina Eumenes (episcopus).	H. 2146.	2148.	
Anno MMCXLIX Cochba, dux exercitus Iudaeorum, multis malis christianum populum affecit, quia noluerunt cum illo contra Romanos bello pugnare;	H. 2149.	2149.	Sync. 660, 18. *τῆς Ἰουδαίων ἀποστάσεως Χοχεβᾶς τις <ὁ μονογενὴς> ἡγεῖτο <ὃς ἑρμηνεύετο ἀστήρ>. οὗτος Χριστιανοὺς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμμαχεῖν.*
et contenderunt Romani cum Iudaeis in Palaestina et Iudaei trucidati sunt et Romani illos captivos abduxerunt. p. 156. Et exstirpaverunt et amoverunt eos ex* (urbe) Hierosolyma. Ab hoc tempore etiam penitus prohibiti et exclusi sunt ex urbe Hierosolyma: primum per voluntatem dei tum praecepto Romanorum.	H. 2150.	2151.	Sync. 661, 1. *Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρας ἔσχεν ..... ἔνθεν οὖν εἴργονται πάντῃ τῆς πόλεως ἐπιμένειν προστάξει θεοῦ καὶ Ῥωμαίων κράτει διασπαρέντες κατὰ παντός.*
Episcopus Hierosolymae primus e gentibus exstitit Marcus, quum illi qui e circumcisione erant desinerent.	H. 2151.	2152.	Sync. 662, 3. *πρῶτος ἐξ ἐθνῶν Μάρκος ἔτη η'.* <cfr. Pollux pg. 218 Hardt. .. *οὗτοι πάντες ἐκ περιτομῆς ὑπῆρχον ιε' τὸν ἀριθμόν .... ἡ δὲ κατὰ τὴν Αἰλίαν συστᾶσα ἁγιωτάτη ἐκκλησία ἐξ ἐθνῶν τυγχάνουσα πρῶτον καθιστᾷ ἐπ. ἐξ ἐθνῶν Μάρκον.*>
Anno MMCLII Hadrianus morbo hydropico[1]) mortuus est, et rex factus est post eum Titus Antoninus qui vocabatur Iustus cum filiis suis Aurelius et Lucius, (et regnavit) XXII annos et III menses.	H. 2153.	2153.	Sync. 661, 6. *Ἀδριανὸς ὕδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαΐαις τῆς Ἰταλίας.*
Et I anno illius erat Hyginus episcopus Romae, (qui regnavit) quattuor annos: et post eum Pius quindecim annos.	H. 2154 (= 1 Ant.)	2150.	Sync. 661, 7. *Ῥώμης ἐπίσκοπος <θ'> Ὑγῖνος ἔτη δ'.* Sync. 663, 17. *Ῥωμαίων ἐπ. <ι'> Πῖος ἔτη ιε'.*
<Anno MMCLIV in Edessa rex factus est Val filius Sahari (et regnavit) duos annos, et post eum rex factus est Manu filius Izatis et (regnavit), postquam e ditione Romanorum rediit, duodecim annos. Summa vero totius regni erat triginta sex annorum sine illis, quibus apud domum Romanorum (fuerat).>			

1) Hier. „morbo intercutis aquae". — ܟܢܫ ܡܝܐ collectione aquae sc. sub cute. (Hautwassersucht.)

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Hoc tempore etiam Valentinus caput sectae floruit ac Cerdon, cui fides domus Marcionis erat.	H. 2156.	2153.	Sync. 662, 13. *κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγιηνοῦ* (Scal. *Ὑγιεινοῦ γρ. Ὑγεινοῦ*) *καὶ Πίου ἐπ. Ῥώμης ἕως Ἀνικήτου Οὐαλεντινιανὸς καὶ Κέρδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρκίωνος αἱρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐγνωρίζοντο.*
Anno MMCLVII exstitit V episcopus Antiochiae Aures[1]) et Alexandriae exstitit Marcus et X annos ministravit.	H. 2158. H. 2159.	2158 = (6 Ant.)	Sync. 661, 8. *Ἀντιοχείας ε' ἐπ. Ἔρως ἔτη κϛ'.* Sync. 663, 10. *Ἀλεξανδρείας ⟨ὄγδοος⟩ ἐπ. Μαρκιανὸς ἔτη ι'.*
⟨Anno MMCLXIX in Edessa Abgar filius Manu rex factus (regnavit) XXXV annos,⟩ eodemque anno Alexandriae Celadion episcopus erat (regnans) XIV annos.	H. 2169.	2171.	Sync. 664, 3. *Ἀλεξανδρείας ⟨θ'⟩ ἐπ. Κελαδίων ἔτη ιδ'.*
p. 157. Anno MMCLXXII* Romae Anicetus episcopus (factus regnavit) XI annos, cuius diebus Polycarpus[2]), quum Romam venisset, magnam haereticorum copiam convertit.	F. 2169. A. 2171. H. 2173.	2168.	Sync. 663, 18. *Ῥώμης ἐπ. ⟨ια'⟩ Ἀνίκητος ἔτη ια'. ἐπὶ τούτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ γενόμενος πολλοὺς ἐξ αἱρέσεων μετήγαγεν.*
Tum Hierosolymae episcopus exstitit XVII. Marcianus[3]), XVIII. Publius[4]), XIX. Maximus, XX. Iulianus, XXI. Gaianus, XXII. Symmachus, XXIII. Gaius, XXIV. Iulianus, XXV. Capito.	H. 2176.	2176.	⟨cfr. Eus. H. E. V, 12, 2. *μετὰ Μάρκον ἐπισκοπεῦσαι Κασσιανὸν αἱ τῶν αὐτόθι διαδοχαὶ περιέχουσι καὶ μετὰ τοῦτον Πούπλιον, εἶτα Μάξιμον, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἰουλιανὸν, ἔπειτα Γάϊον, μεθ' ὃν Σύμμαχον, καὶ Γάϊον ἕτερον, καὶ πάλιν ἄλλον Ἰουλιανὸν, Καπίτωνά τε πρὸς τούτοις.*⟩
Anno MMCLXXVII mortuus est Titus rex Romanorum et regnum occupaverunt post eum Lucius et Aurelius filii eius per XIX annos et I mensem.	H. 2176.	2176.	
Et anno illorum IV Vologaesus[5]) Parthorum rex multas Romanorum terras devastavit.	H. 2179 (= 3 Ver.)	2179 (= 3 Ver.)	Sync. 664, 15. *Οὐολόγεσσος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμε.*
Et anno VI illorum Lucius Parthos subiecit et eos servire fecit.	H. 2181 (= 5 Ver.)	2182 (= 6 Ver.)	Sync. 664, 13. *Λούκιος Καῖσαρ Πάρθους ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμβευσεν.*
Eodemque anno erat Agrippinus Alexandrinae ecclesiae episcopus (et ministravit) XII annos.	H. 2182 (= 6 Ver.)	2185 (= 9 Ver.)	Sync. 666, 1. *Ἀλεξανδρείας ἐπ. ⟨ι'⟩ Ἀγριππῖνος ἔτη ιβ'.*
Anno MMCLXXXIII Abrahami orta est persecutio gravis et vehemens et immisericors contra Christianos et multi homines in illa mortem martyris passi sunt, praecipue in regionibus Galatiae.	H. 2183.	2183.	Sync. 665, 1. *πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγέγραπται εἰς μνήμην τοῖς μετέπειτα.*

1) ܐܘܪܣ. 2) ܦܘܠܘܩܪܦܘܣ. 3) ܡܪܩܝܢܘܣ. 4) ܦܘܒܠܝܘܣ. 5) ܘܠܓܫ.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	Etiam sanctus Polycarpus ...... Smyrnae et Papius episcopus Tutbotae[1]) discipuli Ioannis apostoli in ea (persecutione) mortem martyris obierunt.	H. 2183.	2183.	Sync. 664, 20. Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γεγονότος.
p. 158.	Eodemque anno lues gravis ac vehemens perdidit totam terram* et usque Romam pervenit.	H. 2184.	2184.	Sync. 665, 6. Λοιμώδης τε νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασε.
	Alexandriae vero episcopus erat Agrippinus et in ecclesia Romana Soter[2]) per VIII annos et Antiochiae erat VI. episcopus Theophilus, cuius libri diversi exstant.	H. 2182. H. 2185. H. 2186.	2185. 2185.	Sync. 665, 20. Ῥωμαίων ἐπ. ⟨ιβʹ⟩ Σωτήριχος ἔτη θʹ. Ἀντιοχείας ἕκτος ἐπ. Θεόφιλος ἔτη ιγʹ.
	Hoc vero tempore floruerunt hi episcopi in ecclesia: Soter Romae, Agrippinus Alexandriae, Theophilus Antiochiae, Dionysius Corinthi, Apollinarius Hierapoli. Hic contra profetiam fallacem Phrygum surrexit eamque repulit. Meliton Asiae (episcopus erat).	H. 2187. H. 2186. AF. 2187.	2187 (= 11 Ver.)	Sync. 665, 9. Ἀπολλινάριος ἐπ. Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ, ἱερὸς ἀνήρ, ἤκμαζε καὶ Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπ. τῆς Λυδίας. Sync. 665, 13. Διονύσιος ἐπ. Κορίνθου, ἱερὸς ἀνήρ, ἐγνωρίζετο. Sync. 666, 6. κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητία. (cfr. Eus. H. E. IV, 21.)
	Anno MMCLXXXVIII Antonius[3]) perpetuo contra adversarios suos ad pugnandum cum illis paratus erat, ac tum ipse ad pugnas accessit tum duces bellorum misit. Quum Pertinax et ii qui cum illo erant apud Quados siti vexarentur, imber de coelo illis contigit, et in Germanos et Sarmatos, qui contra eos egressi erant, fulmina inciderunt et multos ex illis perdiderunt. Dicunt quoque literas Marci regis[4]) adesse, quibus ille testatur iam exercitum in eo fuisse ut siti periret, sed eum Christianorum precibus servatum esse, quum imber de coelo (venisset).	H. 2189.	2188 (= 12 Ver.)	Chr. P. 486, 19. Ἀντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο αὐτός τε παρὼν καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων. καὶ Περτίνακι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δίψει πιεζομένοις ὄμβρος ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἔπεσεν, πολλούς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθείρεσθαι ταῖς τῶν Χριστιανῶν εὐχαῖς διασεσῶσθαι.
	Anno MMCXCII episcopus ecclesiae Romanae erat Eleutherus (ministrans) XV annos, et in ecclesia Antiochena Maximus.	H. 2193.	2189 (= 13 Ver.) 2193.	Sync. 667, 10. Ῥωμαίων ⟨ιγʹ⟩ ἐπ. Ἐλευθέριος ἔτη εʹ. Sync. 667, 11. Ἀντιοχείας ζʹ ἐπ. Μάξιμος ἔτη ιγʹ.
p. 159.	Anno MMCXCIV erat (terrae) motus et Smyrna (urbs) Asiae concidit;* et, ut denuo aedificaretur, per decem annos a tributis liberata est.	H. 2195.	2195.	Sync. 667, 14. Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ κατεπτώθη καὶ πρὸς ἀνοικοδομὴν ἀνείθη τῶν φόρων ἔτη ιʹ.

1) cf. p. 152 lin. 3 et 4 ubi Papias episcopus Hieropolitanus et Polycarpus episcopus Tutbotae appellati sunt.
2) ܣܘܛܪ. 3) ܐܢܛܘܢܘܣ. 4) sc. Marci Aurelii.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
Anno MMCXCV Antoninus aegrotavit et in Pannonia mortuus est et regnavit	H. 2195.	2195 (= 19 Ver.)	Sync. 667, 8. Ἀντωνῖνος ἐν Παννονίαις ... νόσῳ τελευτᾷ.
post eum Commodus XIII annos. In ecclesia vero Alexandrina exstitit Iulius et regnavit X annos.	H. 2195.	2197.	Sync. 668, 18. Ἀλεξανδρείας ⟨ια'⟩ ἐπ. Ἰούλιος ἔτη ι'.
Irenaeus episcopus Lugdunensis (tunc) floruit.	H. 2198. A. 2197.		Sync. 668, 1. Εἰρηναῖος ἐπ. Λουγδόνων πόλεως Γαλλίας θείοις λόγοις καὶ πράξεσι διέλαμπε.
Porro episcopi Hierosolymitani noti fuerunt hi alter alterum excipientes: XXVI. exstitit Maximus, XXVII. Antoninus, XXVIII. Valens, XXIX. Dulcinus[1]), XXX. Narcissus, XXXI. Dius, XXXII. Germanon[2]), XXXIII. Gordianus et post eum Narcissus. Quum hi omnes sint episcopi Hierosolymae constituti, non est nobis tempus singulos eorum omnes distinguere, quia non tempus administrationis illorum consignatum est.	H. 2201.	2200.	⟨cfr. Eus. H. E. V, 12, 2. καὶ Οὐάλεντα καὶ Δολιχιανὸν καὶ ἐπὶ πᾶσιν Νάρκισσον, λ' ἀπὸ τῶν ἀποστόλων κατὰ τὴν τῶν ἑξῆς διαδοχὴν γεγενημένον. VI, 10. Τοῦ δὲ Ναρκίσσου ἀνακεχωρηκότος καὶ μηδαμῶς ὅπη ὢν τυγχάνοι γινωσκομένου, δόξαν τοῖς ὁμόρων ἐκκλησιῶν προεστῶσιν ἐφ' ἑτέρου μετίασιν ἐπισκόπου χειροτονίαν. Δῖος τούτῳ ὄνομα ἦν. ὃν οὐ πολὺν προστάντα χρόνον Γερμανίων διαδέχεται καὶ τοῦτον Γόρδιος, καθ' ὃν ὥσπερ ἐξ ἀναβιώσεως ἀναφανεὶς ποθεν ὁ Νάρκισσος αὖθις ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τὴν προστασίαν παρακαλεῖται.⟩
Anno MMCCIII in Capitolium fulmen irruit et vehemens incendium bibliothecam et multa aedificia[3]) delevit. ⟨Et in Edessa regnavit Abgar Sures cum filio suo per I annum et VII menses et post eum regnavit Manu filius eius XXVI annos.⟩	H. 2204. A. 2203.	2202.	Sync. 668, 4. τὰς ἐν τῷ Καπετωλίῳ βιβλιοθήκας καὶ ἄλλα τούτου μέρη σκηπτὸς κατέφλεξε. cfr. Chr. P. 492, 4.
Episcopus ecclesiae Antiochenae exstitit Serapion	H. 2206. AF. 2205.	2206 (= 11 Comm.)	Sync. 668, 16. Ἀντιοχείας η' ἐπ. Σεραπίων ἔτη κε'.
et in ecclesia Alexandrina exstitit Demetrius (regnans) XXXXIII annos.	H. 2205.	2206.	Sync. 668, 19. Ἀλεξανδρείας ⟨ιβ'⟩ ἐπ. Δημήτριος ἔτη μγ'.
⟨Hoc tempore synodus Nauaxariae[4]) (?) congregata est. Praeterea hoc tempore floruerunt episcopi Demetrius Alexandrinus, Serapion Antiochenus, Narcissus Hierosolymitanus, Irenaeus Lugdunensis, Dionysius			⟨Eus. H. E. V, 22. Ι' γε μὴν τῆς Κομόδου βασιλείας ἔτει ιγ' ἔτεσι τὴν ἐπισκοπὴν λελειτουργηκότα Ἐλεύθερον διαδέχεται Βίκτωρ. ἐν ᾧ καὶ Ἰουλιανὸν ι' ἔτος
p. 160. Corinthius, Apollinaris* Hierapolitanus, Victor Romanus, Alexander Alexandriae parvae (episcopus); Theophilus Caesareae, Polycrates et Bacylides[5]) pastores ... floruerunt.⟩	H. 2211.	2210.	ἀναπλήσαντος τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν παροικιῶν τὴν λειτουργίαν ἐγχειρίζεται Δημήτριος. καθ' οὓς καὶ τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας η' ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ὁ πρόσθεν ἤδη δεδηλωμένος ἔτι τότε Σαραπίων ἐπ. ἐγνωρίζετο. Καισαρείας δὲ τῆς ἐπὶ τῇ Παλαιστίνῃ

1) ܕܘܠܟܝܢܘܣ. 2) ܓܪܡܢܘܢ. 3) ܕܘܪ̈ܐ. 4) ܢܘܩܣܪܝܐ. 5) ܒܩܘܠܝܕܘܣ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
			καθηγεῖτο Θεόφιλος. καὶ Νάρκισσος δὲ ὁμοίως . . . . τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἔτι τότε τὴν λειτουργίαν εἶχεν. Κορίνθου δὲ τῆς καθ' Ἑλλάδα κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπίσκοπος ἦν Βάκχυλλος, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ παροικίας Πολυκράτης.⟩
⟨Anno MMCCVIII Commodus persecutionem contra Christianos movit et multi martyris mortem passi sunt.⟩ Et mox ipse supplicio affectus est, quum subito moreretur et suffocaretur in domo Bestiani[1]).	H. 2208.	2208 (= 13 Comm.)	Chr. P. 492, 14. Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ.
Et post eum regnavit Pertinax VI menses et post eum Severus[2]) XVIII annos.	H. 2209. H. 2210.	2209. 2210.	Sync. 669, 9. Περτίναξ... βασιλεύσας κατὰ Εὐσέβιον μῆνας ἕξ.
Anno MMCCXIII bellum erat inter Iudaeos et Samaritanos.	H. 2213. PR. 2212.		
Anno MMCCXV Sephurius[3]) erat episcopus ecclesiae Romanae.	H. 2217. A. 2216.	2216.	Sync. 670, 14. Ῥώμης ⟨ιε'⟩ Ζεφυρῖνος ... κατὰ δὲ Εὐσέβιον ἔτη ιβ'.
Hoc tempore vero persecutio gravis erat in ecclesiam et Leonides pater Origenis mortem martyris obiit et Alexander confessione sua martyrii corona ornatus est.	H. 2218.	2216.	Sync. 669, 21. Λεωνίδης Ὠριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησε διωγμοῦ γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
⟨Porro tunc Narcissus episcopus Hierosolymae floruit. Hic vero Narcissus erat vir fortis (fide), qui fortiter facta peregit. Is quidem beatus tempore festi Paschae, quum diaconis oleum deesset et magna tristitia ob hanc rem concionem teneret, praecepit illis diaconis, quum tristitiam concionis videret, ut sibi aquam afferrent. Et quum illam attulissent et de ea precatus esset, mandavit illis, ut in illam lucernas suas fide seria[4]) domini nostri immitterent. Quod quum fecissent, haec p. 161. aqua in substantiam* olei mutata est vi divina et precibus probi. Et quum honestis rebus studeret et omnia mala irrita faceret, tres viri mala agentes, quia timebant ne in manus illius inciderent, contra eum causam excogitaverunt eumque coram populo calumniatione accusaverunt. Quorum unus dixit: si non ita est, igni cremari (paratus sum),			⟨Eus. H. E. VI, 9. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα παράδοξα οἱ τῆς παροικίας πολῖται ὡσὰν ἐκ παραδόσεως τῶν κατὰ διαδοχὴν ἀδελφῶν τοῦ Ναρκίσσου μνημονεύουσιν, ἐν οἷς καὶ τοιόνδε τι θαῦμα δι' αὐτοῦ γεγονὸς ἱστοροῦσι. 2. κατὰ τὴν μεγάλην ποτὲ τοῦ πάσχα διαννκτέρευσιν τοὔλαιόν φασι τοῖς διακόνοις ἐπιλιπεῖν. ἐφ' ᾧ τὸ πᾶν πλῆθος δεινῆς ἀθυμίας διαλαβούσης τὸν Νάρκισσον τοῖς τα φῶτα παρασκευάζουσιν ἐπιτάξαι ὕδωρ ἀνιμήσαντας ὡς αὐτὸν κομιεῖσθαι. 3. τούτου δὲ ἅμα λόγῳ πραχθέντος ἐπευξάμενον τῷ ὕδατι ἐγχέαι κατὰ τῶν λύχνων πίστει τῇ εἰς τὸν κύριον γνησίᾳ παρακελεύσασθαι. ποιησάντων δὲ καὶ τοῦτο παρὰ πάντα λόγον δυνάμει παραδόξῳ καὶ θείᾳ μεταβαλεῖν ἐξ ὕδατος εἰς ἐλαίου ποιότητα τὴν φύσιν . . . . 4 . . τὸ εὔτονον αὐτοῦ καὶ στερρὸν τοῦ βίου φαῦλοί τινες ἀνθρωπίσκοι μὴ οἷοί τε φέρειν, δέει τοῦ μὴ

1) ܒܣܛܝܠܝܢܘܣ apud H. Vestilianus. 2) ܣܘܝܪܘܣ. 3) ܙܦܘܪܝܘܣ. 4) ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܚܪܝܦܬܐ proprie: fide penetrante.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

alter vero dixit: si non est verum, in morbum, qui sanari non potest, incidam. Ultimus trium vero dixit: si non haec (re vera) aspexi, oculi mei caeci fiant. Et quum dicerent (haec) procaces (illi), nemo e credentibus credidit haec, sed sicut hi de se statuerunt et eodem dolore, quem hi sibi elegerunt, (ita) confestim et repente in eos supplicium irruit. Et quia Narcissus non potuit ministrare (sacra) propter senectutis gravitatem, Alexandro episcopo Caesareae visione notum factum est, ut veniret et viseret loca gubernii illius. Et quum Hierosolymam veniret, toti ecclesiae ibidem (ille) apparuit (dicens): exite, episcopum excipiatis, qui a deo vobis electus est. Et quum exiissent, offenderunt Alexandrum venientem. Et tunc ab episcopis et fratribus et tota ecclesia ibi retentus est, nec eum rursus ad locum suum redire passi sunt, sed ministravit cum Narcisso, dum ille viveret.⟩

⟨Hoc tempore etiam Montani haeresis erat. Urbs quaedam erat in Mysia cui nomen erat Ardebu[1]), ex qua vir quidem (oriundus) erat, qui nuper crediderat[2]),
p. 162. cuius nomen erat* Montanus, cuius cor Satani plenum erat, quum diceret et vaticinaretur verba insolita et contra ecclesiae integritatem. Et gloriatus est Montanus et contra animam suam locutus est, in se

Eusebius

δίκην ὑποσχεῖν ἁλόντας, διὰ τὸ μυρία κακὰ ἑαυτοῖς συνειδέναι, συσκευὴν κατ' αὐτοῦ προλαβόντες συρράπτουσι, καί τινα δεινὴν καταχέουσιν αὐτοῦ διαβολήν. 5. *εἶτα πιστούμενοι τοὺς ἀκροωμένους ὅρκοις ἐβεβαίουν τὰς κατηγορίας, καὶ ὁ μὲν ἦ μὴν ἀπόλοιτο πυρὶ ὤμνυεν, ὁ δὲ ἦ μὴν σκαιᾷ νόσῳ δαπανηθείη τὸ σῶμα, ὁ δὲ τρίτος ἦ μὴν τὰς ὁράσεις πηρωθείη. ἀλλ' οὐδ' οὕτως αὐτοῖς, καίπερ ὀμνύουσι, τῶν πιστῶν τις προσεῖχε τὸν νοῦν.....* 7. *ἀλλ' ... ὁ τῆς δίκης μέγας ὀφθαλμὸς .... μετήει . . ὡς τάχιστα τοὺς ἀσεβεῖς αἷς καθ' ἑαυτῶν ἐπιορκοῦντες κατεδήσαντο ἀραῖς.* XI. *καὶ δὴ μηκέθ' οἵου τε ὄντος λειτουργεῖν διὰ λιπαρὸν γῆρας τὸν εἰρημένον Ἀλέξανδρον, ἐπίσκοπον ἑτέρας ὑπάρχοντα παροικίας, οἰκονομία θεοῦ ἐπὶ τὴν ἅμα τῷ Ναρκίσσῳ λειτουργίαν ἐκάλει, κατὰ ἀποκάλυψιν νύκτωρ αὐτῷ δι' ὁράματος φανεῖσαν.* 2.... *τὴν πορείαν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ... πεποιημένον φιλοφρονέστατα οἱ τῇδε ὑπολαβόντες οὐκέτ' οἴκαδε παλινοστεῖν αὐτῷ ἐπιτρέπουσι, καθ' ἑτέραν ἀποκάλυψιν καὶ αὐτοῖς νύκτωρ ὀφθεῖσαν, μίαν τε φωνὴν σαφεστάτην τοῖς μάλιστα αὐτῶν σπουδαίοις χρήσασαν. ἐδήλου γὰρ προελθόντας ἔξω πυλῶν τὸν ἐκ θεοῦ προωρισμένον αὐτοῖς ἐπίσκοπον ὑποδέξασθαι. τοῦτο δὲ πράξαντες μετὰ κοινῆς τῶν ἐπισκόπων οἳ τὰς πέριξ διεῖπον ἐκκλησίας, γνώμης ἐπάναγκες αὐτὸν παραμένειν βιάζονται.*⟩

⟨cfr. Eus. H. E. V, 16, 7. *κώμη τις εἶναι λέγεται ἐν τῇ κατὰ τὴν Φρυγίαν Μυσίᾳ, καλουμένη Ἀρδαβαῦ τοὔνομα· ἔνθα φασί τινα τῶν νεοπίστων πρώτως, Μοντανὸν τοὔνομα κτλ.* sequentia multo proliziora apud Eusebium extant quam in versione Syria.⟩

1) ܐܪܕܒܘ. 2) i. e. qui nuper Christianam fidem amplexus erat.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
esse spiritum paracleti. Atque duas mulieres e suis produxit et eas implevit spiritu mendacii easque profetas appellavit, quarum alteri nomen erat Priscae[1]), alteri Maximillae. Contra illos[2]) pugnavit sanctus Apollinarius Hierapoleos As-[iati]cae episcopus.〉			
Anno MMCCXXVI Severus mortuus est, cum barbaris contendens. Et regnavit post eum Antoninus septem annos.	H. 2226.	2227.	Ch. P. 497 14. ἐτελεύτησε Σεβῆρος εἰς τὸ βαρβαρικόν.
Anno MMCCXXIV erat episcopus octavus Asclepiadus et Hierosolymae erat Alexander.	H. 2227. A. 2225. (Asc.) A. 2227. H. 2228. (Al.)	2228. (Asc.) 2231. (Al.)	
Anno MMCCXXXII erat aquarum inundatio Edessae e flumine, quod ab occidentali parte illam urbem circumdabat, quod flumen vocatur Dizan[3]). Erant noctu in eo inundationes vehementes, quum omnes homines dormirent et in quavis domo silentium et quies essent. Hoc flumen, quum esset impletum usque ad oram, et exitus eius ad orientalem murum obstructi essent, vi coacervationis (aquarum), quae inter montes et (urbis) plateas fluctuabant, (coacta) tunc plenitudo (aquarum) se ad posteriorem (urbis) partem convertit. Et quum quisque in lecto suo dormiret, aquae ad eos ascenderunt per ianuas et per fenestras, et in cubilibus p. 163. (aqua) submergebantur.* Et illae domus, quas aedificaverant luto et lateribus, dissolutae sunt et conciderunt et obruerunt possessores suos in medio suo, et illae subito factae sunt sepulcra incolarum suorum. Et vaticinium completum est quod dixit: „et sepulcra eorum erunt in domibus eorum in sempiternum".[4]) Mergebantur vero plus quam bis milia hominum et magna pecudis copia. Quum vero duraret plenitudo (aquae) ad murum, hic subito discissus est et concidit et aquis obrutus est; et (aqua) devastavit etiam urbem et omnia proluit, quae aquarum inundatio prostraverat: cadavera hominum			〈cfr. Chronicon Edessenum ad a. DXIII Graecorum (= 202) apud Asseman. B. O. I pg. 390 sq. de anno cfr. eundem Assemanum l. c. N. 2. Ceterum Dionysius nonnulla habet quae in Chronico desunt.〉

1) ܦܪܝܣܩܐ. 2) sc. contra Montanum eiusque asseclas. 3) ܕܝܨܢ. 4) cf. Ps. 49, 12.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
et bestiarum et ligna et ornamenta magna et vasa pretiosa et omnia quae in plateis et tabernis (urbis) erant. Devastavit enim etiam abscondita et aedificia et agros et omnia bona, quae in iis erant, in valle Edessae et Harani. Et videbantur lecti strati procedentes in medio illius (vallis) et interdum etiam possessores eorum in illis.⟩			
⟨Anno MMCCXXXIII erat bellum grave ac vehemens et sanguine hominum inebriata est terra Edessena usque ad Haran. Et hoc bello Antoninus rex Romanorum occisus est;⟩ et post eum regnavit Macrinus unum annum, qui et ipse ab Heraclio interfectus est. Et regnavit post eum Antoninus Eligabal. ⟨Tunc etiam re- p. 164. gnum Edessenum desiit, cuius imperii* spatium erat trecentorum quinquaginta trium annorum. Et subacti sunt sub Romanorum ditionem ab hoc tempore et porro.⟩	H. 2233.		⟨Sync. 672, 11. ὁ δ' αὐτὸς (Καράκαλλος) Ἀρταβάνῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ πολεμεῖν δοκιμάσας ἀναιρεῖται δόλῳ πρὸς Καρίαις (γρ. Κάρραις) καὶ Ἐδέσσῃ. πόλεις δ' αὗται τῆς Ὀσροηνῆς.⟩
Anno MMCCXXXIV erat episcopus ecclesiae Antiochenae Philetus, in ecclesia vero Romana Callistus.	H. 2234. H. 2236. A. 2235.	2233. 2229.	Sync. 676, 3. Ἀντιοχείας ἐπ. ι' Φίλητος ἢ Φίλιππος ἔτη η'. Sync. 674, 9. Ῥωμαίων ⟨ιϛ'⟩ ἐπ. Κάλλιστος ἔτη η'.
Anno MMCCXXXVI in Palaestina Nicopolis urbs condita est, quae olim Emmaus appellabatur.	H. 2237.	2237.	Chr. P. 499, 5. Παλαιστίνης Νικόπολις ἡ πρότερον. Ἐμμαοῦς ἐκτίσθη πόλις.
Anno MMCCXXXVIII Antoninus in foro Romano interfectus est et post eum regnum obtinuit Alexander, filius eius de Mammaea, per XIII annos. Hic primus Christianus inter Romanorum reges videbatur; et Mammaeam quoque matrem Alexandri dicunt non ex mulieribus (huius) mundi fuisse, sed mulierem quae Deum magis quam ille timebat, ita ut multae historiae sint de eius praeclare actis.	H. 2238.	2239.	
Anno MMCCXL erat Urbanus episcopus ecclesiae Romanae (ministrans per) IX annos et in ecclesia Antiochena exstitit Sabnus[1]); Origenes Alexandriae floruit.	AR. 2240. H. 2241. H. 2245. H. 2246. A. 2245.	2236. 2245. 2247.	Sync. 676, 2. Ῥώμης ⟨ιζ'⟩ ἐπ. Οὐρβανὶς ἔτη. ζ'. Sync. 676, 4. Ἀντιοχείας ια' ἐπ. Ζέβεννος ἔτη ϛ'. cfr. Syncelli ineptias pg. 670, 2.

1) ܣܒܢܘܣ.

	Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
	Anno MMCCXLVI Heraclius episcopus ecclesiae Alexandrinae factus est (et administravit) XIX annos; ⟨eodemque tempore Alexandriae erat tumultus magnus,⟩	A. 2246. H. 2247.	2250.	Sync. 680, 18. *Ἀλεξανδρείας ἐπ.* ⟨*ιγ'*⟩ *Ἡρακλᾶς ἔτη ιϛ'.*
	et Origenes inde discessit et in (urbe) Caesarea Palaestinae domicilium habuit.	A. 2248. H. 2249.	2252.	Sync. 681, 1. *Ὠριγένης* ⟨*ὁ ματαιόφρων*⟩ *ἀπὸ Ἀλεξάνδρου εἰς Καισάρειαν Παλαιστίνης μετέστη.*
	Eodem anno Romanae ecclesiae Pontianus episcopus erat (et ministravit per) V annos.	A. 2248. H. 2250.	2246.	Sync. 680, 14. *Ῥώμης ἐπ. ιϛ' Ποντιανὸς ἔτη γ'.*
p. 165.	Anno* MMCCLI Alexander Moguntiaci interfectus est et regnavit Maximinus tres annos.	A. 2249. H. 2251.	2252.	Sync. 675, 20. *Καὶ Ἀλέξανδρος . . . ἀναιρεῖται . . . ἐν Μογουντιακῷ στρατιωτικῇ ἐπαναστάσει.*
	Hic movit gravem persecutionem contra ecclesiae duces, et dimovit deiecit dispulit eos a sedibus suis, et multi in hac persecutione martyris mortem passi sunt.	H. 2253.	2254.	Sync. 680, 4. *Μαξιμῖνος κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησεν.*
	Et ob hanc rem deus velocem iram misit et eum ex hac vita eripuit, quum occideretur Aquileiae. Et regnavit post eum Gordianus sex annos.	H. 2254.	2255.	Sync. 680, 7. *Οὗτος ἀνῃρέθη κακῶς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων ἐν Ἀκυληίᾳ.*
	Anno MMCCLV erat in ecclesia Romana Antherus (episcopus) per unum mensem. Et post eum erat sanctus Fabianus (episcopus) per XII annos. ⟨Hic vero sanctus Fabianus hoc fere modo vocabatur[1]). Quum enim sanctus Antherus episcopus mortuus esset, et quisque accurreret ad hunc gradum principatus (assequendum), et episcopi undique congregarentur, et presbyteri et monachi Romam (convenirent), ut episcopum (illius urbis) crearent, et viri illustres et clari ibidem adessent, ita ut propter hanc causam multis (diversa) opinio esset, et alter hunc quaereret et alter illum laudaret, Fabianus vero nemini in mentem veniret: tunc accidit, ut ipse veniret e vico quodam, qui extra urbem erat, et cum aliis, qui prope eum erant, accederet ad videndum, quid futurum sit sicuti omnes (faciebant). Et quum appropinquaret et adveniret, evolavit repente (avis) similitudine speciei columbae et (ab urbe) Roma devenit et in capite	H. 2255.	2256.	Sync. 680, 13. *Ῥώμης ἐπ.* ⟨*ιη'*⟩ *Ἀντέρως μῆνα ἕνα.* Sync. 681, 12. *Ῥώμης ἐπ.* ⟨*κ'*⟩ *Φλαβιανὸς μάρτυς ἔτη ιγ'.* ⟨Euseb. H. E. VI, 29, 2. *ἐξ ἀγροῦ φασι τὸν Φαβιανὸν μετὰ τὴν Ἀντέρωτος τελευτὴν ἅμ' ἑτέροις συνελθόντα ἐπιχωριάζειν τῇ Ῥώμῃ, ἔνθα παραδοξότατα πρὸς τῆς θείας καὶ οὐρανίου χάριτος ἐπὶ τὸν κλῆρον παρεληλυθέναι.* 3. *τῶν γὰρ ἀδελφῶν*[1]) *ἁπάντων χειροτονίας ἕνεκεν τῆς τοῦ μέλλοντος διαδέξασθαι τὴν ἐπισκοπὴν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας συγκεκροτημένων, πλείστων τε ἐπιφανῶν καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῖς πολλοῖς ἐν ὑπονοίᾳ ὑπαρχόντων, ὁ Φαβιανὸς παρὼν οὐδενὸς μὲν ἀνθρώπων εἰς διάνοιαν ᾔει, ὅμως δ' οὖν ἀθρόως ἐκ μετεώρου περιστερὰν καταπτᾶσαν ἐπικαθεσθῆναι τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ μνημονεύουσι . . .* 4. *ἐφ' ᾧ τὸν πάντα λαὸν ὥσπερ ὑφ' ἑνὸς πνεύματος θείου κινηθέντα ὁμόσε προθυμίᾳ πάσῃ καὶ μιᾷ ψυχῇ ἄξιον ἐπιβοῆσαι, καὶ ἀμελ-*

1) sc. ad episcopatum ecclesiae.

1) Auctor Syrius falso monachos tunc fuisse fingit.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
p. 166. eius requievit ac repente* populus clamavit quasi una voce, illum esse dignum (episcopatu) habendum; deinde eum extulerunt et considere iusserunt in throno episcopatus.			λήτως ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἐπισκοπῆς λαβόντας αὐτὸν ἐπιθεῖναι.
Anno MMCCLX Gordianus ad Eufraten interfectus est et regnavit post eum Philippus septem annos. Regno Philippi millennium completum est et agon millennii celebratus est et ferae bestiae interfectae sunt et ludi in campo Martio per tres dies et tres noctes (acti) sunt. ⟨De hoc (rege) vero sermo erat: eum fuisse Christianum. Atque altero die festi voluit apud precationes se populo immiscere; et quum Fabianus episcopus ei hoc non concederet, ut (fidem) profiteretur et animam suam illis adnumeraret, qui propter peccata sua poenitentiam agebant, dicens se eum non admissurum esse, nisi propter multa flagitia[1]) id fecisset, quod ei imperatum esset et ea recusavisset ex toto pectore, sicut ei praeceptum esset: ostendit opere mentem sinceram, quae timore dei regebatur; itaque postea eum in ecclesiam denuo recepit.⟩	H. 2260.	2261.	⟨Euseb. H. E. VI, 34. τοῦτον κατέχει λόγος Χριστιανὸν ὄντα ἐν ἡμέρᾳ τῆς ὑστάτης τοῦ πάσχα παννυχίδος τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εὐχῶν τῷ πλήθει μετασχεῖν ἐθελῆσαι, οὐ πρότερον δὲ ὑπὸ τοῦ τηνικάδε προεστῶτος ἐπιτραπῆναι εἰσβαλεῖν ἢ ἐξομολογήσασθαι, καὶ τοῖς ἐν παραπτώμασιν ἐξεταζομένοις μετανοίας τε χώραν ἴσχουσιν ἑαυτὸν καταλέξαι· ἄλλως γὰρ μὴ ἄν ποτε πρὸς αὐτοῦ, μὴ οὐχὶ τοῦτο ποιήσαντα, διὰ πολλὰς τῶν κατ' αὐτὸν αἰτίας παραδεχθῆναι. καὶ πειθαρχῆσαί γε προθύμως λέγεται, τὸ γνήσιον καὶ εὐλαβὲς τῆς περὶ τὸ θεῖον φόβον διαθέσεως ἔργοις ἐπιδεδειγμένον.⟩
Anno MMCCLXIV Dionysius episcopus Alexandriae erat (et ministravit) per XVII annos.	A. 2264. H. 2265.	2265.	Sync. 684, 1. Ἀλεξανδρείας ⟨ιδ'⟩ ἐπ. Διονύσιος ἔτη ιζ'.
Anno MMCCLXVII rex Philippus, qui crediderat[2]), cum filiis suis interfectus est et regnavit Decius unum annum et tres p. 167. menses. ⟨Hic' Decius quidem* illum credentem et [deum timentem Philippum] et filios eius interfecit propter inimicitiam quae erat ei ...., quia sanctus ille imminuit et exstirpavit adorationem idolorum. Per inimicitiam, quae in eo erat, inflammata est ira eius etiam in nos et movit persecutionem contra pastores sanctos ecclesiae et contra omnes homines qui in illa erant; et evertit diruit dissipavit ecclesias	H. 2267.	2268.	⟨cfr. Euseb. H. E. VI, 39.⟩

1) ܪܫܥܐ. 2) i. e. qui Christianam fidem professus erat.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
et templa et effudit sanguinem filii sui. Hac enim persecutione (ille) mortem martyris passus est. (Item) Fabianus episcopus Romae et Alexander episcopus Hierosolymae et Dionysius (episcopus) Alexandriae, et Origenes multa tulit; presbyteri vero et anachoretae et fideles homines seculares [1]), qui ad fidem transierunt, mortem martyris hoc anno obierunt. Et exiit e loco suo permotus igni irae suae, quam in illos iniecerat, ut omnes regiones pervaderet et omnes fideles persequeretur.⟩ ⟨Pervenit etiam Ephesum in urbem, in qua maiora quam in omnibus locis aliis mala peregit, de quibus rebus ego nunc sermonem meum finiam et paullo latius de malis, quae in hac urbe Epheso peracta sunt, disseram.⟩ — Sequitur historia martyrii Ephesini inde a p. 167 lin. 17 usque ad p. 178 lin. 15.			
Anno MMCCLXIX erat sanctus Cornelius episcopus Romanus (et ministravit) duo annos.	H. 2269.	2264.	Sync. 705,4. *Ρωμαίων ⟨κβ'⟩ ἐπ. Κορνήλιος ἔτη γ'.*
Et post eum erat sanctus Lucius (episcopus per) octo menses et post eum Stephanus tres annos. ⟨Hoc tempore fluvius, qui Alexandriam magnam praeterfluit, in sanguinem conversus est et paullo post aruit et solum eius exsiccatum est. Et quum id per multos dies factum esset, homines coe- p. 179. perunt* affligi miseria deficientis aquae. Tunc deus misericordia commotus (fluvium) redire fecit sicut mos eius prior erat.[2])⟩	H. 2270.	2268.	Sync. 705,5. *῾Ρωμαίων ⟨κγ'⟩ ἐπ. Λούκιος ἔτη β'.* Sync. 714, 10. *῾Ρωμαίων ⟨κδ'⟩ ἐπ. Στέφανος ἔτη β'.*
Anno MMCCLXX Novatus ecclesiam discidit ⟨et Donatus haeresin movit⟩. ⟨Ille vero Novatus dixit: quemlibet, qui se aliquo modo compotem fecisset adorationis idolorum vel sacrificiorum, quae Decius in persecutione instituisset, ab ecclesia non (rursus) recipi posse, quippe quasi mortuus sit secundum apostoli enuntiatum, quo dixit: si quis peccat, qui accepit baptisma, peccatum eius mor-	H. 2269.	2270.	Sync. 705, 6. *Ναυᾶτος αἱρεσιάρχης πρεσβύτερος ῾Ρώμης ἐγνωρίζετο.* ⟨cfr. Euseb. H. E. VI, 43. et Polluc. p. 238.⟩

1) ܒܢܝ ܥܠܡܐ filii huius mundi. 2) i. e. fluvius intra ripas consuetas recessit.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
tale est, non iam adest sacrificium, quod pro peccato eius offeratur.[1]) Et propter hanc rem synodus Romae congregata est sexaginta episcoporum et excommunicaverunt illum et ex ecclesia eiecerunt eum, quia nolebat id quod statuerat omittere.⟩			
Hoc tempore quoque erat pestilentia, quae totam terram grassabatur, et praecipue Alexandriae et in Aegypto (invaluit); atque ⟨erat ita vehemens et gravis, ut homines se ab eo retinerent, ut se invicem sepelirent. Praecipue vero (morbus) invaluit in paganos, prae omnibus aliis hominibus, quia si quis ex illis morbo affectus erat, propinqui eius eum relinquebant et fugiebant; et moriebantur neque aderat [aliquis], qui asportaret et sepeliret quemque ex illis, ita ut domus et plateae et viae et porticus illis referta essent; et foetebant et putrescebant neque aderat, qui eos sepeliret. Christiani vero p. 180. prout* poterant illorum (cadavera) asportaverunt et sepeliverunt, quippe qui essent misericordiae erga homines studiosissimi; (itaque) prout poterant illorum (cadavera) sepeliebant. Dabant aurum[2]) et fodiebant magnas foveas et coacervabant illa in iis. Id vero magnopere Christianos in oculis paganorum gratos reddidit, quia hi secundum legem suam mortuis non appropinquabant.⟩	H. 2269.		
⟨Hoc tempore synodus in urbe Laodicea congregata est;⟩ eodemque anno thronum Antiochiae sanctus Demetrius occupavit.	H. 2269.	2272.	Sync. 714, 13. *Ἀντιοχείας ιδʹ ἐπ. Δημητριανὸς ἔτη ιδʹ.*
Anno MMCCLXXI interfecti sunt Gallus et Volusianus in foro Flaminii. Et reges facti sunt Valerianus et Gallienus (et regnaverunt) per annos quindecim.	H. 2270.	2271.	Sync. 706, 2. *ἐσφάγησάν ⟨τε προδοθέντες ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως⟩ ἐν ἀγορᾷ Φλαμενίου.*
Anno MMCCLXXII Valerianus persecutionem contra ecclesiam movit; eodemque anno Shapur rex Persarum contra Syriam profectus est eamque vastavit et diripuit. ⟨Et Valerianus descendit	A. 2273. H. 2274. H. 2275.	2273.	

1) cf. Hebr. 10, 26. 2) sc. fossoribus.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
contra eum, ut bellum gereret, cum magno exercitu. Et quum inter se concurrerent et proelio contenderent, Valerianus victus est et totus illius exercitus trucidatus est et ipse captus est. Et abduxerunt illum in Persiam atque ibidem servi loco habebatur usque ad mortem suam. Persae etiam Cappadociam depopulati sunt et everterunt, ut amplius non (ab incolis) habitaretur et etiam insulas occidentales vastaverunt et Ciliciam et Antiochiam destruxerunt.〉			
Et ab eo tempore, quo Valerianus in captivitatem abductus erat, Gallienus Christianos non turbavit.	H. 2276.	2274.	
p. 181. Anno MMCCLXXIII[1]) episcopus Antiochiae* sanctus Cyrillus[2]) et Romae Eutychianus[3]) per VIII menses et post eum Gaianus[4]) per XV annos. Alexandriae exstitit sanctus Theonas[5]) per XVIII annos.			
Hoc tempore subversiones turbulentae Manichaeorum in mundum intrabant. 〈Hic vero Mani gente arabica et barbara erat et in terram Aegypti intravit et (ibi) doctrinam suam propagavit, et corrupit (homines) sectae suae daemoniacae per verbum stultum, quod prodiit ex animo suo et (ad illos) [transiit;] et (ita) animum suum illis dedit qui sibi similes erant. Et studuit similitudinem domini nostri in animo suo ostendere et pronuntiavit de se, se esse spiritum paracletum. Et amentia sua elatus est et elegit sibi duodecim discipulos exemplo Christi.〉	H. 2295.	2298.	Sync. 723, 5. *τῷ δ' ἔτει Πρόβου ἡ τῶν μανέντων Μανιχαίων πανώλεθρος πανώλεια τῷ τῶν ἀνθρώπων παρεισήχθη βίῳ.* 〈Euseb. H. E. VII, 31, *βάρβαρος δῆτα τὸν βίον αὐτῷ λόγῳ καὶ τρόπῳ, τήν τε φύσιν δαιμονικός τις ὢν καὶ μανιώδης, ἀκόλουθα τούτοις ἐγχειρῶν, Χριστὸν αὐτὸν μορφάζεσθαι ἐπειρᾶτο, τότε μὲν τὸν παράκλητον, καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτος ἑαυτὸν ἀνακηρύττων, καὶ τυφούμενός γε ἐπὶ τῇ μανίᾳ, τότε δὲ, οἷα Χριστὸς, μαθητὰς δώδεκα κοινωνοὺς τῆς καινοτομίας αἱρούμενος.*〉
Anno MMCCLXXVI erat Paulus Samosatenus[6]) episcopus Antiochiae.	H. 2277.	2278.	Sync. 714, 14. *Ἀντιοχείας ιε' ἐπ. Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔτη η'.*
Anno MMCCLXXX erat Alexandriae episcopus Maximus per IX annos,	A. 2280. H. 2281.	2282.	Sync. 714, 19. *Ἀλεξανδρείας* 〈*ιε'*〉 *ἐπ. Μάξιμος ἔτη η'.*
et in ecclesia Romana erat sanctus Dionysius,	A. 2281. H. 2282.	2279.	Sync. 714, 12. *Ῥώμης* 〈*κϛ'*〉 *ἐπ. Διονύσιος ἔτη η'.*
Hierosolymae erat Hymenaeus.	A. 2282. H. 2283.	2282.	Sync. 725, 16. *Ἱεροσολύμων* 〈*λη'*〉 *ἐπ. Ὑμέναιος ἔτη ιβ'.*
〈Anno MMCCLXXII synodus Cartha-			

1) Rectius eosdem episcopos recenset Dionysius a. 2298 pg. 1888. (G.) 2) ܩܘܪܝܠܠܘܣ. 3) ܐܘܛܘܟܝܢܘܣ. 4) ܓܐܝܘܣ. 5) ܬܐܘܢܣ. 6) ܦܘܠܘܣ ܫܡܝܫܛܝܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
giniensis in Africa congregata est diebus venerandi et sancti Cypriani Carthaginiensis et domini Stephani Romani et Demetrii Antiocheni et Dionysii Alexandrini.〉			
Anno MMCCLXXXIV Paulus Samo- p. 182. satenus* denegavit veram doctrinam et haeresin Artemonis instauravit et contra eum synodus Antiochena congregata est; et illa eum excommunicavit et deiecit, quia noluit se avertere ab illo, quod statuerat; et loco eius erat Domnus episcopus Antiochiae. 〈Hoc tempore nova Antiochia ab imperatore Storonio[1]) condita est, qui etiam rex postremo fuit et Apameae interfectus est.〉	H. 2283. BPRS. 2284.	2283.	Sync. 714, 15. *οὗτος* (sc. *Παῦλος*) *ἐξώσθη θείᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει πατέρων ἁγίων τὴν Ἀρτέμωνος ἀνανεωσάμενος αἵρεσιν.* 〈cfr. Polluc. pg. 240. *Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς τὴν Ἀρτέμωνος αἵρεσιν ἀνενεώσατο .... καθ' ὃν σύνοδος ἐπισκόπων συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ ... οἵτινες τὸν ἄθεον ἐξετάσαντες καὶ βλάσφημον εὑρηκότες καθεῖλον.*〉 Sync. 714, 17. *Ἀντιοχείας ις' ἐπ. Δομνῖνος ἔτη γ'.*
Anno MMCCLXXX Galienus Mediolani interfectus est. Et regnavit post eum Claudius per unum annum et decem menses. 〈Floruerunt vero hoc tempore pastores ecclesiae: sanctus Cyprianus Carthaginiensis, Stephanus Romanus, Firmianus Caesareensis, Gregorius et Athenodorus[2]), fratres, episcopi Ponti, et Helenus Tarsi, Nacuma[3]) Iconii et Humanus Hierosolymae et Maximus Alexandriae et Theotecnus[4]) Palaestinae et Maximus Bostrae.[5])〉	H. 2285.	2286.	〈Euseb. H. E. VII, 28, 1. *Τούτων οἳ μάλιστα διέπρεπον Φιρμιλλιανὸς μὲν τῆς Καππαδόκων Καισαρείας ἐπίσκοπος ἦν, Γρηγόριος δὲ καὶ Ἀθηνόδωρος ἀδελφοί, τῶν κατὰ Πόντον παροικιῶν ποιμένες, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἕλενος τῆς ἐν Ταρσῷ παροικίας, καὶ Νικομᾶς τῆς ἐν Ἰκονίῳ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας Ὑμέναιος, τῆς τε ὁμόρου ταύτης Καισαρείας Θεότεκνος, Μάξιμος ἔτι πρὸς τούτοις τῶν κατὰ Βόστραν δὲ καὶ οὗτος ἀδελφῶν διαπρεπῶς ἡγεῖτο.*〉
Eusebius Laodiceae et Anatolius Laodiceae, laudatus ob doctrinam philosophicam, floruit.	F. 2289. H. 2290. H. 2295. (Ana.) F. 2296.	2292.	Sync. 723, 3. *Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικείας ἐπίσκοπος φιλοσόφοις μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο.*
Anno MMCCLXXXVII mortuus est Claudius et Aurelianus regnavit quinque annos et sex menses. Et hoc tempore sanctus Timotheus episcopus ecclesiae Antiochenae erat.	H. 2287. H. 2288.	2288.	〈Euseb. H. E. VII, 32, 2. *κατὰ τούσδε τῆς Ἀντιοχέων ἐπισκοπῆς μετὰ Δόμνον ἡγήσατο Τίμαιος.*〉
Anno MMCCXCI Aurelianum, quum sese pararet, ut contra nos persecutionem p. 183. moveret*, fulmen e coelo cohibuit,	A. 2291. H. 2292.	2292.	Sync. 722. 12. *τῷ ς' αὐτοῦ ἔτει Αὐρηλιανὸς μέλλων διωγμὸν κινεῖν κατὰ Χριστιανῶν θείῳ κεραυνῷ διακωλύεται.*

1) ܣܛܘܪܘܢܝܘܣ. 2) ܐܬܢܘܕܘܪܘܣ. 3) ܢܩܘܡܐ. 4) ܬܐܘܛܩܢܘܣ. 5) ܒܨܪܐ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
cuius repentino ictu interfectus est. Et regnavit Tacitus sex menses et in Ponto occisus est; et regnavit Plurianus[1]) tres menses et interfectus est Tarsi et regnavit Probus VI annos et IV menses.			
Anno MMCCXCII Felix episcopus ecclesiae Romanae erat (et) per V annos (ministravit).	H. 2294.	2289.	Sync. 724, 1. *Ῥωμαίων ⟨κζ′⟩ ἐπ. Φῆλιξ ἔτη ε′.*
Anno MMCCXCVIII sanctus Cyrillus episcopus Antiochiae erat et in ecclesia	H. 2297.		Sync. 722, 6. *Ἀντιοχείας ⟨ιζ′⟩ ἐπ. Κύριλλος ἔτη ιε′.*
Romana exstitit Eutychianus[2]) (et) per octo menses (ministravit); et post eum Gaius per XV annos; in ecclesia Alexandrina	H. 2298.	2296.	Sync. 724, 2. *τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας μετὰ Φήλικα γέγονεν Εὐτυχιανὸς μῆνας η′, μεθ᾽ ὃν Γάϊος ⟨κθ′⟩ ἐπ. ἔτη ιε′.*
exstitit sanctus Theonus (et ministravit) per XIX annos.	H. 2299.	2302.	Sync. 724, 7. *Ἀλεξανδρείας ⟨ιϛ′⟩ ἐπ. Θεωνᾶς ἔτη ιη′.*
Anno MMCCXCIX Probus Sirmii occisus est et regnavit Carus cum filiis suis Carino et Numeriano II annos. Carus mortuus est in Mesopotamia et Numerianus ab eo in Thracia interfectus erat et Carinus pariter interfectus est in proelio (quo) cum Cornace (contendit).	H. 2299.	2301.	Sync. 723, 9. *Πρόβος ἐσφάγη ἐν Σιρμείῳ.*
Et regnavit post illos Diocletianus XX annos. Et anno tertio regni sui Maximinum Heraclium regni consortem fecit.	H. 2303. F. 2304.		
p. 184. Anno MMCCCX regnum in regione Orontis(?)[3]) obtinuit Constantius pater Constantini magni (et regnavit) XII annos.	H. 2306.	2310.	
Anno MMCCCXIII Marcellinus episcopus ecclesiae Romanae erat; eodemque	H. 2313.		
anno terra Aegypti defecit et venit magnus exercitus Romanorum et circumdedit urbem[4]) eamque fame cruciavit. ⟨Sed quaedam pars exercitum Romanorum iuvit et cum illis erat Eusebius, qui non in urbe inclusus erat, sed apud ducem exercitus Romani liberam loquendi facultatem acquisivit et nomen illustris viri sibi paravit; Anatolius vero episcopus urbis vidit populum urbis fame pereuntem et Eusebio hoc indicavit. Eusebius vero petiit a duce exercitus Romanorum, ut illis qui apud ipsum erant discedere	H. 2314.	2312.	⟨Eus. H. E. VII, 32, 8. *θατέρου μέρους τῆς πόλεως τῷ Ῥωμαϊκῷ συμμαχοῦντος στρατῷ ταύτῃ τε τυγχάνοντος ἀπολιορκήτου τὸν Εὐσέβιον (ἔτι γὰρ εἶναι τότε αὐτόθι πρὸ τῆς ἐπὶ Συρίαν μεταναστάσεως) ἐν τοῖς ἀπολιορκήτοις ὄντα, μέγα τε κλέος καὶ διαβόητον ὄνομα μέχρι καὶ τοῦ Ῥωμαίων στρατηλάτου κεκτημένον, περὶ τῶν λιμῷ διαφθειρομένων κατὰ τὴν πολιορκίαν πέμψας ὁ Ἀνατόλιος*

1) ܦܠܘܪܝܢܘܣ. 2) ܐܘܛܘܟܝܢܐ. 3) ܐܘܪܝܛܐ. Tullberg add. p. 37 legendum censet ܒܪܝܛܢܝܐ Britannia. 4) i. e. Alexandriam cf. lin. 17 T. S.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
permitteret et quum haec ab illo impetrasset [Anatolio] haec omnia indicavit. Et Anatolius populo urbis persuasit .... nec statuit. Tum dixit illis: hac in re certe non resistetis mihi, ut senes et anus et pueros et saucios ex urbe exire patiamini, ut cibus inveniatur illis qui remanent. Tunc vero vestitu muliebri viros amicuerunt, qui noctu exierunt. Hoc modo paullatim servavit unumquemque, qui mortem effugere voluit. Postremo vero Alexandrini a Romanis devicti sunt et ii, qui erant autores defectionis, occisi sunt.			ἐκδιδάσκει 9. . . ὁ δὲ αὐτίκα την ἐπαγγελίαν δεξάμενος, βουλὴν τῶν Ἀλεξανδρέων συναγαγών, τὰ μὲν πρῶτα πάντας ἠξίου φιλικὴν δοῦναι Ῥωμαίοις δεξιάν, ὡς δ' ἀγριαίνοντας ἐπὶ τῷ λόγῳ συνεῖδεν, ἀλλ' οὐ τούτῳ γε, φησὶν, ἀντιλέξειν ποθ' ὑμᾶς οἴομαι, εἰ τοὺς περιττοὺς καὶ ἡμῖν αὐτοῖς οὐδαμῇ χρησίμους, γραΐδας καὶ νήπια καὶ πρεσβύτας, ἐκδοῦναι πυλῶν ἔξω βαδίζειν ὅποι καὶ βούλοιντο συμβουλεύσαιμι ..... 11. τῇ δὲ τούτων προφάσει καὶ μυρίους ἄλλους λεληθότως γυναικείαν στολὴν ἀμπισχομένους, νύκτωρ τε τῇ ἐκείνου φροντίδι τῶν πυλῶν ἐξιόντας καὶ ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων στρατιὰν ὁρμῶντας (διεσώσατο).⟩
Anno MMCCCXVI Zebedaeus[1] erat episcopus Hierosolymae (et ministravit) p. 185. per III annos* et post eum erat (episcopus) Hermon et in ecclesia Antiochena erat Tyrannus[2]) et Alexandriae Petrus, qui gloriose post illos mortem martyris obiit IX persecutionis anno.	F. 2315. H. 2316. H. 2319. H. 2319. H. 2320.	2317. 2319.	
Anno MMCCCXVII Veturius dux exercitus Christianos, qui in militia erant, paululum persecutus est et hinc persecutio in omnes fideles invaluit.	H. 2317.	2317.	
Anno MMCCCXIX erat vehemens (terrae) motus et Tyri et Sidone magna (urbis) pars concidit et cum illa multi perierunt.	H. 2320.		
Anno MMCCCXX erat ecclesiarum exstirpatio.	H. 2320.		
Anno XIX huius regni mense Adar in die festo azymorum Diocletianus edictum promulgavit, quod omnibus regionibus divulgatum est; et in illo praecepit, ut aedificia ecclesiarum usque ad terram destruerentur et scripta igni comburerentur, ut ii qui in honoribus essent ignominia afficerentur et ii qui in servitute essent liberarentur; si perseverarent nec desciscerent[3]), libertate sua			⟨Euseb. H. E. VIII, 2, 4. Ἔτος τοῦτο ἦν ιθ' τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Δύστρος μὴν (λέγοιτο δ' ἂν οὗτος Μάρτιος κατὰ Ῥωμαίους) ἐν ᾧ τῆς τοῦ σωτηρίου πάθους ἑορτῆς ἐπελαυνούσης ἥπλωτο πανταχόσε βασιλικὰ γράμματα, τὰς μὲν ἐκκλησίας εἰς ἔδαφος φέρειν, τὰς δὲ γραφὰς ἀφανεῖς πυρὶ γενέσθαι προστάττοντα, καὶ τοὺς μὲν τιμῆς ἐπειλημμένους ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν οἰκε-

1) ܙܒܕܐ. 2) ܛܘܪܢܘܣ. 3) sc. a fide Christiana.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

privarentur; et principes illi, qui quovis loco ecclesiae caput essent, in vincula conjicerentur et deinde ut sacra ferrent cogerentur. Ab illis vero pastoribus (nonnulli) timore (commoti) desperaverunt, in nonnullos vero ab illis (Diocletianus) variis tormentis irruit. Erant qui verberibus, qui pectine ferreo, qui tegano (vexabantur), qui bestiis feris proiciebantur, qui in alto maris mergebantur, qui glacie et frigore martyrii coronam assequebantur. Nicomediae vero martyris mortem passi sunt Dorotheus et Petrus et Gorgonius
p. 186. cum* multis aliis, qui erant e domo regis et cum multis aliis, qui numerum excedunt, qui glacie interficiebantur in foris et in quovis loco[1]). Martyrium subiit vero Antimus episcopus Nicomediae et Lucianus Tyrannio[2]) episcopus Tyri, Silvanus[3]) episcopus Emesae, Zenobius episcopus Sidonis, Salonus episcopus Gazae cum triginta novem aliis, quorum capita praecisa sunt, ut igni comburerentur: Pamphilus episcopus Caesareae, Petrus episcopus Alexandriae cum aliis. Faustus, Dius, Ammonius, Phileas[4]), Hesychius[5]), Theodorus episcopi ecclesiae Aegyptiacae cum viris illustribus. In lacu Augusteo quadraginta viri simul martyrii coronam adepti sunt. Hi vero capita et illustres et optimates provinciae erant et in glaciem lacus proiciebantur per totam noctem; et postquam mortui sunt igni eos combussit. Sanctum vero Sergium[6]) et Bacchum[7]) currere iussit dux in acutos ferreos palos. Et quum omnibus tormentis eos affecisset, praecidit capita eorum lapide acuto.[8])⟩

Anno MMCCCXXI Diocletianus et Maximinus regnum recusaverunt: et loco illorum Maximinum et Severum reges creaverunt. ⟨Consuetudo quaedam erat regum Romanorum, cuius causa aliquando fuit timor inimicorum, sive haec fuit

a. Hieron.

H. 2321.

Eusebius

τίαις, εἰ ἐπιμένοιεν τῇ τοῦ Χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίας στερεῖσθαι προαγορεύοντα 5 . . . . . *μετ' οὐ πολὺ δὲ* . . . . . *προσετάττετο τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους πάντας τοὺς κατὰ πάντα τόπον πρῶτα μὲν δεσμοῖς παραδίδοσθαι, εἶθ' ὕστερον πάσῃ μηχανῇ θύειν ἐξαναγκάζεσθαι.* Sequentia in epitomen redacta reddunt verba Euseb. H. E. VIII, 3, 6, 13.⟩

---

1) ܒܡܕܘܪ. 2) ܛܪܢܝܘܢ. 3) ܣܠܘܢܘܣ. 4) ܦܠܠܝܘܣ. 5) ܐܣܝܟܘܣ. 6) ܣܪܓܝܘܣ. 7) ܒܟܘܣ. 8) ܒܪܙܠܐ.

Dionysius

p. 187. causa, quod alter* imperio se abdicare coactus est et caput suum abrasit et domum abiit, quamvis nondum (ei) adductus esset finis administrationis imperii ab hoc tempore et ultra; atque etiam secundum legem (ita fiebat), si quis animam suam servabat, cui (regnandi munus) quavis ratione molestum erat. Hi igitur ita egerunt et reliquerunt coronam regni sui.⟩

Anno MMCCCXXII Constantinus magno cum honore e mundo decessit, et regnavit post eum filius eius Constantinus per annos XXXI et X menses.

⟨Nunc mihi in animo est, paullulum sermonem meum interrumpere et ostendere, (quomodo) deus per fideles suos admirabilia fecerit et satanas mala per suos cultores protulerit. Hic quidem Constantius senex cum Helena uxore sua fideles erant et deum timentes, quorum in regno per totum tempus nemo persecutionem movit, sed erga omnes illi quiete et benevolenter egerunt. Tum honorabilis Constantius vitam finivit et e mundo hoc decessit ab omnibus propter benevolentiam suam laudatus. Constantinus vero filius eius non ad fidem patris sui elatus est, sed omni tempore persecutorem fidei Christianae se praebuit; adeo, quum morbus aliquis malus corpus eius attigisset, non adactus est, ut a malo persecutionis suae desisteret, ita ut studio suo adorationis idolorum Saulo persecutori similis fieret. Ita vero
p. 188. coacervavit* minas et caedes contra omnes Christianos. Quum vero includeret eos et interficeret et cruci affigeret et lapidibus obrueret, morbus ille in corpore eius semper ingravescebat et totum eius corpus scabie pollutum erat et spiritus eius putidus erat similitudine sepulcri cadaverum pleni, quia omnibus lateribus caput eius corrosum erat; eodem modo etiam odor putredinis ab eo ex omnibus partibus discessit et nihilominus plenus erat minarum et caedis

a. Hieron.

H. 2322.

a. vers. Arm.

Eusebius

⟨cfr. F. Combefis O. F. F. Illustrium Christi martyrum lecti triumphi, vetustis Graecorum monumentis consignati Paris. 1660 qui liber inde a pg. 253 inscriptus est: S. Silvestri Rom. antistitis acta antiqua probatiora ex duplici vetusto codice F. Combefis O. F. F. eruit, Latio reddidit, partim vindicavit Paris. 1659.[1]) Partem narrationis habes etiam in S. Hadriani papae Epistola Act. II concil. Nicaeni Mansi XII 1058C squ. Latine extat vita S. P. N. Sylvestri apud Surium M. Decembr. pg. 369 sq.

272. *ἐν δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δόγμα ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς εἰδώλοις, ὅθεν ὁ ἅγιος Σίλβεστρος ὑποχωρήσας τῆς πόλεως ἐν τῷ Σοραπτινῷ (γρ. Σωρακτινῷ) ὄρει μετὰ τῶν αὐτοῦ κληρικῶν ἐλάνθανεν. Κωνσταντῖνος τοίνυν Μαξιμίναν τὴν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως θυγατέρα ἔχων γυναῖκα καὶ πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἀνελών, ἐλεφαντικῇ λέπρᾳ καθ' ὅλου τοῦ σώματος πληγεὶς ἐτραυματίσθη* . . . . Quae sequuntur de magorum et medicorum consiliis, multo uberiora sunt quam Syriaca; propterea omisi.

273. *ἀνεφάνησαν δέ τινες ἱερεῖς τοῦ Καπετωλίου λέγοντες· ὀφείλει γενέσθαι κόλυμβος ἤγουν κολυμβήθρα ἐν τῷ Καπετωλίῳ καὶ πληρωθῆναι αὐτὴν ἀφθόρων παίδων αἵματος, ἐν ᾧ ζέοντί ἐστι καὶ ὡσανεὶ καπνίζοντι λουσάμενον αὐτὸν δυνηθῆναι καθαρισθῆναι. Ὅθεν τινὲς ἐκ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν πλῆθος παίδων ἐκόμισαν. ἐν ὡρισμένῃ τοίνυν ἡμέρᾳ ἀπιόντι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τὸ Καπετώλιον* 274. *ἑτοίμων ὄντων τῶν ὀφειλόντων ἀνελεῖν τοὺς παῖδας, ἀπήντησαν αἱ μητέρες τῶν παίδων λυσίκομοι, τῶν ἰδίων μαστῶν γεγυμνωμένων, κοκκυτοὺς καὶ ἀλαλαγμοὺς ἀφιεῖσαι*

1) Nonnulla correxi ex codice Parisino Graeco DXIII pg. 81 squ.

Dionysius

contra quemque, qui non deos adorabat (precans), ut sibi sanationem corporis afferrent. Quum vero videret ille corpus suum in dies magis dissolvi et scabie, qua affectum erat, corrumpi: misit et convocavit omnes magos et incantatores et sapientes[1]), tum qui intra imperium suum tum qui extra illud erant.

Ex historia Constantini magni. Quia (ille) totus erat contectus scabie, reges et sapientes eius, quos convocaverat, (consilium dederunt), ut afferri iuberet infantes saginatos[2]) trecentos, et mactaret illos et lavaretur sanguine eorum. Tum Constantinus paulo post emisit (nuntios) secundum malum effatum illorum et collegit multos infantes et surrexit, ut iret illuc ubi mortem obituri erant, ut se sanguine eorum lavaret, (proficiscens) cum cohortibus suis qui in urbe erant. Et quum iret, audivit sonum magni ululatus .... lamentationis, ita ut tota urbs agitaretur. Quod quum rex audiret, dixit: quinam est sonus iste? Responderunt ei: Sunt matres infantium illorum, quae ululant de filiis
p. 289. suis*) dilectis. Et surrexit lacrimans et ad domum suam regiam rediit. Quum a malis suis consiliariis, qui sine misericordia erant, vituperaretur, dixit: vita illorum, quia hi innocentes et puri sunt, maioris mihi pretii est, quam sanatio corporis mei; ac ne haec quidem (fortasse) mihi re vera continget, ut, si laver sanguine illorum, purus fiam a scabie mea.[3]) Et rex mandavit, ut matribus illorum nummi darentur et magnis cum honoribus in vicos suos dimitterentur. Deus vero bonus et misericos Christianorum videns quae ille fecisset, se ad illum convertit; et quum (ille) nocte dormiret in lecto suo,

1) cf. Dan. 2, 2. 2) [illegible]. 3) Dicere vult: neque spero fore ut saner, etiamsi sanguine illorum corpus meum lavetur, ita ut timendum sit ne illi infantes frustra mactentur.

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

πάντα τε τὸν ἀέρα ταῖς ὀδυρτικαῖς φωναῖς πληροῦσαι, μεγίστην πτόησιν καὶ φρικτὴν τῷ τε βασιλεῖ καὶ τῇ συγκλήτῳ ἐνεποίησαν. πυθόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἡ αἰτία ἡ τὴν τοσαύτην τῶν γυναικῶν πληθὺν ὀδυρτικαῖς βοαῖς προσελθεῖν καταναγκάσασα. καὶ γνοὺς τὰς μητέρας τῶν τεθνηξομένων, ὑπάρχειν παιδίων ἡττηθεὶς τῇ τῆς ἀπανθρωπείας καὶ τῇ τοῦ μύσους ὑπερβολῇ καὶ φιλάνθρωπον ἦθος ἀναλαβὼν, ἤρξατο δακρύειν καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγειν ..... προκρίνω τῆς ἐμαυτοῦ ὑγείας τὴν τῶν 275. ἀφθόρων παιδίων σωτηρίαν ... κρεῖσσον γάρ ἐστιν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀφθόρων παίδων σωτηρίας ἀσθενεῖν ἤπερ τῇ αὐτῶν ἀναιρέσει τῇ δεινῇ καὶ ἀπανθρώπῳ τὴν αὐτῶν ἀνανεώσασθαι ζωήν· ἣν ὅμως ἀνανεώσασθαι ἄδηλόν ἐστιν, τῆς ἀπηνοῦς ἀπανθρωπείας δήλης ὑπαρχούσης .... ταῦτα λέγων ὁ βασιλεὺς αὖθις ἐπὶ τὸ παλάτιον τὴν πορείαν ἐποιήσατο· οὐ μόνον τοίνυν τοὺς παῖδας ταῖς γεννησαμέναις ἀπέδωκεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ χρήματα καὶ ἀννόνας· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀναλώματα ἐπανιούσαις αὐταῖς παρασχεθῆναι ἐκέλευσεν· ὥστε τὰς μετα πένθους καὶ δακρύων 276. παραγενομένας, χαιρούσας καὶ σκιρτώσας τὰς ἰδίας οἰκίας καταλαμβάνειν.

Ταύτῃ τοίνυν τῇ νυκτὶ ὀπτασίαν ὁρᾷ, ἐν ᾗ ἐφάνησαν αὐτῷ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι λέγοντες·

276. ἡμεῖς ἐσμὲν Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ πεμφθέντες παρὰ τοῦ Θεοῦ δοῦναί σοι σωτηρίας σύμβολον ἵνα πέμψῃς πρὸς Σίλβεστρον ἐπίσκοπον ὃς τὸν διωγμὸν τὸν σὸν δεδοικὼς ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Σοραπτινῷ ὄρει κρύπτεται. καὶ τοῦτον μετὰ τιμῆς μεγίστης ποιήσεις πρός σε παραγενέσθαι. ὃς εἴ γε τῆς νουθεσίας αὐτοῦ ἀνάσχῃ, ὑποδεῖξαί σοι δυνήσεται κολυμβήθραν εὐσεβείας, ἐν ᾗ ἀπολουσάμενος πάντων τῶν τραυμάτων σου τὸν ῥύπον ἀποσμήξῃ καὶ

Dionysius

misit ad eum duos e discipulis suis scilicet Petrum et Paulum; et apparuerunt ei in somnio et dixerunt ei: quia deus misericordiam tuam vidit, quod pepercisti infantibus, illum etiam tui miseruit et misit nos, ut tibi ostendamus fontem aquae. Atque ubi lavatus eris in illo, a scabie tua purus fies; sed mittas et arcessas Sylvestrem episcopum, qui timore tui (permotus) confugit in montes et se in specu occultavit. Hic veniet et indicabit tibi fontem aquae. Ubi vero descenderis ad hunc, a scabie tua purus fies. Et quum rex expergisceretur, misit viros in locum, quem ei apostoli indicaverant et Sylvestrem arcessiverunt. Et rex surrexit, ut illi obviam iret eumque magno cum honore excepit et eum interrogavit dicens: suntne vobis dii, qui vocantur Petrus et Paulus? Et Sylvester dixit: Petrus et Paulus
p.190 non sunt dii, sed servi dei*. Rex respondit: Sunt vobis imagines illorum? afferatis illas mihi, aspiciam eas. Et quum (illas) ei attulissent dixit: non est aliquid, quod his imaginibus accuratius sit. Hac figura enim (illi) mihi apparuerunt et mecum locuti sunt (praecipientes), ut ad te mitterem et te arcesserem, quia tu mihi fontem aquae ostensurus esses. Sylvester respondit: locuti sunt ad te de aqua baptismatis. Si credis in deum nostrum et nomine eius in has aquas descendis, cum scabie corporis tui etiam scabiem peccatorum tuorum exues. Rex dixit: si non crederem, non ad te misissem. Sylvester ei respondit: ieiunium agas die sabbathi et preces mittas ad deum, ut tibi ignoscat, quod fecisti servis illius, et imperes, ut ecclesia aperiatur et claudantur domus idolorum et magorum et vatum[1]); et imperes ut illi christiani, quos in vincula coniecisti, exeant (e carcere); et quod adtinet ad eos, qui-

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

ὑγιὴς γενόμενος ζωῆς καταξιωθήσῃ ἣν σὺ τοῖς ἀφθόροις ἐχαρίσω παισίν. ἐν τούτοις τοῖς λόγοις διυπνισθεὶς ὁ βασιλεὺς ... 277 ἀπέστειλεν ἐν τῷ Σοραπτινῷ ὄρει καὶ καθὼς προσετάχθη μετὰ πάσης τιμῆς τὸν ἅγιον Σίλβεστρον παραγενέσθαι ἐποίησεν. καὶ εἰσιόντα αὐτὸν ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς πρῶτον ἠσπάσατο λέγων ... ἔχετε θεούς τινας Πέτρον καὶ Παῦλον οὕτω καλουμένους. ὁ δὲ ἅγιος Σίλβεστρος ἔφη... Πέτρος δὲ καὶ Παῦλος θεοὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ δοῦλοί εἰσιν τοῦ Θεοῦ ... 278. ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς περιχαρὴς γενόμενος ἔφη· παρακαλῶ σε, Σίλβεστρε ἐπίσκοπε, εἰ εἰσὶν ἐν σοί τινες αὐτῶν εἰκόνες, δεῖξόν μοι ταύτας καὶ ποίησόν μοι τοὺς χαρακτῆρας αὐτῶν φανεροὺς ἵνα ἴδω εἰ αὐτοί εἰσιν οἱ εἰρηκότες μοι παρὰ τοῦ Θεοῦ πεπέμφθαι, τότε ὁ Σίλβεστρος ἐκέλευσεν τῷ διακόνῳ αὐτοῦ κομίσαι τὰς ἰδέας αὐτῶν, ἅς τινας θεασάμενος ὁ Αὔγουστος ἤρξατο βοᾶν καὶ λέγειν· Ὄντως, οὐδὲν ἀληθέστερον τῶν εἰκόνων τούτων, ὧνπερ τὴν ἐκτύπωσιν καὶ τοὺς χαρακ- 279 τῆρας ἐν τῇ ὀπτασίᾳ ἐθεασάμην. οὗτοί μοι εἰρήκασιν· πέμψον πρὸς Σίλβεστρον τὸν ἐπ. καὶ ὑποδείξει σοι τὴν κολυμβήθραν τῆς εὐσεβείας, ἐν ᾗ λουσάμενος τύχῃ τῶν σῶν τραυμάτων τῆς ὑγείας. Πρὸς ὃν ὁ μακάριος Σίλβεστρος ἀπεκρίθη· Γνῶθι, ὦ βασιλεῦ, κολυμβήθραν εὐσεβείας σοι ὑποδεχθῆναι, εἰ Θεὸν εἶναι πάσῃ καρδίᾳ πιστεύσῃς. Πρὸς ὃν ὁ Αὔγουστος· ἐγὼ εἰ μὴ ἐπίστευον, οὐκ ἂν πρός σε ἔπεμψα. τότε ὁ ἅγιος Σίλβεστρος λέγει· ἐκείνου ἐξαιτοῦντος· ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ νήστευσον. καὶ ἀποθέμενος τὴν ἁλουργίδα, εἴσελθε εἰς τὸ κουβούκλιόν σου, κἀκεῖσε ῥίψας ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν σάκκῳ δεήθητι μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν τοῦ δεσπότου Θεοῦ ἐξομο-

1) ܟܘ̈ܪ.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

bus nil est, manda ut illis condonetur de publico[1]) et pro facultate eleemosynas des. Haec vero omnia rex fecit sicuti ei praescriptum erat. Quum vero dies sacer primus hebdomadis adesset, Sylvester regem adduxit ad baptisma ei dicens: hae aquae o rex peccatorum remissionem efficiunt et virtutem uberrimam praebent ei, qui toto corde credit, et vitam aeternam illi parant. Et quum Sylvester eum ad baptisma descendere faceret, propter magnam regis fidem omnia inflammata
p. 191. sunt quasi ignis face[2]) et sicut teganum*, quod efferbuit, vox eius audita est[3]), et omnis regis scabies ab eo remota est, et apparuit aqua, qua offundebatur sicut cortex piscium[4]), et (ipse) erat totus sicut puerulus ablactatus[5]); ac sicubi (haec) mutatio apparuit in corpore eius, (ille in fide) confirmatus est[6]) et credidit in remissionem peccatorum et [in vitam] novi mundi. Deinde post baptisma, quod in omne aevum (valet), rex coepit dicere: Hic est deus verus; nam si deus hominis fuisset, non me denuo reficere potuisset; et hic solus adoretur et ille error, qui usque ad diem nostrum (valuit), penitus tollatur. Et cum ille multa verba locutus esset de dei timore et de adoratione unius dei et de vanitate adorationis deorum factitiorum, laudaverunt illum optimates et tota urbs. Et mandavit, ut paullo post ecclesia magna et ampla Constantinopoli aedificaretur. Haec ita evenerunt anno octavo regis Constantini filii Constantii.⟩

Anno MMCCCXXIV mortuus est Maximinus rex Romanorum, et regnavit Maxentius filius eius VI annos. — H. 2324.

Anno MMCCCXXV mortuus est Severus et obtinuit regnum eius Constan- — H. 2323.

Eusebius

λογούμενος κατὰ ἄγνοιαν πεφονευκέναι τοὺς ἁγίους αὐτοῦ δούλους· καὶ τῇ αὐτῇ ἑβδομάδι τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων κλεισθῆναι κέλευσον, καὶ πάσας τὰς μιαρὰς θυσίας σχολάσαι· τοῖς ὀφείλουσιν χρήματα τοῖς δημοσίοις, μὴ ἔχουσιν δὲ πόθεν ἀποτίσαι συγχώρησον. 280. τοὺς δεσμίους ἀπόλυσον, τοῖς ἐν ἐξορίαις καὶ μετάλλοις καὶ ἐν πᾶσι θλίψεσιν καταπονουμένοις ἄνεσιν χάρισαι· ἐντολὰς καὶ ἐλεημοσύνας γενέσθαι πρόσταξον. παροχὰς τοῖς αἰτοῦσιν δικαίας παράσχου.... ὑποσχομένου τοίνυν τοῦ βασιλέως ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὁμοῖα ποιεῖν, ὁ ἅγιος Σίλβεστρος ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν εὐλογήσας τε αὐτὸν καὶ ποιήσας κατηχούμενον ἀπῆλθεν .... 281. καὶ τῷ σαββάτῳ ὅτε ἐτελέσθη αὐτοῖς ἡ ὡρισμένη νηστεία ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ἔφη τῷ βασιλεῖ ὁ μακάριος Σίλβεστρος· Ἄκουσόν μου, βασιλεῦ· τὸ ὕδωρ τοῦτο διὰ τῆς ἐπικλήσεως τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ Τριάδος θείαν δύναμιν προσλαμβάνον ὥσπερ τὸ σῶμα τὸ ἔξωθεν ἀπὸ παντὸς ῥύπου καθαρίζει, οὕτως καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ πάσης κηλίδος καθαῖρον, ἡλίου λαμπροτέραν ἀπεργάζεται. διά τοι τοῦτο εἴσελθε νῦν ἐν τῷ ἡγιασμένῳ λούτρῳ τούτῳ καθαρισθησόμενος πάντων τῶν πεπραγμένων σοι πταισμάτων. 282. Τούτων δὲ οὕτως λεχθέντων, ηὐλόγησεν ὁ ἅγιος τὰ ὕδατα καὶ χρισθέντος τοῦ Αὐγούστου τῷ ἁγίῳ χρίσματι καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐν τῷ αὐτὸν βαπτίζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου ἐν τῷ τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος ὀνόματι, ἐξαίφνης λαμπηδών τις ἀμέτρου φωτὸς πλήρης ὑπάρχων, ἐξέλαμψεν καὶ ἦχος ἐγένετο ὡσεὶ τηγάνου βράζοντος. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ὅλος ὑγιὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, πάντα τὰ ὕδατα ὡς ἂν

1) ܡܢ ܕܝܡܘܣܝܘܢ. 2) ܠܡܦܐܕܐ. 3) sc. vox aquae effervescentis, quae ebullivit et stridit. 4) sc. tota aqua, qua baptizatus erat, robigine scabiei quasi squamis piscium impleta erat 5) ܒܣܘܣܐ ܡܫܠܐ. 6) ܐܫܪ.

Dionysius

tinus; et eodem anno subegit etiam Maximinum regem occidentis et regnum eius occupavit rex Constantinus. ⟨Elegit
p. 192. vero sibi* socium regni Licinium affinem suum[1]), sororis suae Constantinae maritum. Maximinus enim rex Syriae crudeliter et sine misericordia Christianos persecutus est. Et quum Christiani hoc modo ab illo sine misericordia vexarentur et ille pastores eorum interficeret et in exilium mitteret et sacerdotes et omnem populum in vincula conjiceret, ecclesias vero et altaria et templa omnia dirueret et everteret et usque ad fundamenta dejiceret et cultores eorum spoliaret, et quum ita in filios ecclesiae (fieri) statueret: deus movit ei miseriam vexationum et (conscientiae morsus) ingressae sunt in animam eius. Quum enim membrorum ventris, quae nominare indecorum est, abscessus fieret, erat ei collectio aquarum[2]) et postea dolor profundus, qui ei attulit suffocationem[3]), et simul erant in visceribus eius fistulae ulcerum[4]), quibus nemo mederi potuit, e quibus defluxerunt vermes multi qui non defecerunt[5]). Et quum ita peior eius conditio fieret, timorem ineffabilem aspectus eius iis iniecit, qui illi appropinquabant; et illi medici, qui odorem eius foetidum tolerare non poterant, sine misericordia interfecti sunt. Et quum ita summa angustia illis omnibus esset, sensit propter illa, quae contra servitores Dei commiserat, se ista sustinere et praecepit propinquis suis, ut desineret confestim persecutio Christianorum; et ut secundum praeceptum regis ecclesiae illorum paullatim
p. 193. sumtibus regis aedificarentur* et illis omnia restituerentur, quae alicui erepta essent, et ut episcopi et sacerdotes ad eos redirent. Et tunc opus verbum secutum est: et honorati sunt (Christi-

a. Hieron.

a. vers. Arm.

Eusebius

ἰχθύων λεπίδας πεπληρωμένα καταλιπών· ἔφησε δὲ καὶ τοῦτο ὁ βασιλεύς, ὁτίπερ ἐν τοῖς ὕδασιν ὑπάρχων ᾐσθόμην, ὅτι χείρ τις ὡς ἂν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσα ἥψατό μου. ἐνδυσάμενος δὲ λευκὴν ἐσθῆτα ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ, τοῦτον τὸν νόμον ἐξεφώνησεν, ὥστε πάντα τὸν τολμῶντα βλασφημῆσαι εἰς τὸν δεσπότην Χριστὸν ἤ τινα Χριστιανὸν ἀδικῆσαι, τὸ ἥμισυ τῆς αὐτοῦ ὑποστάστεως ἀφαιρεῖσθαι.

283. *Ἵνα δὲ πᾶσιν καταφανὴς γένηται ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ πεπιστευκέναι, ἐν τῷ παλατίῳ αὐτοῦ τῷ λεγομένῳ Λατερανησίῳ λαβων δίκελλαν, οἰκείαις χερσὶν αὐτὸς πρῶτος ἤρξατο ὀρύγειν, καὶ διαγραφὴν ποιησάμενος, προσέταξεν ἐκκλησίαν οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.*

⟨Euseb. H. E. VIII, 16, 3. *μέτεισι γοῦν αὐτὸν θεήλατος κόλασις, ἐξ αὐτῆς αὐτοῦ καταρξαμένη σαρκὸς, καὶ μέχρι τῆς ψυχῆς προελθοῦσα.* 4. *ἀθρόα μὲν γὰρ περὶ τὰ μέσα τῶν ἀπορρήτων τοῦ σώματος ἀπόστασις γίνεται αὐτῷ, εἶθ' ἕλκος ἐν βάθει συριγγῶδες, καὶ τούτων ἀνίατος νομὴ κατὰ τῶν ἐνδοτάτω σπλάγχνων, ἀφ' ὧν ἄλεκτόν τι πλῆθος σκωλήκων βρύειν, θανατώδη τε ὀδμὴν ἀποπνέειν, τοῦ παντὸς ὄγκου τῶν σωμάτων ἐκ πολυτροφίας αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς νόσου εἰς ὑπερβολὴν πλήθους πιμελῆς μεταβεβληκότος, ἣν τότε κατασαπεῖσαν ἀφόρητον καὶ φρικτοτάτην τοῖς πλησιάζουσι παρέχειν τὴν θέαν.* 5. *ἰατρῶν δ' οὖν οἱ μὲν οὐδ' ὅλως ὑπομεῖναι τὴν τοῦ δυσώδους ὑπερβάλλουσαν ἀτοπίαν οἷοί τε κατεσφάττοντο ....* XVII, 1 *Καὶ δὴ τοσούτοις παλαίων κακοῖς συναίσθησιν τῶν κατὰ τῶν θεοσεβῶν αὐτῷ τετολμημένων ἴσχει ...... εἶτα τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἀνα-*

1) ܚܬܢܗ. 2) ܡܚܠܐ. 3) ܚܢܝܩܐ. 4) ܢܘܦܐ ܕܫܘܚܢܐ ap. Euseb. h. eccl. VIII, 16, 4 *ἕλκος ... συριγγῶδες.* 5) ܕܠܐ ܡܢܝܢ ap. Euseb. l. c. *ἄλεκτόν τι πλῆθος.*

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius

Dionysius

ani) ornatu et laude magis quam antea, ita ut Iudaei et profani et omnes gentes eorum gloriam viderent. Omnia mutata sunt et Christiani confessi sunt, nullos alios deos esse praeter hunc (deum). Maximinus vero, postquam coram omnibus deum professus est, mortuus est et regnum eius obtinuit Constantinus, ita ut hic Maximinus, quo (regnante) bellum movebatur inter ipsum et Constantinum ob Christianorum persecutionem, tertius esset. Et quum acies ex adverso instructae essent scilicet exercitus tyranni et exercitus Constantini, hic vero tyrannus in domo absconditus esset: a deo supplicium accepit, quo dignus erat et repente totum corpus eius percussum est et (ipse) doloribus acerrimis cruciatus est et profligatus est et fame evanuit; et totum corpus eius, igni qui non videbatur, perfusum est. Species illius corrupta est malo, quod (ipsum) vivum feriebat[1](?), oculi eius ex-
p. 194 siluerunt et e locis suis exierunt* et caecus remansit. Et quum confiteretur haec omnia propter ea, quae contra servos dei commissa erant, sibi contigisse, anima eius reliquit eum. Armenia interior, quum non ferret eius persecutiones, defecit ab illo et misit contra eum magnas copias et tota (terra) illic vastata est. Exercitus vero totus, qui (ibi) commoratus est, dedit dexteram pacis Constantino sine bello; illa vero quae tyranno evenerunt a deo in iustam ultionem conversa sunt. Et quia diebus horum tyrannorum non erat fames nec lues nec bellum, repente haec omnia exstiterunt: fames et lues et bella multa; omnis Armeniae exercitus deperditus est; et illi qui erant in agris fame perierunt; et illi, quibus alimenta erant, lue perierunt; et tunc ita indurata est fames, ut modius tritici duobus milibus quingentis nummis venderetur. Maxentius

Eusebius

καλέσας, μηδὲν ὑπερθεμένους τὸν κατὰ Χριστιανῶν ἀποπαῦσαι διωγμόν, νόμῳ τε καὶ δόγματι βασιλικῷ τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν οἰκοδομεῖν ἐπισπέρχειν τε καὶ τὰ συνήθη διαπράττεσθαι ..... 2. αὐτίκα γοῦν ἔργου τῷ λόγῳ παρηκολουθηκότος ἥπλωτο κατὰ πόλεις βασιλικὰ διατάγματα κτλ. (sequentia desunt apud Dionysium.)⟩

⟨Euseb. H. E. IX, 10, 14. τῆς παρατάξεως ἔτ' αὐτῷ πρὸ τοῦ πεδίου συνεστώσης, οἴκοι μένων αὐτὸς καὶ κρυπταζόμενος τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν ὑπέχει, ἀθρόᾳ θεοῦ πληγεὶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος μάστιγι, ὡς ἀλγηδόσι δειναῖς καὶ περιωδυνίαις ἐλαυνόμενον πρηνῆ καταπεσεῖν λιμῷ φθειρόμενον, τάς τε σάρκας ὅλας ἀοράτῳ καὶ θεηλάτῳ πυρὶ τηκόμενον ὡς διαρρεύσαντα, τὸ μὲν πᾶν εἶδος τῆς παλαιᾶς μορφῆς ἀφανισθῆναι ..... 15 σφοδρότερον δ' ἔτι μᾶλλον τῆς θέρμης αὐτὸν ἐκ βάθους μυελῶν καταφλεγούσης προπηδῶσι μὲν αὐτῷ τὰ ὄμματα, καὶ τῆς ἰδίας λήξεως ἀποπεσόντα πηρὸν αὐτὸν ἀφίησιν 16.... καὶ τὸ πανύστατον ἐνδίκως ταῦτα τῆς κατὰ τοῦ Χριστοῦ παροιμίας χάριν ὁμολογήσας παθεῖν τὴν ψυχὴν ἀφίησιν.⟩

⟨Eus. H. E. IX, 8, 3 ... μὴ λιμὸν μηδὲ λοιμὸν μηδὲ μὴν πόλεμον ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συμβῆναι καιρὸν ἐθρασύνετο (ὁ τύραννος). ταῦτα δ' οὖν ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπελθόντα καὶ τῆς αὐτοῦ καταστροφῆς περιειλήφει τὰ προοίμια. 4. αὐτὸς μὲν οὖν περὶ τὸν πρὸς Ἀρμενίους πόλεμον ἅμα τοῖς αὐτοῦ στρατοπέδοις κατεπονεῖτο, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν τὰς ὑπ' αὐτὸν πόλεις οἰκούντων

1) de hoc loco corrupto vide quae Tullbergius annotavit ad lin. 15. 16 huius paginae.

Dionysius | **a. Hieron.** | **a. vers. Arm.** | **Eusebius**

Dionysius

vero, qui ab illis scelestis reliquus fuit, Romae rex factus est, cuius malitia transiit ad omnes illos, qui coram eo erant.[1]) Constantinum vero, quum de illo audiret, miseruit illorum qui Romae violabantur et deum in auxilium suum vocavit et paullatim, ut cum illo contenderet, profectus est. Et tunc quum (deinceps) primum alterum tertium exercituum tyranni aggrederetur, dei auxilio eos oppressit. Et quum Romam perveniret sollicitudine agitatus est, ne propter
p. 195. tyrannum* cogeretur populum Romanum adoriri, sed deus quasi vinculis ferreis traxit et eduxit illum extra urbem. Et quum impetum faceret, devictus est et tergum vertit. Et conatus est cum illis, qui apud se erant transire pontem, qui tunc in flumine erat. Et quum conscendissent et (ille) completus esset (hominibus), soluta sunt vincula pontis et lintres[2]) in extremam (fluminis) altitudinem demersi sunt. Et quum ille mortuus esset, Romani Constantinum magno cum honore exceperunt. Et Constantinus omnes Christianos libertate donavit anno octavo (regni) sui.〉 〈Eodem vero tempore Helena regina Hierosolymam descendit, ut eam aedificaret, et ut perscrutaretur (eam) ad reperiendam crucem Christi, quia de hac re in somnio visionem habuerat.[3]) Illa vero descendit Hierosolymam et invenit illam Hierosolymam veterem devastatam, secundum illud quod per profetam dictum erat. Ibi sepulchrum Christi, ex quo sepultus surrexit, perscrutata est magno cum labore; et quamquam res difficilima erat[4]) tamen (illa) gratia dei invenit (crucem). Rem vero, in qua erat causa difficultatis[5]), parvum numerum dico eorum, qui (tunc) in Christum credebant; hi post passionem
p. 196. illum locum honoraverant, illi* vero, qui

Eusebius

δεινῶς ὁ λιμός τε ἅμα καὶ λοιμὸς κατετρυχέτην, ὡς ἑνὸς μέτρον πυρῶν δισχιλίας καὶ πεντακοσίας Ἀττικὰς ἀντικαταλλάττεσθαι.〉

〈Euseb. H. E. IX, 9, 2 .... *Κωνσταντῖνος τῶν ἐπὶ Ῥώμης κατατυραννουμένων φειδὼ λαβών, θεὸν .... σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικαλεσάμενος πρόεισι πανστρατιᾷ .... 3 ὁ τῆς ἐκ θεοῦ συμμαχίας ἀνημμένος βασιλεὺς ἐπιὼν πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ τοῦ τυράννου παρατάξει, εὖ μάλα τε πάσας ἑλών, πρόεισιν ἐπὶ πλεῖστον ὅσον τῆς Ἰταλίας, ἤδη τε αὐτῆς Ῥώμης ἄγχιστα ἦν.* 4. *εἶθ' ὡς μὴ τοῦ τυράννου χάριν Ῥωμαίοις πολεμεῖν ἀναγκάζοιτο, θεὸς αὐτὸς δεσμοῖς τισιν ὥσπερ τὸν τύραννον πορρωτάτω πυλῶν ἐξέλκει,* 5..... *καὶ Μαξέντιος ...... νῶτα δοὺς τῇ ἐκ θεοῦ μετὰ Κωνσταντίνου δυνάμει τὸν πρὸ τῆς πορείας διήει ποταμόν, ὃν αὐτὸς σκάφεσι ζεύξας καὶ εὖ μάλα γεφυρώσας μηχανὴν ὀλέθρου καθ' ἑαυτοῦ συνεστήσατο* .... 7 *ταύτῃ δῆτα τοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ζεύγματος διαλυθέντος ὑφιζάνει μὲν ἡ διάβασις, χωρεῖ δ' ἀθρόως αὔτανδρα κατὰ τοῦ βυθοῦ τὰ σκάφη.*

〈cfr. Sozom. hist. eccl. II, 1 et Theodoret. hist. eccl. I, 18. De inventione Crucis extant Acta graece scripta in Codice Vaticano 866. Sed Patribus S. I. „operae pretium non fuit, curare descriptionem". Acta SS. Maii I. I p. 362 F. cfr. etiam Alexandri Monachi de crucis inventione narrationem apud I. Gretserum S. I. de cruce Christi, Ingolstadii 1600 T. I. lib. I. c. 62. 72.〉

---

1) sc. omnes, qui aderant, crudelitate eius vexabantur. 2) sc. quibus pons impositus erat. 3) cf. de his rebus Nestle apud Lipsium (die edessenische Abgarsage 1880, p. 85 not. 2) et Lipsium l. c. p. 71. 72. 4) ܘܐܦ ܚܠܠܬܐ. 5) videas Tullbergium ad lin. 15 huius paginae.

Dionysius	a. Hieron.	a. vers. Arm.	Eusebius
ex adversariis erant, locum inquinaverant, vel adeo ibidem templum Veneris quasi in contrarium aedificaverant; et imaginem eius in sepulchro erexerant afferentes errorem memoriae loci.[1]) Sic res olim peracta est et perstitit, dum matri regis innotuit; et illa imaginem immundam deiecit et perfodit (terram) et locum sanctum detexit. Et quum illum mundasset et sepulchrum aperuisset in eo tres cruces invenit: unam domini nostri, et duas alias duorum latronum. Invenit vero etiam tabulam, in qua variis scripturis Christus rex Iudaeorum pronuntiatus erat. Mater vero regis, quia non novit, quaenam (illarum) crux honorata sit, magna cura (commota) erat. Mulier vero quaedam regionis (illius) correpta erat morbo per diuturnum tempus et iam morti propinqua erat. (Tunc) Macarius episcopus urbis mandavit, ut imagines afferrentur et illi (mulieri) deinceps imponerentur. Et postquam ei duae illae cruces latronum appropinquatae sunt nec aliud quid effectum est, nisi quod anima illius contrita ad vitae finem perveniret, tertia (crux), quae Christi erat, allata est; et ubi mulier illam attigit, a morte ad vitam sese convertit et sanata est. Sicubi hac causa crux salvatoris cognita est, mater regis templum magnum in sepulchro aedificavit, et Hierosolymam novam e regione antiquae condidit. Et crucem salvatoris* divisit et partem eius in cista argentea honorifice servavit[2]) eamque reliquit, ut iis (praesto) sit, qui postea vellent eam ibidem spectare; alteram partem vero sustulit et ad regem misit; atque etiam illos clavos, qui manibus eius[3]) infixi erant, rex servavit; et eos clavos, quos regina in sepulchro invenit, regi (illa) misit, qui fecit ex illis cassidem[4]) capiti suo et frenos[5]) equo suo et belli tempore illis			

p. 197.

1) sc. hac re loci memoria sublata est. 2) ܢܛܪܬ. 3) sc. Christi. 4) ܣܢܘܪܬܐ. 5) ܦܓܘܪܬܐ.

Dionysius | **a. Hieron.** | **a. vers. Arm.** | **Eusebius**

utebatur. Hic vero rex etiam magnam
auri copiam Macario misit in (usum)
ecclesiarum, quae a matre aedificatae
erant et eum cohortatus est, ut aedi-
ficatio illorum procederet. Hierosolymam
novam perfecit (regina); et Bethlehemi
in loco natali (Christi) ecclesiam posuit;
item in monte, ubi fuerat ascensio, (fecit).
Ita modestus[1]) erat animus eius[2]), ut cum
reliquis mulieribus in mixtione sacri coetus
precibus se daret; eodemque modo ut
virginibus illis, quae ordini ecclesiae ad-
scriptae erant, delicias ciborum prae-
parans ipsa manibus suis serviret et
cibos coctos in mensa illis offerret.
Multa quoque ex opibus suis ecclesiis et
pauperibus dono dedit. Postquam in
omni timore Dei vitam suam peregit,
in fine octoginta annorum ex hoc mundo
decessit; et cadaver eius in urbem regni
p. 198. Romam abstulerunt et ibidem* in se-
pulchro regio sepeliverunt. — Finitus
est liber, quem ab Eusebio desumpsimus
cum aliis rebus quas collegimus e multis
ad peragendam viam, qua ingressi
eramus.

1) ܡܟܝܟܐ. 2) sc. reginae.

Index nominum

(Numeri indicant paginas editionis.)

Index auctorum.


3 2044 018 993 147